

KYLKIRAUTA

MAANPUOLUSTUKSEN ERIKOISLEHTI
VUODESTA 1935

1 2 3 4 • 1997



OHTAJAKOULUTUS s.6

VAPAAEHTOINEN MAANPUOLUSTUSTYÖ s.12

KOTKAN PESÄSSÄ BOSNIASSA s.42

**NOKIA KAAPELI SAI UUDEN NIMEN!
JA NÄIN SE SYNTYI:**

NOKIA Kaap

NOKI

NOK

NK Cables

Kun Nokia Kaapeli Oy tuli vuonna 1996 osaksi kansainvälistä NKF-konsernia, sovittiin että myös yhtiön nimi tulee muuttumaan. Nyt se on tapahtunut. Tästä lähtien nimemme on NK Cables Oy.

Nimenmuutos ei tarkoita, että luopuisimme perinteistämme ja historias-
tamme. Olemme jo 85 vuoden ajan olleet Suomen kaapeliteollisuuden kehittäjä
ja uranuurtaja. Nykyaikaisten tele- ja energiakaapeliverkkojen rakentaminen
on kansainvälistä liiketoimintaa. Osana NKF-konsernia meillä on entistä suuremmat
voimavarat menestyä maailmanlaajuisilla markkinoilla. Yli 1,5 miljardin markan
liikevaihtomme on noin 40% koko konsernin liikevaihdosta.

Suomessa NK Cablesin tuotantoyksiköt ovat Kirkkonummen Pikkalassa, Oulussa
ja Vantaalla. Henkilöstön määrä on 1200. Tytäryhtiömme toimivat Eestissä,
Kiinassa ja Venäjällä.



NK CABLES

Sotilasjohtajuudesta

Johtamisella tarkoitetaan pelkistettynä johtajan toimenpiteitä, joiden avulla hän saa johtamansa organisaation ja sen jäsenet toimimaan päämäärien edellyttämään suuntaan. Jos johtaja, ei osaa johtaa eli jos hän ei saa alaisiaan tekemään sitä, mitä hän haluaa heidän tekevän, silloin hän ei yleisesti ottaen pysty täyttämään



työnsä tärkeintä vaatimusta. Tämä pätee niin rauhan kuin sodan aikana. Menetelmät ja painotukset kuitenkin eroavat toisistaan.

Johtaminen ja johtamistaito ovat suosittu teema, jonka alueella löytyy runsaasti tyyliuuntia ja toinen toistaan parempia asiantuntijoita. Kukaan ei kuitenkaan vielä liene vielä yleispätevää ja muita parempaa menetelmää johtajien valitsemiseksi ja kouluttamiseksi. Vaikka johtajuutta voidaan opettaa ja myös oppia, on kaiken taustalla kuitenkin aina persoona, ihminen, erityisesti johtajan henkilö.

Perinteinen sotilasjohtaminen - kriisiajan johtaminen - mielletään yleensä autoritaariseksi, hierarkiseksi, kurinalaiseksi ja hitaasti muuttuvaksi järjestelmäksi, jossa motivointi perustuu toisaalta kannusteiden ja toisaalta pakotteiden käyttöön. Toisaalta sotilaat ovat johtajina myös joustavia, tasa-avohakuisia sekä hyvän työilmapiirin aikaansaavia.

Peruseriaatteiltaan sotilasjohtaminen ei kuitenkaan poikkea paljontaan siviilielämän johtamisesta. Myös se kohdistuu myös ihmisiin ja asioihin. Sotilasjohtajat pyrkivät rahassa mitattavan tuottavuuden parantamisen sijasta parantamaan tehtäviensä edellyttämiä tuloksia käytössään olevilla resursseilla.

On otettava huomioon, että sotilasjohtamisen olemukseen ja myös opetukseen kuu-

luu olennaisena osana toiminta kahdessa erilaisessa toimintaympäristössä - eli johtaminen rauhan ajan ja toisaalta sodan ajan olosuhteissa. Lisäksi näiden kahden johtamistilanteen väliin sijoittuu niin sanottu harmaan vaiheen johtaminen. Saattaa olla, että sotilasjohtamiseen ei voida kehittää yhtä kokonaisvaltaista teoriaa tai johtamistyyliä. Sotilasjohtajuudessa jos missä tarvitaankin tyylijoustoja ja sopeutumista erilaisiin tilanteisiin.

Sotilasjohtamista on usein arvosteltu myös sen yksittäistä ihmistä huomioimattomasta johtamistavasta. Rauhan ja sodan ajan johtamisessa kuitenkin koko johtamiskentän läpi kulkee kuitenkin henkilöjohtaminen, ihmisten johtaminen. Tämä ulottuu aina valtakunnalliselta tasolta ryhmän johtajan tehtävään ja on johtamisen ja johtajuuden keskeinen kriteeri. Vanhan sanonnan mukaanhan "yleensä monien johtaminen on sama kuin harvojen johtaminen".

Sodan ja kriisiajan johtajakin johtaa ihmisiä, vaikka antaakin käskynsä puolustushaaroille ja yhtymille. Sotilasjohtajan ja hänen johdettavanaan olevien joukkojen - siis ihmisten - väliset suhteet ovat toiminnan onnistumisen tärkein ehto. Mitä teknillisimmässäkin puolustusjärjestelmän osassa ihmisellä on sittenkin ratkaiseva sija.

Tehokkaan johtajan ei tarvitse olla "yliihminen", mutta häneen täytyy voida luottaa ja häntä kunnioittaa. Johtamisessa tulee olla johdonmukainen, niin että alaiset tietävät rajansa ja voivat niiden puitteissa käyttää aloitekykyään ja tehdä ratkaisuja tarvitsematta pelätä, miten ylempi johtaja tulee asioihin suhtautumaan.

EI PELKÄSTÄÄN NE VOITOT, VAAN SE JÄNNITYS.

Miksei kaikki urheilu saa jännittämään yhtä paljon kuin

MM-kisat tai olympialaiset? Panoksesta se johtuu.

Pistä itse likoon vaikka vain muutama

kolikko, niin alkaa vatsanpohjassa

kummasti kihelmöimään.



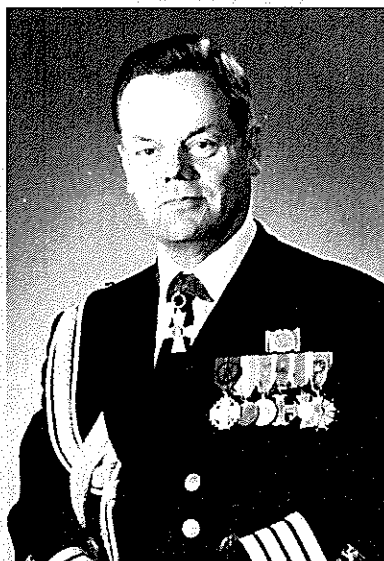
AATTEET JA VAATTEET

Kadettikunnan hallitus uudisti päätöksen, että puheenjohtaja vastaa Kylkiraudan toisesta pääkirjoituksesta - joko kirjoittamalla itse tai hankkimalla kirjoittajan. Tällä kertaa hän on uskonut tehtävän varapuheenjohtajalle jättäen sanan vapaaksi.

Sananvapauden myötä lehtemme sivuilla on käsitelty monia asioita. Tasan kaksi vuosikymmentä sitten pääkirjoituksessa muun muassa todettiin, että "Itsenäisyytemme juhluvuosi antaa hyvän syyn pohtia, vaikuttavatko upseeristomme kunniaakat perinteet keskuudessamme tänä päivänä ja tulevaisuudessa. Auttavatko suomalaisen upseerin identiteetin tiedostamisessa? Käytämmekö niitä vahvistamaan yhteishenkeämme?"

Vastauksiakin ansiokkaassa kirjoituksessa annettiin: "Kunniakkaat perinteemme eivät saa jäädä vain muotokuviin ja arvoesineisiin upseerikerhojemme seinillä. Perinteistä saadut opit eivät millään muotoa jarruta kehitystä, kunhan ne oikean ymmärretään. Perinteet antavat perustan velvollisuuden tunteisen suomalaisen upseerin terveille ammattiylpeydelle. Ne osoittavat, ette vain vakaumus työmme tärkeystä ja vankka yhteishenki muodostavat kestävä pohjan, jolta voi ponnistaa nyt ja tulevaisuudessa."

Itsenäisyytemme juhluvuosi antaa hyvän syyn pohtia.... voisi myös nyt kirjoittaa. Vastaukset tuskin juurikaan muuttuisivat. Yksi sananmukaisestikin silmiinpistävä ero kuitenkin näyt-



tää olevan, suhtautuminen sotilaspukuun. Toisaalta se näkyy sotilaspukujen näkyvämmämyytenä palveluksen ulkopuolella, toisaalta tavassamme huolehtia asusteistamme. Sotilaspuvusta on tullut "haalari", joka palveluksen alkaessa puetaan päälle, mutta päivän päättyessä ripustetaan odottamaan uutta huomista. Työmatka tehdä mieluusti farkut jalassa ja pusakkatyöliin sonnustautuneena.

Miksi näin? Tämän päivän erittäin maanpuolustushenkisessä ympäristössä ei ole mitään syytä piiloutua suureen massaan, toisin kuin edellä siteeratun pääkirjoituksen aikoihin oli paikoitellen turvallisinta. Sotilaspuvussa kadettiupseeri tuo nyky-yhteiskunnan tietoon viestiä puolustusvoimien sisäisestä ryhdistä ja myös Kadettikunnan tavoitteista.

Puvun kunto kertoo kantajansa arvostuksesta ammatteensa ja puolustusvoimiin yleensä. Ulkopuolinen kokee asianmukaisesti pukeutuneen sotilaan luottamusta he-

rättävänä. Aatteetkin saavat lisää uskottavuutta. Huonokuntoinen, likainen, taistelun tuoksinassa kuosinsa menettänyt sotilaspuku sen sijaan antaa käyttäjästään epäluotettavan ja asioihin välinpitämättömästi suhtautuvan kuvan. Sitä eivät vähääkään paranna selitykset vaikkapa kadettiaikaisesta "perinne-päähineestä" tai omavalintaisten asusteiden mukavuudesta hyväksytyjen asemasta.

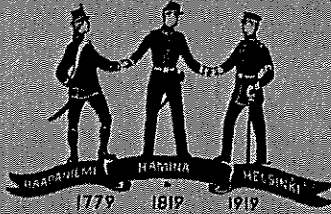
Puolustusvoimain komentaja on sotilas- ja virkapuvuista annetun asetuksen perusteella vahvistanut (käskenyt!) sotilaspuvuille kokoonpanot ja kuosit. Upseerit ja muutkin sotilaat on opitettu noudattamaan käskyjä. Tehkäämme siis niin ja arvostakaa - ja käyttäkäämme - sotilaspukua! Se on etuoikeutemme, johon meillä kadettiupseereilla on jo yli 200-vuotiset perinteet. Vaatteet eivät tee aatetta, mutta taitavasti käytettyinä vahvistavat sitä.

Kadettikuntaan kuuluminen olkoon kuitenkin jokaisen kadettiupseerin kunniasia. Se ei ole vaatteista kiinni. Sillä me osoitamme yksinkertaisella tavalla kutsumuksemme. Nuorenkin upseerin on saatava tuntoa tulleensa lujahenkiseen yhteisöön. Siinä yhdistyksellämme on syvä merkityksensä ja tärkeä tehtävänsä.

Suotuisia tuulia tulevillekin ponnistuksillenne! Kiitokset menneistä saavutuksistanne.

Jukka K. Rajala

KYLKIRAUTA



*Uyölti miehen vinttarille
Kupeilleensa kylkirkraudan*

Kadettikunta ry:n jäsenlehti
N:o 197 4/1997
Ilmestyy 4 kertaa vuodessa
Painos 5700 kappaletta

PÄÄTOIMITTAJA
Majuri Kari Sainio
Pääesikunta
PL 919 00101 HELSINKI
puhelin 09-181 22023
fax 09-181 22032

TOIMITUSSIHTEERI
Majuri Jukka Sonninen
Pääesikunta
PL 919 00101 HELSINKI
e-mail jukka.sonninen @mil.fi
fax 09-181 22069

**TILAUKSET,
OSOITTEENMUUTOKSET
JATALOUDENHOITO**
Marjukka Lehtinen
Kadettikunnan toimisto
Eino Leinon katu 12 E 64
00250 HELSINKI
puhelin 09-490 759
fax 09-446262

ILMOITUSHANKINTA
Mainos Tirkkonen
Museokatu 44 A 1
puhelin 09-444 759
fax 09-444 953

TOIMITUSNEUVOSTO
Pekka Rapila, pj
Mikko Virrankoski
Pentti Lantta
Kari Sainio
Jukka Sonninen

TILAUSHINNAT
Vuosikerta 100 mk
Irtonumero 25 mk
ISSN 0454-7357

Loimaan Kirjapaino Oy 1997

Kannen kuva: SA-kuva

TÄSSÄ NUMEROSSA

Kari Sainio, päätoimittaja:

1. Pääkirjoitus

Jukka Pajala, Kadettikunnan varapuheenjohtaja

2. Pääkirjoitus

Kylkirkraudan haastattelu

Upseerien johtajakoulutus

Juha Niemi

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö

Eero Karhuvaara

Kansainvälistyvä upseeristo

KADETTIKUNTA:

Syyskokous

Merkkipäivät

Pääsihteerin palsta

Vesa Kangasmäki

Kotkan pesässä Bosniassa

KESKUSTELUA

KADETTIPIIRIT

KADETTIKURSSIT

KIRJAT

CONSTANTEM DECORAT HONOR

Sampo Ahto

Kolumni

IN MEMORIAM

KADETTIKUNTA 1997 Työtä itsenäisen Suomen hyväksi

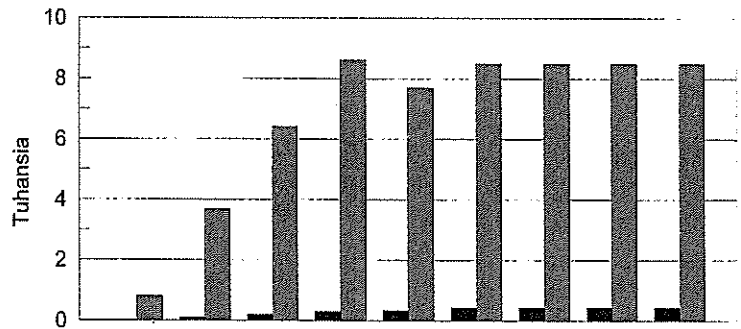
Miten sotilasjohtaja koulutetaan? Ovatko erinteikkäät menetelmät saaneet väistyä? Miten ja mitä nykyisin kadeteille ja esiupeereiksi opiskeleville opetetaan. Kylkirauta haastateli Maanpuolustuskorkeakoulun Johtamisen ja hallinnon sekä Koulutustaidon laitosten johtajia, s. 6 - 11.



Vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus on vakiinnuttanut asemansa. Upseeristo ja muu päällystö ei kaikilta osin ole vielä nähnyt järjestelmän tarjoamia mahdollisuuksia, joka johtunee ehkä tietämättömyydestä. Toiminnan käynnistämiseen on mahdollista saada ulkopuolista tukea, mm rahoitusta. Juha Niemi tarkastelee vapaaehtoista koulutusta sivuilla 12 - 16.

MPK RY:N KURSSIT

1992 - 1996 ja arvio 1997 - 2000



Vuosi	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
■ Kurssit	28	112	205	318	351	450	450	450	450
■ Osallistujia	815	3697	6418	8620	7700	8500	8500	8500	8500

KYLKIRAUDAN NUMEROON 1/1998, JOKA ILMESTYY HELMIKUUSSA 1998, TARKOITETTU AINEISTO ON TOIMITETTAVA PÄÄTOIMITTAJALLE VIIMEISTÄÄN 10.1.1998 OSOITTEELLA MAJURI KARI SAINIO, PÄÄESIKUNTA, PL 101, 00101 HELSINKI. AINEISTO PYYDETÄÄN TOIMITTAMAAN ENSISIJASESTI ATK-LEVYKKEELLÄ, ESIMERKIKSI WP51 OHJELMAA KÄYTTÄEN. KUVA-AINEISTOA EI PALAUTETA, ELLEI ASIASTA OLE ERIKSEEN SOVITTU TOIMITUSSIHTEERIN KANSSA.

s.1

s.3

s.6

s.12

s.20

s.29

s.30

s.35

s.42

s.48

s.54

s.58

s.61

s.62

s.63

s.64

KYLKIRAUDAN HAASTATTELU

UPSEERIEIN JOHTAJAKOULUTUS



Kaj Wallander

Molempien mielestä tulevaisuudessa upseerikoulutus todella muodostaa yhtenäisen kokonaisuuden. Vainio kuitenkin huomauttaa, että vielä on menossa ylimenovaihe.

- Näin on tapahtumassa. Kokonaisuudessaan järjestelmä toimii suunnitellulla tavalla kun uusimuotoisen peruskoulutuksen suorittaneet aloittavat esipäätöskurssin ensi vuosituhannen alkupuolella. Johtamisen ja hallinnon laitoksen tavoitteena on upseerikoulutuksen kaikkien tasojen integroiminen yhteen niin, että johtajana kasvaminen ja kehittyminen jatkuu koko upseerin uran ajan. Uusi koulutusjärjestelmä johtaa mielestäni parempaan kokonaistulokseen.

Wallander on samoilla linjoilla.

- Koulutustaidon laitoksella painopiste on erityisesti kadettien koulutuksessa sekä tutkimustöissä. Uudistuksen perusajatus on toteutuksessa suunnitellulla tavalla. Nyt eri ainelaitokset miettivät koko-

Upseerikoulutus on läpikäynyt mittavan uudistuksen. Koulutuksen keskittäminen tutkinto-osasto- ja ainelaitospohjalta järjestettyyn korkeakouluun on ollut oleellinen osa uudistusta. Keskeisenä tavoitteena on ollut tehostaa koko uran ajan tapahtuvaa koulutusta sekä opetuksen tukena tarvittavaa tutkimusta. Tavoitteena on myös ollut, että upseerikoulutus muodostaa yhden loogisen ja nousujohtaisen kokonaisuuden perustutkinnosta jatkotutkintoon.

Maanpuolustuskorkeakoulun toimintakäskyn mukaan koulutuksen ja kasvatuksen tavoitteena ovat ammatillinen pätevyys, vastuuntunto ja hyvät upseeritavat. Maanpuolustustahto, perinteiden oikea arvostus, henkinen ja fyysinen kestävyys, vastuu tehtävästä ja johdettavista sekä puolustusvoimien edun asettaminen oman edun edelle ovat edelleen upseerikoulutuksen perustekijöitä.

Kylkirauta kävi kysymässä Koulutustaidon laitoksen johtajalta, eversti Kaj Wallanderilta sekä Johtamisen ja hallinnon laitoksen johtajalta, eversti Reijo Vainiolta, onko uudistus edennyt suunnitellulla tavalla ja ovatko edellä mainitut periaatteet voimissaan heidän edustamiensa ainelaitosten näkökulmasta katsoen sekä vastaako nykyjärjestelmä tulevaisuuden haasteisiin.



Reijo Vainio

naisuutta ja koulutuksen rakennetta kadetista yleisesikuntaupseeriin. Meillä on osin samat opettajat eri kurseilla. Yksi virstanpylväs uudistuksessa on myös se kun yleisesikuntaupseerikurssit muuttavat Santahaminaan. Tällöin eri ainelaitosten yhteistoiminnan edellytykset paranevat.

Kumpikaan ei näe tällä hetkellä tarvetta pikaisiin muutoksiin, mutta molemmat painottavat jatkuvan kehittämisen periaatetta. Wallander kuitenkin korostaa erityisesti kadettien käytännön valmiuksien varmistamisen tärkeyttä. Myös Vainion mukaan uudistus on kokonaisuudessaan onnistunut, mutta katsoo, että eri kurssien sisällöissä on vielä hiomista.

- Tällainen pohtimista vaativa asiakokonaisuus on esimerkiksi jatkotutkinto-osaston syventävien opintojen jako. Varsinkin henkilöstöhallinnon opetus on hyvin vähäistä. Jokainen meistä kuitenkin tietää, että se on sekä rauhan että sodan aikana keskeinen johta-

UPSEERIKOULUTUKSEN PÄÄMÄÄRÄNÄ JOHTAJA JA KASVATTAJA

misen väline. Samoin käytännön harjoitusten määrä on vähäisempi kuin ennen.

Johtajakoulutuksen perusteet ennallaan - painotuksissa eroja

Kysyttäessä hyvän johtajan ominaisuuksia Vainio toteaa erilaisia luetteloita olevan monenlaisia, mutta mainitsee neljä tekijää.

- Vastuuntunto, esimerkillisyys, avoimuus ja luovuus ovat kyllä keskeisiä arvoja johtajalle. Jos johtaja pystyy toiminnassaan vastaamaan näihin arvoihin, niin hänellä on toiminnalleen hyvä perusta.

Vainion mukaan upseerien johtajakoulutuksessa on tapahtunut muutoksia asioiden painotuksessa ja periaatteissa.

- Me korostamme tänä päivänä johtajana kehittymistä ja kasvamista koko upseerin uran ajan aivan toisella tavalla kuin ennen. Koulutettaville annetaan kehittymismahdollisuuksia ja -näkökulmia entistä enemmän. Apuna tässä ovat myös erilaiset johtamiskäyttätymisarviot ja -testit. Aikanaan johtaminen miellettiin kovin yksilökeskeiseksi tapahtumaksi. Tänään johtaminen nähdään paljon laajemmin. Yksilö on sinänsä on tärkeä, mutta johtamiseen liit-

tyy myös organisaatio sekä tilanteen hallinta. Kadettien koulutuksessa painottuu ihmisten johtaminen, koska he menevät kentälle kouluttajiksi ja heidän sodan ajan johtajatehtävänsä ovat lähellä ihmistä. Jatkokoulutuksessa meillä on sitten voimakkaammin mukana asioiden sekä organisaatioiden johtaminen. Näkökulma on selvästi laajentunut, unohtamatta kuitenkin ihmisten johtamista. Veteraanitutkimukset ovat osoittaneet, että hyvin keskeinen perusjohtamisen elementti on hyvä ihmisten johtaminen.

Sotilasjohtamisen olemukseen kuuluu toiminta kahdessa toisistaan poikkeavassa tilanteessa - johtaminen rauhan ajan ja toisaalta sodan ajan olosuhteissa. Lisäksi näiden kahden johtamistilanteen väliin sijoittuu niin sanottu harmaan vaiheen johtaminen. Vainio katsoo, että hyvät johtajan ominaisuudet ovat käytökelpoisia kaikissa näissä olosuhteissa.

- Ei ole tukea sellaisille väitteille, että tiettyyn vaiheeseen sopisivat vain tietyt johtajainomaisuudet.

Opettamisesta oppimiseen

Wallander katsoo, että upseerien kouluttajakoulutuk-

sessä on nykyisin pyritty entistä ajanmukaisimpiin opetusmenetelmiin, välineisiin sekä olosuhteisiin.

- Näihin liittyvät laatuvertailut muihin korkeakouluihin sekä lähinnä muihin pohjoismaisiin sotilasopetuslaitoksiin ovat tulleet kuvaan mukaan. Toinen tekijä on kannustavan ja avoimen oppimisilmapiirin edelleen kehittäminen, jossa korostuu vuorovaikutus ja itseohjautuvuus. Periaatteessa itse kasvatusnäkökohdat ovat samoja kuin ennenkin. Kolmantena tekijänä on taistelukentän vaatimusten jatkuva systemaattinen tutkiminen ja huomioon ottaminen opetuksessa.

Wallander painottaa, että vanhat ja hyviksi havaitut periaatteet pätevät upseerien kouluttajakoulutuksessa edelleenkin.

- Nykyisin pyritään vain entistä analyyttisempään ja tieteellisempään lähestymistapaan. Samalla säilytetään kuitenkin käytännönläheisyys. Niin sanotut "kenttämiehen heitot" asioista ilman sen suurempia perusteluita eivät enää päde. Tämä ei tarkoita sitä, etteikö ennenkin olisi koulutettu hyvin. Keskeisin ero käsitteissä on se, että ennen puhuttiin paljon kouluttamisesta ja opettamisesta, mutta nykyisin puhutaan enemmän oppi-

misesta. Eli mietitään mitä tänään opittiin ja miksi, sekä miten se liittyy laajempaan kokonaisuuteen ja viime kädessä joukko-osaston tuotantotehtäviin. On olemassa tietty vaara, että niin sanottu "äksisikoulutus" saattaa vähentyä, mutta tämä on kyllä hyvin tiedostettu. Selvää on, että joittenkin eteenkin perustaitojen opetus vaatii tiettyyn pisteeseen asti tulevaisuudessa-kin äksisiä, mutta kun men-

nään eteenpäin tulee uudempi ajattelu entistä enemmän esille. Tähän kuuluu oppimistuloksen mittaaminen ja se miten koulutettaville kerrotaan saavutettu taso sekä miten jatketaan seuraavaan tavoitteeseen. Tässä on hyvänä apuna simulaattorit ja muut tekniset apuvälineet, jotka oikein käytettyinä kyllä kertovat osataanko opetettu asia vai ei.

Julkisuudessa on aika ajoin

käyty keskustelua varusmiesten palvelusmotivaatioista ja koulutuksen tavoitteellisuu-desta. Wallanderin mukaan asiaan kiinnitetään huomiota kadettien kouluttajakoulu- tuksessa.

- Mainitut motivaatio-ongelmat koskevat näkemykseni mukaan vain tiettyjä ryhmiä. Me seuraamme asiaa erityisen tarkasti kadettien ohjatun työharjoittelun yhteydessä. Täl- löin kiinnitetään korostetusti

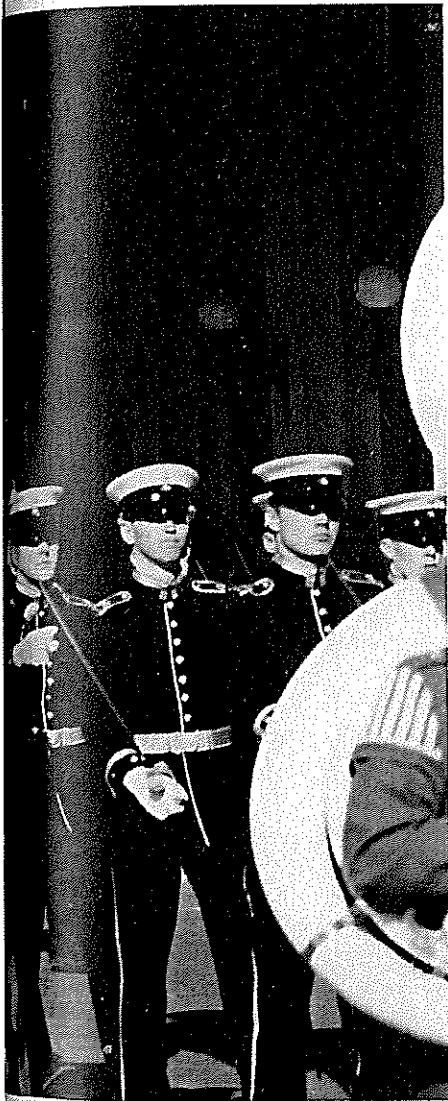


Voimme hyödyntää jo olemassa olevaa tietoa olennaiseen

huomiota harjoitukseen valmistautumiseen ja toisaalta oman työn tutkimiseen. Aina-kin meidän ampumaleireiltämme on saatu sellainen käsitys varusmiehille tehdyistä tutkimuksista, että asiat eivät ole läheskään niin huonosti, kuin julkisuudessa on annettu ymmärtää. Myös varusmiesten antamasta palautteesta pyritään luonnollisesti oppimaan. Silloin kun on mielekästä toimintaa, eivät varusmie-

"vanhat ja hyviksi havaitut periaatteet pätevät upseerien kouluttajakoulutuksessa edelleenkin

Nykyisin pyritään vain entistä analyyttisempään ja tieteellisempään lähestymistapaan"



het kritisoi opetusta eikä valita motivaation puutetta. Uudessa varusmieskoulutusjärjestelmässä, jos sen päämäärät toteutuvat, mainitut ongelmat kyllä vähenevät.

Wallander katsoo, että kadettien valmiudet käytännön palvelukseen koulutuksen jälkeen ovat hyvät.

- Kadettien valmiudet ovat mielestäni varsin hyvät siinä vaiheessa, kun he menevät joukko-osastoon. On huomioitava, että kadettikoulutukseen liittyy myös koko upseerin uraa varten annettava yleissivistyksellinen opetus. Tämä vie suhteellisen paljon tunteista. On selvää, että kun nuori upseeri siirtyy joukko-osastoon, on hänen koulutustaan jatkettava kokeneimpien opastuksella. Joskus saattaa käydä niin, että niin sanotusti uusi ja vanha järjestelmä törmäävät. Tästä on aika ajoittain ollut merkkejä. Uusien ajatusten läpimenoahan on aina aika hankalaa. Tuore yliluutnantti on innokas ja haluaa soveltaa oppimaansa. Mutta jos ilmapiiiri ei ole koulutus- tai uudistusmyönteinen, niin kyllähän

massaan uppoaa. Tämä on kyllä melko poikkeuksellista ja eri joukko-osastojen välillä on eroja. Kestää aikansa ennenkuin nuori upseeri pystyy tuomaan uudet ajatuksensa koulutukseen niin, että se myös näkyy.

Laajeneva yhteistyö

Muutoksena aiempaan Wallander toteaa myös entistä mittavamman yhteistyöverkon muuhun korkeakoulumaailmaan.

- Vuorovaikutuksen kautta pysymme hyvin kehityksen mukana. Voimme hyödyntää jo olemassa olevaa tietoa ja keskittyä sotilaskoulutuksen kannalta olennaiseen. Samoin tutkimuksen laadussa ja määrässä on huomattava ero aikaisempaan verrattuna. Koulutustaidon laitoksella on useita tieteellisiä yhteistyökumppaneita. Tämä toiminta liittyy nimenomaan opetusmenetelmien ja tutkimuksen yhteistyöhön. Esimerkkeinä voidaan mainita Turun yliopisto, Teknillinen korkeakoulu sekä Helsingin yliopisto.

ja keskittyä sotilaskoulutuksen kannalta

Olemme ostaneet opetuspaketteja ja toisaalta meidän kasvatustieteiden pääopettaja käy opettamassa muissa korkeakouluissa. Laitoksella on myös dosentti Turun yliopistosta.

Myös Vainio katsoo, että yhteistyö ulospäin on entistä laajempaa.

- Johtamisen alalla tilanne on se, että kaikilla itseään kunnioittavilla korkeakouluilla on johtamiseen liittyvä laitos, joka sekä tutkii että opettaa. Tarjontaa on siis paljon. Meidän tulee löytää sotilasjohtamisen kannalta keskeiset yhteistyökumppanit. Meidän kannaltamme keskeisiä yhteistyökumppaneita ovat muun muassa Johtamistaidon opisto, Helsingin Kauppakorkeakoulu sekä Jyväskylän yliopisto, muutamia mainitakseni. Käsitykseni mukaan tämä yhteistyö laajenee tulevaisuudessa. Myös johtamisen ja hallinnon alalla on käynnistetty dosentuurijärjestelmä.

Kumpikaan ei näe laajenevassa yhteistyössä ristiriitaa niin sanottuun perinteiseen upseerikoulutukseen. Vainion mukaan yhteistyö vain syventää tietoutta esimerkiksi johtamisen olemuksesta. Hänen mukaansa Maanpuolustuskorkeakoulu voi yhteistyön kautta keskittyä sotilasjohtamisen opettamiseen ja tutkimiseen ja hyödyntää muuta johtamisen tietoutta ja tutkimusta.

Haasteita riittää

Vainio näkee koko upseerikoulutuksen osalta selkeän tulevaisuuden haasteen.

- Suurin haaste koko upseerikoulutusjärjestelmässä meidän kannaltamme on johtajana kasvaminen ja kehittymisen idea. Toinen merkittävä

haaste on lisätä resursseja niin, että pystymme osallistumaan enemmän sotilasjohtamisen tutkimukseen ja opettamiseen. Samoin tietyn rutiinin säilyttäminen suurten harjoitusten järjestämisessä on keskeinen tekijä. Niinkuin kaikilla muillakin osa-alueilla, luo kansainvälisen toiminnan lisääntyminen paineita koulutuksen kehittämiselle. Meillä on käynnistynyt viime vuonna kansainvälinen esikunta- ja johtamisharjoitus jatkotutkinto-osastolla.

Myös Koulutustaidon laitoksella riittää Wallanderin mukaan haasteita lähinnä kadettien koulutuksen osalta.

- Keskeistä on sotilaspedagogiikan eri osa-alueiden huomiointi oppimisessa ja opetusmenetelmissä sekä pysyminen kehityksen mukana.

JOHTAMINEN KASVAMINEN



Upseerikoulutuksen on annettava valmius toimia taistelunjohtajana.

AJA JA ATTAJA



Tämä tarkoittaa monimuoto-opetuksen ja tietoverkkojen käyttöönottoa, massaluentojen vähentämistä sekä opetusryhmien koon pienentämistä. Myös niin sanottujen hyvien ajatusten myyminen kentälle on keskeistä. Tästä esimerkkinä on uusi Sotilaskouluttajan opas. Riittävän monipuolisen käytännön harjoittelun takaaminen kadeteille on ensiarvoisen tärkeää, jotta taidot olisivat hyväksyttävällä tasolla talosta lähdettäessä. Koulutuksen käytäntöön ja kehittämiseen liittyvään tutkimustoimintaan meidän on erityisesti panostettava tulevaisuudessa. Lisääntyvä kansainvälisyys puolestaan luo paineita kielten opetuksen kehittämiseksi.

Molemmat katsovat, että haasteeksi muodostuu kadettien koulutuksen teoriaopinnojen ja käytännön kytkeminen toisiinsa. Vainio toteaa, että tähän ainakin johtamiso-

pissa tietoisesti pyritään. Wallander puolestaan korostaa, että kadeteille annetaan perusteet koko upseerin uraa varten.

- Saattaa olla, että teoria ei aina aukene. Teoria ja käytäntö kohtaavat vasta kadettien opiskelujen loppuvaiheessa, kun ollaan paljon harjoituksissa ja käytännön toiminnassa. Teoriaopinnot nähdään ehkä myös jonkinlaisena peikkona. Nuoret kadetit ovat tässä aika kärsimättömiä. He haluavat käytännön läheistä koulutusta.

Sekä Vainio että Wallander katsovat, että tulevaisuudessakin Maanpuolustuskorkeakoulun on säilytettävä oma identiteettinsä ja hyväksi havaitut erityispiirteet. Wallanderin mukaan upseerin ammattiin liittyvät eettiset ja arvokysymykset ovat olennainen osa upseerikoulutusta edelleenkin.

- Erityispiirteet pitää säilyttää. Meidän tulee mieltää miksi me tässä talossa olemme vaikka teoria ja tutkimus ehkä saattavat joskus vähän hämärtää kokonaispäämäärää. Joka tapauksessa olemme menneet huikeasti eteenpäin. Tämä uusi järjestelmä istuu hyvin nyky-yhteiskuntaan ja antaa hyvät edellytykset upseerikoulutukselle. Uudistuksista huolimatta Maanpuolustuskorkeakoulun olennaisin tehtävä tulevaisuudessakin on kouluttaa ja kasvattaa yleissivistykseltään ja sotilaallisilta ammattitiedoiltaan ja -taidoiltaan pätevää ja motivoitunutta sekä henkisiltä ominaisuuksiltaan korkeatasoista upseeristoa puolustusvoimien sodan ja rauhan ajan tehtäviin.

Constantem Decorat
Honor!

JUHA NIEMI

Majuri Juha Niemi on ollut mukana vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen suunnittelussa ja johtamisessa sen alusta alkaen. Järjestelmä on ollut nyt käynnissä vajaat kaksi vuotta. Se on laaja ja siinä on useita toimijoita, mikä ehkä joukko-osastoissa on koettu sekavaksi. Päätoimiset alueupseerit sotilasläänien esikunnissa

toimivat vapaaehtoisen maanpuolustustyön yhteysupseereina. Sodan ajan joukkojen komentajat ja päälliköt johtavat ja ovat vastuusta oman joukkonsa reserviyksikkötoiminnasta. Juha Niemi palvelee Pääesikunnan asevelvollisuusosastolla. Hän on kadettikurssia 67.



**VAPAAEHTOINEN
MAANPUOLUSTUSJÄRJESTELMÄ
- MAHDOLLISUUS**

Pariisin rauhansopimuksen uuden tulkinnan myötä käynnistyi uusi muotoinen vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus 1992. Lakia puolustusvoimista muutettiin 1994 siten, että puolustusvoimien yhdeksi tehtäväksi tuli vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukeminen. Tammikuun 11 päivänä 1996 puolustusministeri teki päätöksen vapaaehtoisesta maanpuolustusjärjestelmästä.

Tänään järjestelmä on mahdollisuus sodan ajan joukkojen vapaaehtoistoiminnalle. Toimintaa tuetaan normaalien kehysten ulkopuolisella rahoituksella. Esimerkiksi vuonna 1997 on käytössä ollut yli 2 miljoonaa markkaa, niille jotka ovat halunneet käynnistää oman syyksikkönsä vapaaehtoistoimintaa.

Puolustusvoimien henkilökunta ei kaikilta osin vielä ole nähnyt järjestelmää mahdolli-

suutena vaan pikemminkin rasitteena. Tämän on osin johtanut ehkä tietämättömyydestä. Joukko-osastoissa ei ole tietoa, että toiminnan käynnistämiseen on mahdollista saada ulkopuolista rahoitusta. Sillä on mahdollista kattaa muun muassa muonitus- ja matkakuluja sekä henkilökunnan haittatyö- ja harjoituslisiä. Kaikkialla ei ole ymmärretty, että puolustusvoimien tukeksi toimintaa on mahdollista antaa rajoitteita

sekä vaatia vastinetta. Tällaista voisi olla esimerkiksi, että koulutukseen osallistujien pääosan tulisi olla tukevan joukko-osaston sa-joukoista tai iältään ja ominaisuuksiltaan sijoituskelpoisia. Joukko-osaston kannattaa edellyttää, että useampia varuskuntaan tukeutuvia tilaisuuksia pidetään samaan aikaan. Tällöin ei joka viikonloppuna rasiteta huoltoa liikaa vajaan 20 henkilön takia. Tutustumisajankohdiksi tulee antaa jo valmiiksi joukko-osas-

jestettävä tilaisuus vasta seuraavan vuoden suunnitelmiin.

Yksittäiselle upseerille vapaaehtoinen maanpuolustusjärjestelmä on mahdollisuustavata oman sa-joukon henkilöstöä muulloinkin kuin kertausharjoituksissa. Tällaiseen kannustetaan ja sitä jopa sponsoroitaan. Asiasta kiinnostuneen sa-pataljoonan komentajan on mahdollista järjestää yhden päivän vapaaehtoinen harjoitus esimerkiksi oman joukkonsa komppanianpäälliköille, -

syntyy innostusta voidaan heidän alijohtajansa kutsua omaan vapaaehtoiseen harjoitukseen. Tarvittaessa on mahdollista kutsua koko yksikön henkilöstö ja katsoa onko siinä innostusta sa-joukon vapaaehtoistoimintaan. Edellä mainittu prosessi on mahdollista käynnistää toimittamalla suunnitelma asiasta joukko-osaston vapaaehtoisen maanpuolustustyön yhteysupseerille. Hän saattaa sen valmistelukokouksen kautta esityksenä tiedoksi



ton suunnitelmissa olevat näytös- ja omaistenpäivät. Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen järjestämisessä tulee periaatteena olla, että reserviläiset huolehtivat koulutuksesta. Puolustusvoimat antaa kalustoa ja sotilaallisen harjoituksen johtajan sekä tarvittavan varohenkilöstön. Jos kykyä kouluttamiseen ei löydy, niin ohjataan reserviläisiä Maanpuolustuskoulutus ry:n kouluttajakoulutukseen ja otetaan jär-

varapäälliköille ja -vääpeleille. Sen ohjelma voisi olla esimerkiksi näytöksen seuraaminen, ammunta sekä luento tai keskustelu aiheesta: "Kiinnostako sa-joukon vapaaehtoistoiminta?". Harjoituksen voisi päättää killan tai vastaavan muun yhdistyksen sponsoroimaan saunomiseen. Harjoituksen aikana tulee tehdä toimintasuunnitelma siitä, mitä jatkossa tehdään ja kuinka usein tavataan. Jos sa-päälliköissä

sotilasläänien esikuntien järjestämiin suunnittelukokouksiin.

Vapaaehtoinen maanpuolustusjärjestelmä

Vapaaehtoisen maanpuolustusjärjestelmän tavoitteina on maanpuolustushengen ylläpitäminen ja kehittäminen, kansalaisten maanpuolustusvalmiuksien kehittäminen sekä

puolustusvoimien sodan ajan joukkojen yhteydenpidon kiinteittäminen ja koulutustason nostaminen. Järjestelmän päämääränä on tarjota kaikille maanpuolustus-työstä kiinnostuneille sotilaalliseen valmiuden ylläpitoon ja kehittämiseen liittyviä tehtäviä ja toimintaa sekä yksilön, että joukon tasolla. Kaikilla 15 vuotta täyttäneillä Suomen kansalaisilla on mahdollisuus osallistua toimintaan.

Suomalaiset miehet ovat asevelvollisia yli 40 vuotta. Perusta asevelvollisuudelle luodaan varusmiespalveluksen aikana. Sotilaallisia valmiuksia ylläpidetään kertausharjoitusten avulla. Vapaaehtoinen maanpuolustusjärjestelmä ei korvaa mitään olevaa järjestelmää. Se voidaan nähdä lähinnä uutena mahdollisuutena reserviläisille ylläpitää sotilaallisia valmiuksiin muutenkin kuin vain kertausharjoituksissa. Utta vapaaehtoisessa maanpuolustusjärjestelmässä on vapaaehtoistoiminnan kautta puolustusvalmiudelle saattava hyöty. Uutena asiana maanpuolustusjärjestöille on annettu mahdollisuus toimintaan, joka liittyy kiinteästi puolustusvoimien sodan ajan joukkoihin.

Järjestelmä on ollut käynnissä vajaat kaksi vuotta. Se on laaja ja siinä on useita toimijoita järjestöpuolella, mikä ehkä

PUOLUSTUSVOIMAT JA VAPAAEHTOINEN MAANPUOLUSTUSKOULUTUS

17 v 30 v
1. VARUSMIESKOULUTUS (VM-KOUL)
 PV:N KOULUTUS, ASEVELVOLLISET, LAKISÄÄTEINEN, VAPEHT NAISET

17 v 50/60 v
2. KERTAUSHARJOITUSKOULUTUS (KH-KOUL)
 PV:N KOULUTUS, RESERVILAISET, LAKISÄÄTEINEN

VAPAAEHTOINEN MAANPUOLUSTUSKOULUTUS

17 v 50/60 v
3. VAPAAEHTOISET HARJOITUKSET (VEH)
 - Perustuu asevelvollisuuslakiin
 PV:N KOULUTUS, ASEVELVOLLISET, PÄÄASIASSA RESERVILAISET, VAPAAEHTOINEN

15 v →
4. MAANPUOLUSTUSKOULUTUS RY (MPK ry)
 KURSSIT, RYT/PAT KOULUTTAJAKOULUTUS, KANSALAISET, VAPAAEHTOINEN

15 v →
5. OMAEHTOINEN TOIMINTA
 PAT/RYT-TOIMINTA, VAPAAEHTOINEN

MPKOULA.GEDI/ASEV IIA/17.3.1997

joukko-osastoissa on koettu sekavaksi. Puolustusvoimien johto on kehottanut eri maanpuolustusjärjestöjä läheisempään yhteistoimintaan keskenään. Tällöin olisi nykyistä huomattavasti helpompaa sopia järjestelmän tukemisesta ja resurssit kohdentuisivat paremmin käytännön toimintaan. Puolustusvoimain komentaja selkeytti toukokuussa puolus-

tusvoimien johtosuhteet vapaaehtoisen maanpuolustusjärjestelmän tukemisessa. Merkittävää siinä on päätoimisten alueupseerien nimittäminen sotilaslääniin esikuntiin vapaaehtoisen maanpuolustustyön yhteysupseereiksi ja se, että sodan ajan joukkojen komentajat ja päälliköt johtavat ja ovat vastuusta oman joukkonsa reserviyksikkötoiminnasta.

Puolustusvoimien rooli vapaaehtoisessa maanpuolustusjärjestelmässä on tähän mennessä ollut tukeva. Järjestelmä kehittyy koko ajan tavoitteena hyöty puolustusvalmiudelle. Puolustusvoimissa valmistellaan parhaillaan selvitystä siitä, miten puolustusvoimat haluaisi järjestelmää kehitettävän. Tämä selvitys tulee julki-seksi joulukuussa. Selvityspyynnön on antanut puolustusministeriön alainen valtioneuvoston asettama vapaaehtoisesta maanpuolustustyön neuvottelukunta.

Vapaaehtoisen maanpuolustusjärjestelmän suunnitteluprosessi

Suunnittelujärjestelmän kautta on mahdollista päästä käyttämään jaettavia resursseja. Vapaaehtoisen maanpuolustusjärjestelmän suunnitteluprosessiin kuuluvat sotilasalueilla ja joukko-osastoissa pidettävät valmistelukokoukset sekä sotilaslääneissä pidettävät suunnittelukokoukset.

Valmistelukokouksiin osallistuvat joukko-osastojen edustajat, sa-komentajat ja -päälliköt, vapaaehtoisyksiköiden edustajat sekä tukevien maanpuolustusjärjestöjen edustajat. Kokouksissa käsitellään eri vapaaehtoisyksikköjen toimintasuunnitelmat. Toimintasuunnitelmien kautta saadaan tarpeet vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen. Joukko-osastot ja maanpuolustusjärjestöt esittelevät resurssiensa mukaiset tukemismahdollisuutensa. Valmistelukokouksen perusteella laaditaan esitys seuraavan vuoden toimintasuunnitelmaksi, joka lähetetään sotilasläänin esikuntaan. Valmistelukokoukset tulevat jatkossa toiminnan laajetessa

4/1997

Pataljoonan komentajan on mahdollista järjestää yhden päivän vapaaehtoinen harjoitus esimerkiksi oman joukkonsa komppanianpäälliköille, -varapäälliköille ja -väepeleille.

olemaan tärkeimpiä resurssien jako- ja suunnittelutilaisuuksia.

Sotilaslääniin suunnittelukokouksiin osallistuvat sotilasläänin edustajat, joukko-osastojen edustajat, Maanpuolustuskoulutus ry:n koulutuspäälliköt sekä tukevien maanpuolustusjärjestöjen piiritason edustajat. Suunnittelukokouksissa käsitellään valmistelukokouksien esitykset. Suunnittelukokouksissa sovitaan mitä vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen harjoituksia ja kursseja pidetään tai tuetaan. Suunnittelukokouksien perusteella laaditaan sotilasläänin vapaaehtoisen maanpuolustustyön vuosisuunnitelma, johon kirjataan seuraavan vuoden puolustusvoimien tukea tarvitsevat tilaisuudet. Tämän suunnitelman toteuttamiseen on mahdollista saada kehysten ulkopuolista rahoitusta.

Vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus

Vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus on eräs mahdollinen resurssi, sille joka haluaa mukaan toimintaan. Vapaaehtoisella maanpuolustuskoulutuksella tarkoitetaan puolustusvoimien vapaaehtoisia harjoituksia, Maanpuolustuskoulutus ry:n kursseja sekä paikallisosastotoimintaan ja reservi-yksikkötoimintaan liittyvää omaehtoista kouluttautumista. Vapaaehtoisessa maanpuolustusjärjestelmässä puolus-

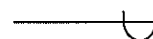
tusvoimat johtaa aina puolustusvoimien sotilasaseilla tapahtuvan ase- ja ampumakoulutuksen. Puolustusvoimien sotilasaseilla annettavaan koulutukseen osallistujan tulee olla täysi-ikäinen.

Viereisellä sivulla olevassa kuvassa on esitetty tarkemmin vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta.

Vapaaehtoiset harjoitukset ovat puolustusvoimien johtamia asevelvollisuuslakiin perustuvia harjoituksia. Vapaaehtoisissa harjoituksissa voidaan kouluttaa reserviläisiä, jos annettava koulutus edistää hänen perehdyttämistään ja harjaantumistaan hänelle suunniteltuun sodan ajan tehtävään. Osallistujalla on reserviläispalkkaa ja päivärahaa lukuun ottamatta samat etuudet kuin kertausharjoituksessa olevalla reserviläisellä. Osallistuminen on vapaaehtoista.

Maanpuolustuskoulutus ry on maanpuolustusjärjestöjen perustama koulutusorganisaatio, joka vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen nimissä aloitti toimintansa vuonna 1992. Maanpuolustuskoulutus ry:n kursseille on oppilaina osallistunut tähän mennessä reilut 30 000 henkilöä. Kuvassa 4 on esitetty kuinka paljon Maanpuolustuskoulutus ry:n kursseja on pidetty.

Maanpuolustuskoulutus ry järjestää erilaisia kursseja. Näitä ovat kansalaisen turvakurssit, valmiuskurssit, erikoiskurssit sekä lisäkurssit.



"Maanpuolustuskoulutus ry:n kursseille on oppilaina osallistunut tähän mennessä reilut 30 000 henkilöä."

Kansalaisten turvakurssin opetuksen tavoitteena on antaa yksityiselle kansalaiselle häntä hyödyttäviä perustietoja ja -taitoja turvallisuuden lisäämiseksi. Valmiuskurssien tavoitteena on antaa yleistietoja turvallisuuspolitiikasta ja maanpuolustuksesta sekä kunnan varautumisesta poikkeusoloihin. Erikoiskurssien tavoitteena on turvallisuuspoliittisen ja maanpuolustuksen eri alojen kokonaiskuvan syventäminen. Lisäkurssien tavoitteena on syventää sotilaallisia ja muita poikkeusoloissa tarvittavia taitoja. Kohdennettuja lisäkursseja - lähinnä kouluttajakursseja - voidaan järjestää vapaaehtoisen maanpuolustusjärjestelmän tarpeiden mukaisesti.

Jatkossa on todennäköistä, että kurssien sisältö tulee muuttumaan kohdentuen selvästi yleisluonteisista aiheista tietyille kohderyhmille vapaaehtoisessa maanpuolustusjärjestelmässä. Erittäin suuri haaste Maanpuolustuskoulutus ry:lle on kouluttajakoulutuksen järjestäminen niin, että paikallisosastoissa ja reserviyksiköissä riittää kouluttajia vetämään siellä pidettävää koulutusta. Kouluttajakoulutus on tulevaisuudessa yksi Maanpuolustuskoulutus ry:n kurssien painopistealue.

Omaehtoinen koulutus on toimintaa, joka ei edellytä puolustusvoimien tai Maanpuolustuskoulutus ry:n merkittävää tukea. Organisoitumisen ollessa vielä kesken ei paikallisosasto- ja reserviyksikkötoimintaan liittyvää omaehtoista koulutusta ole vielä tois-

taiseksi paljon järjestetty. Tulevaisuudessa tämän koulutuksen määrä tulee olemaan ehkä merkittävin vapaaehtoisessa maanpuolustuskoulutuksessa. Suunniteltaessa tämän hetken vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta tulisi ensisijaisesti varmistaa, että paikallisosastoihin ja reserviyksiköihin saadaan riittävästi osaavia reserviläiskouluttajia. Tulevaisuudessa pyrkimyksenä on, että puolustusvoimien tukema vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus entistä enemmän palvelee puolustusvoimien valmiutta.

Vapaaehtoisen maanpuolustusjärjestelmän toiminnot

Vapaaehtoisen maanpuolustusjärjestelmän toiminnot ovat reserviyksikkötoiminta, paikallisosastotoiminta ja naisten toiminta.

Reserviüksikkötoiminta on mahdollisuus puolustusvoimien sa-joukoille vapaaehtoistoimintaa. Reserviüksikkö on aina osa puolustusvoimien sa-joukosta. Reserviüksiköllä tarkoitetaan sitä osaa sa-joukon tai organisaation henkilöstöstä, joka haluaa osallistua omaehtoiseen toimintaan. Reserviüksikkötoiminta on omaehtoista toimintaa ja puolustusvoimien vapaaehtoisia harjoituksia. Sen avulla jokaiselle reserviläiselle tarjoutuu mahdollisuus ylläpitää ja kehittää oman sa-tehtävänsä edellyttämiä valmiuksia. Reserviüksikkötoiminnan sisältö lähtee osallistujista itsestään. Toiminnan laajentuessa jatkossa tulee resurssien lähteä reserviüksikös-

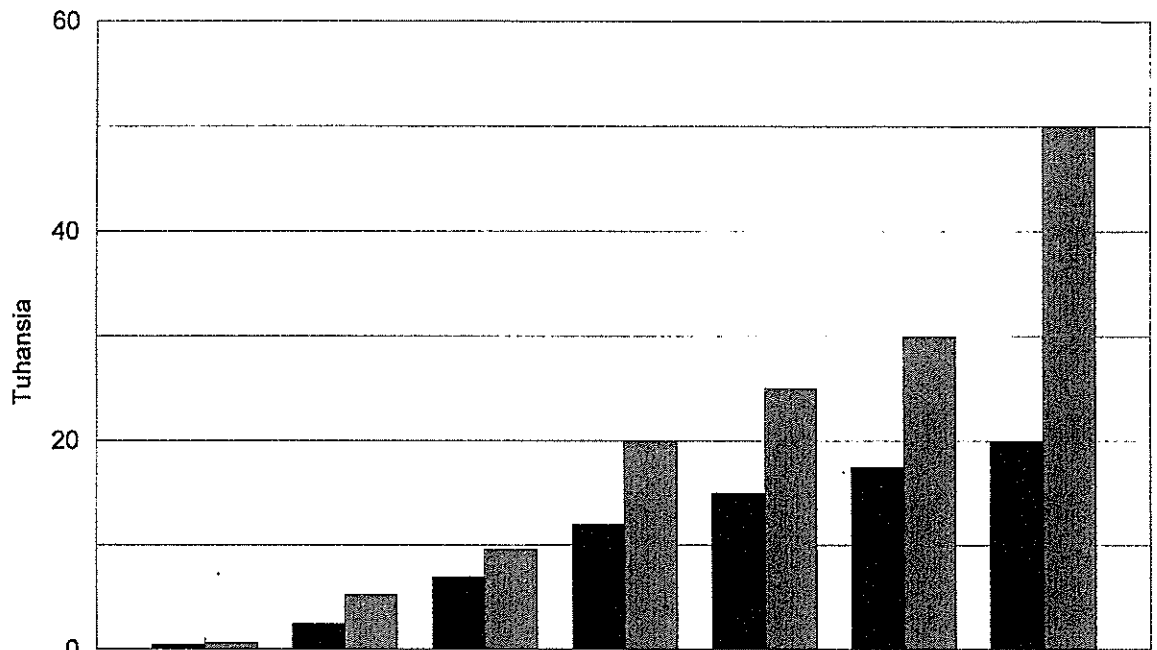
tä itsestään. Jos esimerkiksi reserviüksikkö haluaa jotain koulutusta, sen on rekrytoitava omasta joukostaan ensin kouluttajia kouluttajakoulutukseen. Puolustusvoimat ja maanpuolustusjärjestöt luovat puitteet reserviüksikköjen toiminnalle.

Syksyllä 1995 aloitettiin sa-joukkojen tuottamiseen liittyen joukko-osastoissa varusmieskoulutukseen liittyvä reserviüksikkötoiminta kilttojen tukemana. Keskimäärin noin 30-35 % kotiutuvista varusmiehistä on ilmoittanut halukkuutensa toimintaan. Tämä tarkoittaa vuosittain noin 10 000 kotiutuvan varusmiehen kiinnostusta asiaan. Kertausharjoituksissa käynnistettyyn reserviüksikkötoimintaan on ollut vieläkin korkeampi halukkuus varsinkin koskien esikuntien reserviüksiköitä. Tulevaisuudessa reserviüksikköiden toiminnan vakiinnuttamisen kannalta avainkysymyksiä ovat yhteyshenkilöiden löytäminen reserviüksiköistä ja heidän kouluttamisensa. Kun reserviüksiköt ovat saaneet laadittua toimintasuunnitelmansa, pystyvät ne hyödyntämään vapaaehtoisen maanpuolustusjärjestelmän resurssit ja mahdollisuudet.

Paikallisosastotoiminnalla tarkoitetaan paikkakunnan reservi- ja paikallisyüksikköiden henkilöstön paikallisosasto- tai yksikkökohtaista toimintaa. Paikallisosastolla tarkoitetaan yleensä kunnan alueella toimivaa yksikköä, joka muodostuu johtoryhmästä ja alueella toimivan suoritusorganisaation tai paikallisjoukon reserviüksiköstä ja paikallisyüksiköstä. Paikallisyüksikköön voivat liittyä paikkakunnalla asuvat va-

VAPAAEHTOISET HARJOITUKSET

1994-1996 JA ARVIO 1997-2000



	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
■ Henkilöitä	454	2490	6959	12000	15000	17500	20000
■ Vuorokausia	642	5275	9619	20000	25000	30000	50000

paaehtoiset 15-vuotta täyttäneet Suomen kansalaiset, joita ei ole sijoitettu ao sa-joukkoon. Paikallisyksiköt tukevat reserviyksiköiden toimintaa. Toimintaan osallistuvat paikalliset reserviläis- ja muut maanpuolustustyötä tekevät tai siitä kiinnostuneet järjestöt yhdessä puolustusvoimien ja asianomaisen kunnan kanssa.

Paikallisosastotoiminta on saanut lämpimän vastaanoton kunnissa. Hyvin useassa paikallisosaston johtoryhmässä on mukana kunnanjohtajia, kunnanhallituksen puheenjohtajia ja kunnan pelastuspäälliköitä. Vuoden 1997 lopulla arvioidaan paikallisosastotoimintaa olevan noin 200 kunnan alueella.

Naisten toiminta tarjoaa varusmiespalveluksen suorittamattomille naisille mahdollisuuden osallistua paikallisosastojen paikallisyksiköiden ja sotilasläänikohtaisten naisosastojen toimintaan. Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen ja omaehtoisen toiminnan kautta naisilla on mahdollisuus hankkia erilaisia kokonaismaanpuolustukseen liittyviä valmiuksia.

Lopuksi

Vapaaehtoinen maanpuolustusjärjestelmä perustuu lakiin puolustusvoimista, jossa yhdeksi puolustusvoimien tehtäväksi säädetään vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukeminen. Vapaaehtoinen

maanpuolustusjärjestelmä on ollut käynnissä vasta tammi-kuusta 1996 alkaen. Paljon on tapahtunut lyhyessä ajassa, mutta paljon on vielä tekemäntä työtä. Esimerkiksi vapaaehtoisesta maanpuolustusjärjestelmästä tiedottaminen on ollut tulee olemaan yksi tärkeimmistä asioista tulevaisuudessa. Vapaaehtoisen maanpuolustusjärjestelmän käyttöönotto on laaja asia ja sen mukainen toiminta ei välttämättä kaikkialla käynnistyy, se tulee selkeästi vuosien myötä vaikuttamaan puolustusvoimien valmiutta kohottavasti. □

Työtä itsenäisen Suomen hyväksi

TOIMINTAVARMA TIETOTEKNIIKAN PALVELUTALO.

(09) 613 611

- ♦ Tietokoneet, oheislaitteet ja ohjelmat ♦ Ratkaisukonsultointi
- ♦ Esiasennus ♦ Käyttöönottopalvelut ♦ Huolto- ja ylläpitopalvelut
- ♦ Koulutus ja käyttötuki ♦ Ohjelmistosopimukset



WM-data Faci Oy

WM-data Faci Oy
PL 39, 01621 VANTAA
puh. (09) 613 611
faksi (09) 613 613 00

TURKU
puh. (02) 273 6777
faksi (02) 238 3952

TAMPERE
puh. (03) 253 2633
faksi (03) 253 4633

OULU
puh. (08) 881 1404
faksi (08) 881 1407

HYVINKÄÄ
puh. (019) 475 2700
faksi (019) 475 2815

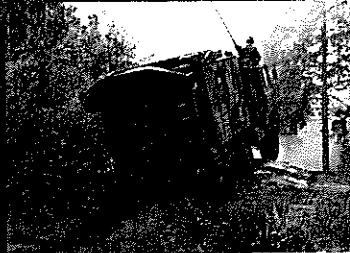
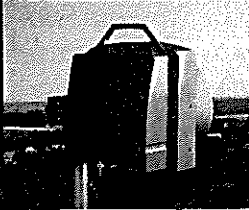
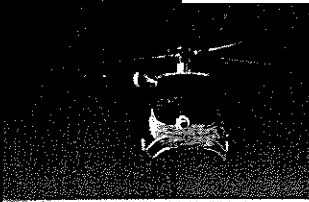
KOUVOLA
puh. (05) 375 5311
faksi (05) 375 5315

JYVÄSKYLÄ
puh. (014) 310 0211
faksi (014) 620 833

VAASA
puh. (06) 320 3000
faksi (06) 320 3010

It's about
communication
between people

The rest is technology



Vain viesti ei tunne rajoja.

Mitä vaativammat olosuhteet, sitä tärkeämpää on pystyä luottamaan siihen, että tieto kulkee siellä missä ihmiseekin.

Ericsson on turvallinen yhteistyökumppani, kun tarvitaan nykyaikaisia tietoliikennetarvikkeita.

Niin maalla, merellä ja ilmassa kuin kotona ja konttorissa.

OY L M ERICSSON AB
MARKKINOINTIYKSIKKÖ ERILLISVERKOT
MELKONKATU 18, PL 43, 00211 HELSINKI
PUH. (09) 2991, FAX (09) 299 2828

ERICSSON 

EERO KARHUVAARA

Kansainvälinen sotilaallinen yhteistoiminta on kasvava osa Suomen turvallisuuspolitiikkaa. Osallistuminen vaativiin kansainvälisiin kriisinhallintaoperaatioihin vahvistaa sotilaallista yhteistointakykyä ja tukee siten Suomen oman puolustusvalmiuden kehittämistä. Lisääntyvä kansainvälinen yhteistyö edellyttää henkilöstön koulutusta kaikilla tasoilla, organisaatioiden ja toimintatapojen kehittämistä sekä tarvittavien määrärahojen varaamista.” (Valtioneuvoston selonteko 17.3.1997)



KANSAINVÄLISTYVÄ UPSEERISTO

Väitetään, että suomalaisen miehen erottaa kansainvälisestä joukosta jo lentokentällä, koska hän käyttää puvun kanssa valkoisia tennissukkia. Asia saattaa olla näin. Mielikuvat eri kansallisuuksien tavoista ja kulttuureista ovat iso osa kansainvälisyyttä. Itse ulkomailla esiintyessämme joko vahvistamme tai heikennämme vierasmaalaisten keskuudessa syntyneitä ennakkokäsityksiä.

Osallistuin hiljattain eräälle pariviikkoiselle kurssille Englannissa, missä majoituimme perhemajoitukseen. Muuta-

man päivän minua tarkkailtuun isäntäväki ilmoitti minun olevan heidän ennako-odotuksistaan täysin poikkeavan suomalaisen. Kysyin, mistä he olivat mielikuvansa saaneet, koska tiesin, että olin ensimmäinen heidän tapaamansa suomalainen. Lyhyen, hieman vaivautuneen hiljaisuuden jälkeen ilmeni, että aiemmin samalla kursilla olleet ruotsalaiset upseerit olivat ennättäneet kuvailla suomalaisen luonteen ja pääpiirteiset käyttäytymismallit isäntäväelleni. Emme lähemmin keskustelleet asiasta.

Suomalaiset upseerit osallistuvat erilaisiin harjoituksiin, koukuksiin ja tapahtumiin ulkomailla entistä useammin ja aiempaa nuorempina. Puolustusvoimain komentaja on ilmaissut, että ulkomaanpalvelus saattaisi olla joissakin tapauksissa jopa uralla etenemisen ehto. Ainakin sen tulisi olla ehtona määrättyihin tehtäviin.

Kielitaitoon satsattava

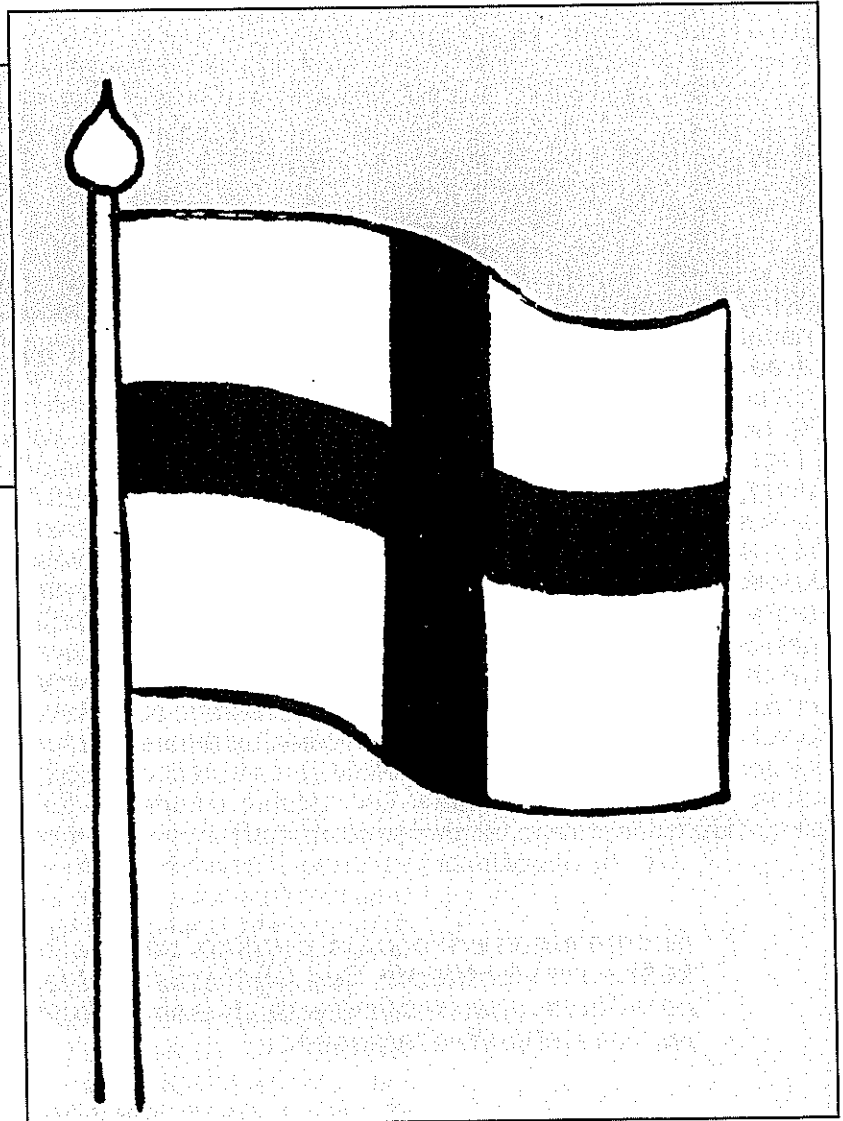
Onnistuneen ulkomaanpäämennuksen ensimmäinen edellytys on riittävä kielitaito.

"Me Tarzan, you Jane" saattaa joissakin tilanteissa riittää, mutta laajempi pohja avartaa kommunikointimahdollisuuksia merkittävästi. Suomalaisten perisynniksi luetaan muun muassa se, että ollaan hiljaa, jos vieras kieli ei ole virheetöntä. Suomalainen siis vaikenee sujuvasti useilla kielillä. Hyvin harva syntyperäinenkin osaa omaa kieltään virheettömästi. Pääasia kuitenkin on, että saa oman sanomansa ymmärrettävästi perille. Tämän lisäksi on myös ymmärrettävä,

"Päivää, palveletteko sukellusveneessä vai pinta-aluksella?" Vastasin, että en kummallakaan ja että Suomella ei ole sukellusveneitä. "Ach, vai niin" sanoi eversti ja jatkoi: "Palveletteko sitten Itämeren puolella vai Pohjoisen Jäämeren rannoilla?" Selvitin, että menetimme Petsamon alueet viime sodan seurauksena. Sanoin myös, että samassa sodassa olimme niin sanotusti asetovereita. Eversti punastui, vilkaisi kelloaan, pyysi anteeksi ja lähti."

mitä muut sanovat. Jolleivät nämä edellytykset täyty, ei komennukselle kannata edes lähteä. Kielitaito on itse hankittava ja ylläpidettävä. Puolustusvoimien tarjoamat mahdollisuudet kannattaa käyttää hyödyksi.

Ainakin anglosaksisissa maissa keskustelukyky yhdistetään älykkyyteen. Suomessa sanotaan, että vaikeneminen on kultaa. Keskusteluun osallistumatonta, mutta seurassa olevaa hiljaista kuuntelijaa yleensä pidetään pohtivana älykkönä. Muualla asia usein on kuitenkin päin



**Hillittyä käytöstä ja kohteliasta puhetapaa arvostetaan.
Käyttäytymisen tulisi olla luontevaa, ei rehvastelevaa.**

vastoin. Suomalaiset pyrkivät myös eristäytymään omaan seuraansa. Esimerkiksi vastaanotoilla havaitsee suomalaisten usein muodostavan omia keskustelupiirejään muunmaalaisten keskustellessa keskenään. Tämä on omiaan vahvistamaan ennakkokäsitystä havumetsien harjastukaisista miehistä.

Hillittyä käytöstä ja kohteliasta puhetapaa arvostetaan. Käyttäytymisen tulisi olla luontevaa, ei rehvastelevaa. Ole oma itsesi, sitä arvostetaan. Suomalaisilla on taipumus tehdä pyynnöstäkin eräänlainen käsky. Kiittää osaavat vain harvat. "Olkaa hyvä" ja "kiitos" avaavat ovia helpommin kuin sotilaallisen ankara ilme ja tiukka puhetapa. Ainakin Englannissa jotain pyydettyä sanaa "please" pois jättäminen vaikuttaa alkuasukkaasta melkein harkitulta loukkaukselta, kiitoksen unohtaminen on taas moite huonosta käytöksestä tai palvelusta.

Kansainvälisyyteen kuuluvat erilaisten kansallisten tapojen ja kulttuurien tietämys. Suoma-

laisten sanotaan tuntevan huonosti omaa maataan ja kulttuuriaan. Jos tuntee piston sydämessään on jokaisen upseerin ennen matkalle lähtöä kerrattava perustiedot Suomesta sekä omasta organisaatiostaan, puolustusvoimista. Ulkomailla sotilalta väistämättä kysellään näistä asioista.

Toisaalta on hyvä hankkia tietoa myös kohdemaasta, jotta mahdollinen keskustelu paikallisten kanssa sujuisi luontevasti. Esimerkkinä huonoin tiedoin aloitetusta, mutta muuten luontevasta keskustelusta kerrottakoon seuraava tositarina PfP-tantereelta: Erään harjoituksen suunnittelukokouksen jälkeisellä vastaanotolla erään läntisen sotilasiirton eversti tuli juttelemaan kanssani ja avasi keskustelun osoittaen meriväen arvomerkkejäni: "Päivää, palveletteko sukellusveneessä vai pinta-aluksella?" Vastasin, että en kummallakaan ja että Suomella ei ole sukellusveneitä. "Ach, vai niin" sanoi eversti ja jatkoi: "Palveletteko sitten Itämeren puolella vai Pohjoisen Jäämeren rannoil-

la?" Selvitin, että menetimme Petsamon alueet viime sodan seurauksena. Sanoin myös, että samassa sodassa olimme niin sanotusti asetovereita. Eversti punastui, vilkaisi kelloaan, pyysi anteeksi ja lähti.

**Kokonaisuus
ratkaisee**

Suomalainen erottuu lentokentällä muustakin kuin tennissukistaan. Tuulipuku ja lenkkikitot tuntuvat olevan lomailijan univormu. Pukeutumisen ohella myös käyttäytyminen on selkeästi erilaista kuin valtaosalla muita kansallisuuksia. Sormin syöminen ja oluen juominen suoraan pullon suusta kahvilan pöydässä ei anna dynaamista kuvaa huipputekniikan kansasta. Upseereilla tämän on oltava toisin. Kadettikoulun opetukset eivät kuitenkaan aina pysy mielessä. Ulkomailla liian kireässä palveluspuvussa hikoileva, keskustelua välttelevä ja lasis-

Suomalainen erikoisuus, puukko, on oivallinen kansallisen kulttuurin vientituote. Sen käyttämistä lahjana on kuitenkin harkittava tapauskohtaisesti. Joissakin kulttuureissa ei vain ole sopivaa lahjoittaa teräaseita



Kirjoittaja Pfp-harjoituksen kansainvälisessä tiedotuskeskuksessa päivystäjänä

taan kouristuksenomaisella otteella kiinni pitävä suomalainen upseeri on väärässä paikassa. Pukeutuminen on tietysti myös taloudellinen kysymys, mutta upseerin ulkoasun on oltava sekä sopiva että siisti.

Meiltä ulkomaille jaettavat lahjat ja muu materiaali osoittavat myös kansainvälisyyden tasoa. Suomalainen erikoisuus, puukko, on oivallinen kansallisen kulttuurin vientituote. Sen käyttämistä lahjana on kuitenkin harkittava tapauskohtaisesti. Joissakin kulttuureissa ei vain ole sopivaa lahjoittaa teräseita.

Kirjallisen materiaalin tuotannossa on otettava huomioon kohderyhmä ja se, mitä halutaan sanoa. Nykyiset julkaisut

eivät ole kielellisesti korkeatasoisia. Niiden heikkous on sanasta sanaan käänös suomesta vieraalle kielelle. Esimerkiksi englanninkieliset julkaisut ovat englantia äidinkielellään puhuvalle paikoin mahdollittomia ymmärtää. Sanonnat ja ilmaisut ovat sellaisia, että ainakaan haluttu viesti ei välity. Paikoin sanoma saattaa vääristyä kokonaan. Sama koskee Internetin välityksellä annettavaa tietoa puolustusvoimista. Julkaisut tullaan tarkastamaan ja tarvittavat korjaukset tekemään seuraaviin painoksiin.

Jokaisella kansalla on omat erityispiirteensä ja tapansa. YK-palveluksen myötä suomalaisilla sotilailla on maailmalla hyvä maine sekä ammattimie-

hinä ja -naisina että reippaina maansa edustajina. Sotilasmatkailun kasvaessa voimakkaasti meidän on pidettävä huolta siitä, että ansaittu arvostus ei pääse laskemaan. Jokaisen upseerin on muistettava, että juuri hän on osaltaan luomassa reaaliaikaista tilannekuvaa suomalaisesta, kansainvälisestä sotilaasta. Antaa ruotsalaisten pitää huoli omasta imagostaan. □

Tervehdimme 80 vuotiaan Itsenäisen Suomen puolustusvoimia

 **Suomi Oy**

Järvensivuntie 1, 33100 TAMPERE • Puh. (03) 217 2111

TikiRak oy
RAKENNUSLIIKE

ELLINTIE 6, 36200 KANGASALA, puh. (03) 377 4333

 **KYREL**

TIKKURILAN ROMU OY

HAKINKUJA, 01300 VANTAA
KAIKKI ROMUJALAN PALVELUT
PUH. (09) 831 666, FAX (09) 831 066

VLSI Solution Oy

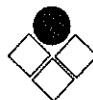
Hermiankatu 8 C, 33720 TAMPERE • Puh. (03) 316 5210

PIRKAN ASE OY

Ilmarinkatu 37, 33500 Tampere
puh, (03) 2551 096

Elämiseen jää enemmän...

Vuokraa koti.
Esitetilaukset 9800-86000



VVO
VUOKRA-
ASUNNOT

TILAUSKONEPAJA – MOOTTORIKONEISTAMO

TUMOO

Vaskitie 4, 20660 Littoinen
Puh. (02) 244 2700
Fax (02) 244 4737

Sähkö-Vuorela Fi
049-360 765
06-511 3252

Sähkötekn. Aki Vuorela, sähköurakointi ja -suunnittelu A-ryhmä

oras

ORAS OY
PL 40
26101 Rauma
Puh: 02-83161

RUOVEDEN APTEEKKI

Ruovesi
puh. 03-476 2117

Kaikkea huovasta
AINOFELT OY

Huopatehtaankatu 1, 53100 Lappeenranta
puh. 05-415 0883



LEPPÄKOSKEN SÄHKÖ OY

Eino Salmelaisen katu 23, 39500 IKAALINEN Puh. (03) 45 031

Kuntokartoitukset, rakennussuunnitelmat
SUUNNITTELU- JA RAKENNUSPALVELU

M. NIIRANEN OY.

Rekitie 1, 87250 KAJAANI
Puh. 08-613 2416, 050-594 8516, Fax 08-613 2417

SEULATEK OY

- TÄRYSEULAVERKOT
- TARVIKKEET
- KULUTUSTERÄKSET

NIINIKURUNTIE 2 • 33880 SÄÄKSJÄRVI
Puh. (03) 367 0706 0400-435 946
Fax. (03) 367 1706 0400-717 556

KULJETUSLIIKE

RS

RAIMO
STENVALL

KAIKKEA SE RAIMO KULJETTAA
PUH. (09) 275 5144, FAX (09) 275 5002
Muuttokuljetukset, pakkauslaatikot
Moottoriajoneuvojen kuljetukset
Pakettiautoja. Kuorma-autoja nosturilla
Volvokuormaaja trukkihaarukoilla
Matka-auto vuokrattavana.

KAMEWA Group

EXCELLENCE IN PROPERTIES

Aquamaster-Rauma Oy
PL 220, 26101 Rauma

J. HAARLA OY

Pyhäjärvenkatu 10 A, (03) 223 1822, 223 1756
Fax 213 3870 33200 Tampere



Kansainvälistä viljakauppaa ja -viljankäsittelyä
(09) 348 844

LOIMAAN KIVI OY

PL 46 32201 Loimaa
Puh. (02) 760 511



Veteraanipolku 3,
13600 Hämeenlinna,
Puh. (03) 570 6100
fax (03) 570 6119



OY HÖGANÄS ELDFAST AB

Timmermalmtie 19 A, 01680 VANTAA
Timmermalmsvägen 19 A, 01680 VANDA
Puh./tel. (09) 854 5060, Telefax (09) 852 1641

Jøtul liedet ja takat



ITÄTORIKATU 6, 35800 MÄNTTÄ
puh. (03) 474 7438



OY VESTEK AB

Martinkuja 4, 02270 ESPOO
Puh. (09) 887 0120, fax (09) 8870 1291



Erikoisryhmä, Special Products Group
Ansatie 5, PI 560, 01741 Vantaa
tel. (09) 89551, fax (09) 8955 3474



Keskusojankatu 18. Puh. (03) 265 6111
33900 Tampere. Fax (03) 2656 505

OY DILACO AB

Kuhankuja 4
02260 ESPOO
Puh. (09) 809 2775

ARKSYSTEMS OY

Itäinen teatterikuja 5 A 1, 00100 Helsinki
Puh. 669 878



Hyvien merkkien

HEDENGREN

Lauttasaarentie 50, 00200 Helsinki
puh. 09-682 81, Telefax 09-673 019

...lue
Hämeen Sanomat



...pysyt jäljillä!

HÄMEEN SANOMAT

HÄMEEN MAAKUNTALEHTI

LAMINOITUJA JA KARKAISTUJA
LUODINSUOJA- YM. TURVALASEJA

JAAKKO-TUOTE OY

27430 Panelia puh. (02) 864 7228

Tervehdimme 80 vuotiaan Itsenäisen Suomen puolustusvoimia

KALLION SÄHKÖ OY

- RYHMÄN SÄHKÖURAKOITSIJA -

Eteläranta 2, 00130 Helsinki
Puh. (09) 626 192



KÄRCHER OY

Yrittäjätie 17, 01800 Klaukkala
Puh. (09) 879 191, Fax (09) 8791 9301

TARK-POR OY

Ohratie 26, 01360 Vantaa
Puh. 874 5566



Bierkühl Oy SCANDINAVIA

Pellonlaita 1, 50600 MIKKELI • Puh. (015) 178 111, Fax 178 690

HEINOLAN VANHA APTEEKKI

Kauppakatu 10, 18100 HEINOLA
puh. (03) 152 333



HELKAMA FORSTE OY

Kuivakorventie 1, 30300 FORSSA
Puh. (03) 415 61

HEINOLA ENERGIA OY

Sähkökatu 1, 18100 Heinola
puh. (03) 883 800



ENSO GROUP HEINOLA FLUTING

PIRKANMAAN YH-RAKENNUTTAJA

Aleksis Kivenkatu 26, 33200 Tampere
puh. (03) 214 3111

Tilausmatkat mittatilaustyönä.

03-715 4601



ITÄ-HÄMEEN LIKENNE

DELTAKEM

Itäportti 1C, 02210 Espoo
puh. 09-889 021, fax 09-803 6995

HYMAT OY

Vantinmäentie 1, 02780 Espoo
puh. (09) 549 4511

TIMBERJACK OY

Joensuun konepaja
puh. 020 480 164



INERGIA OY

99800 IVALO, Puhelin 016-687 111



Rakla

Suomen Rakennuslasimynti Oy
Hätköranta 7, 00700 HELSINKI, (09) 350 9550, Fax (09) 3509 3350

PRO-ARK OY

Urheilukatu 32 A
00250 HELSINKI
Puh. (09) 241 8022

KARANOR OY

Verkkolevyt varastosta
Karapellontie 13, 02610 ESPOO
Puh. (09) 7002 8900, Fax -597 897



RAHAPAJA OY

Insinööritoimisto

KONSULTTIKOLMIO OY

Eskolantie 1
P. (09) 345 5522
Rakennussuunnittelu

00720 Helsinki
Fax (09) 345 2950
Rakennuttamispalvelu

PISLA OY

Teollisuustie 8, 44500 Viitasaari, puh. (014) 577 000

TAMMER-DIESEL OY

PL 5, 33841 Tampere
puh. (03) 2652 300

RÄIHÄ KY

Murtokatu 5, Järvenpää
puh. (09) 287 495

Felix Abba Oy

PI 683, 20361 Turku
Puh. (02) 410 414



PÄLKÄNEEN OSUUSPANKKI

36600 Pälkäne, puh. (03) 3336

MUUTTOPALVELU J. PULJULA OY

ASUNTO- JA TOIMISTOMUUTTOJA, VÄLIVARASTOINTIA,
MUUTTOLAATIKOITA JA MUUTTOVAUNUVUOKRAUSTA
(myös viikonloppuisin)
PUH. 016 - 310 085, 0400 - 391 843 (24 H)
ROVANIEMI • OULU • HELSINKI
PALVELEMME KAIKKIALLE KOTIMAASSA JA ULKOMAILLA

TORGINOL - TEOLLISUUSLATTIAT OY

Billskogintie 29, 02580 Siuntio
puh. (09) 262 144

SUOMALAISTA OSAAMISTA

tricol

PL 28, 10301 Karjaa • Puh. (019) 279 61, fax (019) 236 770

GEOMACHINE OY

Myllyniementie 17, 04250 KERAVA
Puh. (09) 294 7733

HÄMEEN RAKENNUSKONE OY

Lentolantie 24, 36220 Kangasala
puh. 03-2772 555

TURVATEKNIIKAN EDELÄKÄVIJÄ

 **Ternet Oy**
- lakaa varman laadun -

Ota neuvotteluysteys:
Ternet Oy, Asestajankatu 3
00810 Helsinki
Puh. (09) 759 001, fax (09) 782 940

Yhteydet kaikkialta Suomesta
kaikkialle Suomeen!

109

KAUKOPUHELU

KPY

Puh. (109 017) 302 211

Ajanmukaisia linja-autoja
työ- ja virkistysmatkoillenne.

PIKAKULJETUS ROVANIEMI

Rovaniemi, puh. 016-312 020, fax 016-312 185
Sodankylä, puh. 016-611 406, fax 016-614 325

KADETTIKUNTA

Vieraita Kadettikunnassa

Puolustusvoimain komentaja kenraali Gustav Hägglund ja pääesikunnan päällikkö kenraaliluutnantti Matti Kopra tutustuivat 6.11.1997 Kadettikunnan uusiin toimitiloihin. Kenraaleille esiteltiin tilojen lisäksi Kadettikunnan tämän päivän toimintaa sekä lähivuosien projekteja. Komentaja kertoi panneensa merkille Kadettikunnan ansiokkaan työn maanpuolustushengen kohottamiseksi. Oikean tiedon jakaminen kansalaisille maamme turvallisuuspolitiikasta on myös puolustusvoimien kannalta tärkeätä.

Kadettioppilaskunnan hallitus tutustui Kadettikunnan toimistoon ja piti siellä normaalin kokouksensa 5.11.1997. Ennen kokouksen alkua pääsihteeri esitteli Kadettikunnan toimintaa ja keskusteltiin miten Kadettioppilaskunta nivelletään todelliseksi kadettiipiiriksi Kadettikunnan toimintaan.



Puolustusvoimain komentajan ja Pääesikunnan päällikön vierailu Kadettikunnan uusissa toimitiloissa 6.11.1997



Kadettioppilaskunnan hallitus Kadettikunnan vieraana 5.11.1997

KADETTIKUNNAN VUOSIPÄIVÄ 27.1.1998 HELSINGISSÄ

Kadettikunnan vuosipäivänä tiistaina 27.1.1998 Helsingissä lasketaan perinteisesti seppeleet sankariristille ja Suomen marsalkka Mannerheimin haudalle kello 15.00 (huomaa aiemmasta poikkeava aika). Kokoontuminen Hietaniemen hautausmaan pääportilla kello 14.45.

Välittömästi seppeleen laskun jälkeen on kahvitilaisuus Taivallahden sotilaskodissa.

Myös kadettiveljien puoliset toivotetaan tervetulleiksi molempiin tilaisuuksiin. Tarjoilujärjestelyjen vuoksi ilmoittautumiset pyydetään jättämään Kaartin Jääkärirykmentin henkilötoimistoon.

Kadettikunnan hallitus
Helsingin Kadettiipiiri

Huomio! Kadettikunnan toimisto on lomien vuoksi suljettuna 22-28.12.1997 (viikko 52).

Syyskokouslinjasi Kadettikuntaa 2000-luvulle

Kadettikunnan sääntömääräinen syyskokous pidettiin Maanpuolustuskorkeakoulun jatkotutkinto-osaston tiloissa Helsingissä 25.10.1997. Kokouksessa oli läsnä 49 jäsentä.

Olli Jäppilän alustus avasi jopa monen pelkästään lehdistön tiedottamisen varassa olleen kadettiveljen silmät ymmärtämään, mistä paljon kohtaa nostattaneessa puolustusvoimien rakennemuutoksessa todella on kysymys. Keskustelussa tuotiinkin voimakkaasti esille oikean tiedon saamisen merkitys kansalaisten maanpuolustustahdolle ja todettiin, että vastaavaa tietoa tulisi jakaa mahdollisimman pian myös pohjanmaan uskossa horjuvalle maanpuolustusväelle.

Kansanedustaja Seppo Kanerva kertoi hänelle tyypilliseen juohevaan tapaansa siitä, miten turvallisuuspoliittinen selonteko eteni eduskunnan valiokunnissa ja miten hän eduskunnan suuressa salissa sekä kansanedustajaupseerina yksityisissä keskusteluissa pystyi vaikuttamaan omalla panoksellaan asioiden käsittelyyn. Jälleen totesimme, että runsaasta tiedottamisesta huolimatta on erittäin tärkeää, että eduskunnassa on myös maanpuolustuksen kokonaisuudet ymmärättäviä kansanedustajia tuomassa perusasioita päätöksenteon pohjaksi.

Kokouksen aluksi puheenjohtaja luovutti everstiluutnantti Paavo Saloselle Kadettikunnan hallituksen hänelle 60-vuotismerkkipäivänsä kunniaksi myöntämän kenraali Lauri Sutela mitalin. Paavohan on ollut Kadettikunnan hallituksessa, useiden kadetti-

piirien hallituksissa ja Turun kadettiin puheenjohtajana runsaan kahden vuosikymmenen ajan ja hänet on jo palkittu käytännössä kaikilla Kadettikunnan ansiomerkeillä.

Kenraalimajuri Seppo Tanskanen käsitteli avauspuheenvuorossaan Kadettikunnan nykytilannetta sekä alkamassa olevaa toiminnan kehittämisprosessia, jolla Kadettikunnan toiminta saadaan vastaamaan 2000-luvun vaatimuksia. Työnjako Upseeriliito kanssa on toiminut tarkoituksenmukaisesti ja olemme selkeästi yhdessä todenneet, että jokaisen upseerin kunnia-asia on kuulua molempiin järjestöihin. Päätymässä olevana vuotena Kadettikunnan ja Upseeriliiton välinen yhteistoiminta on kohdistunut upseeriperinteiden ja muiden kadettiupseeriteen liittyvien perusarvojen ja ammatin arvostuksen ylläpitämiseen.

Syyskokouksen tärkeimpänä hyväksyttävänä asiana oli tulevan vuoden toiminnan suunnittelu. Puolustusvoimien 80-vuotisjuhlavuoteen liittyen on Kadettikunnan vuoden 1998 teemaksi valittu "Kadettikunta - puolustusvoimien tukena". Tällä teemalla halutaan juhlavuoden aikana todeta kadettiupseeriston merkitys maanpuolustusjärjestelmämme selkärangana.

Ovatko vankat perusarvomme, kuten keskustelussa arvioitiin, edelleen toimintamme vahva kivijalka, mille on helppo myös 2000-luvulla rakentaa turvattu tulevaisuus, vai onko niitä tarpeen jotenkin tarkistaa vastaamaan muualla tapahtuvaa kehitystä.

Tavalliset kansalaiset tunte-

vat tänä päivänä helposti olonsa turvattomiksi yhteiskunnan suuressa koneistossa. Siksi kadettikunnan jäsenillä turvallisuuspolitiikan ammattilaisina on velvollisuus työkennellä kansalaisten turvallisuuden tunteen ja maanpuolustustahdon lisäämiseksi parantamalla heidän tietämystään maamme asemaan vaikuttavista perusasioista. Tähänhän meillä on jo pitkät perinteet ja valmiit yhteistyökavat.

Syyskokous päätti pitää Kadettikunnan jäsenmaksun entisenä 100 markkana, joka kerätään tammi-helmikuun vaihteessa. Perinteisesti tullaan Kylkirauta 3/98:n mukana jälleen postittamaan vapaaehtoinen tukimaksukortti, jolla saaduilla varoilla pyritään erityisesti tehostamaan omaan jäsenistöön kohdistuvaa toimintaa.

Kenraalimajuri Seppo Tanskanen ja kommodori Jukka K Pajala valittiin yksimielisesti jatkamaan yhdistyksemme puheenjohtajana ja varapuheenjohtajana. Hallituksesta pakollisessa erovuorossa olleen majuri Reino Laajanien lisäksi eversti Ilkka Aspara, everstiluutnantti Vesa Almononen ja majuri Kari Norvola olivat ilmoittaneet, ettivät he ole enää muuttuneiden työolosuhteiden ja työkiireidensä takia käytettävissä Kadettikunnan hallituksessa.

Uusina jäseninä Kadettikunnan hallitukseen valittiin ilmavoimien upseerien edustajana eversti Aarno Liusvaara Pirkka-Hämeen kadettiinistä, uusi Kadettikoulun johtaja everstiluutnantti Juha-Pekka Liikola sekä majuri Sakari Honkamaa ja kapteeni Jukka Haltia Helsingin kadettiinistä.

Jatkuu sivulle 33

Merkkipäivät 1998

95-vuotta 1998

Nimi	Sotilasarvo	Kurssinro	Syntymäpäivä
KIVIKURU ARTO S	kom		3.mek 17.4.

90-vuotta 1998

Nimi	Sotilasarvo	Kurssinro	Syntymäpäivä
AHERVO TAUNO	MAJ	14.k	5.5.
AHOLA ARVO	EVL	16.k	14.11.
BACKSTRÖM R BÖRJE	KENRL	16.k	20.7.
KEPSU KALLE	EVL	13.k	15.1.
KOROMA KAARLO V	MAJ	14.k	4.3.
KOUTSA KLAUS	EVL	12.k	21.4.
MARTIALA KALLE	EVL	13.k	27.1.
VIIRITAUNO	MAJ	12.k	16.12.

85-vuotta 1998

Nimi	Sotilasarvo	Kurssinro	Syntymäpäivä
ARIMO A O OLAVI	MAJ	17.k	18.5.
HEISKANEN YRJÖ	KAPT	11.mek	5.12.
ILVONEN ARVI	EVL	20.k	22.6.
INKINEN ONNI	MAJ	15.mek	15.2.
KAKKURI VEIKKO V A	EVL	24.k	23.3.
KANKAANPÄÄ REINO	KAPT	10.mek	14.4.
KARPPINEN MARTTI	MAJ	21.k	21.9.
KORHONEN ALPO	MAJ	19.k	21.3.
LEHTO LAURI	EVL	20.k	21.6. ei vast.ottoa
LERTOLAMARTTI	MAJ	12.mek	3.8.
LILJA JUUSO EE	MAJ	26.k	16.5.
PARMA VELI-ANTTI	MAJ	27.k	5.5.
POLLARI KAUKO A J	MAJ	26.k	30.9.
PULLIAINEN KYÖSTI	MAJ	19.k	30.11.
PUOLAKKA MAUNO	MAJ	21.k	30.10.
SAHRAMAA HOLGER L	EVL	19.k	8.7.
TANSKANEN TIMO A	MAJ	17.k	15.11.
TEMMESMARTTI	EVL	18.k	3.6.
TOLONEN KAUKO	EV	20.k	29.8.
TUOMISALO OSKARI	EV	17.k	10.12.
TÖRMI JAAKKO	EVL	26.k	25.12.
VAASTERÄ ALF	EVL	25.k	26.9.
WECK HOLGER	MAJ	19.k	16.10.
VOLANEN LAURIS	MAJ	20.k	13.8.

80-vuotta 1998

Nimi	Sotilasarvo	Kurssinro	Syntymäpäivä
BECKER OLAVI	KAPT	26.k	2.6.
DUNDER KAI	EVL	22.k	2.9.
ELOMAA J TAPANI	MAJ	25.k	10.2.
GUSTAFSSON NILS-E	KAPT	27.k	19.12.

HAKALA VEIKKO E	MAJ	26.k	3.1.
HAUTANEN ILMARI	MAJ	26.k	10.1.
HEMMERERLAND	MAJ	26.k	30.10.
HERMANSSON GÖSTA	MAJ	14.mek	27.1.
HOLOPAINEN PENTTI	EVL	27.k	2.7. matkoilla
HUHTALA MARTTIE	EVL	23.k	12.11.
HURME REINO	MAJ	27.k	14.8.
HYPPÖNEN VILJO	EVL	25.k	7.1.
HÄMÄLÄINEN LAURI	MAJ	23.k	11.6.
IGNATIUS HARRY	MAJ	14.mek	29.1.
JALASILKKA	EVL	25.k	11.4.
KALLIO TAUNO K	MAJ	25.k	20.5.
KARPPINEN PENTTI	EV	25.k	15.10.
KARVINEN ERKKI	KAPT	27.k	9.7.
KETTUNEN VILHO	KAPT	13.mek	11.4.
KIIRA ERIK	EV	26.k	13.12.
KONNO ALF	EVL	26.k	29.12.
KÄRKKÄINEN YRJÖ	KENRL	24.k	28.6.
LAINEPENTTI	MAJ	24.k	28.5.
LAITINEN YRJÖ K	EVL	24.k	16.7.
LASTUNEN ERKKIO	EVL	24.k	19.5.
LAUSAMA AARNE O	MAJ	27.k	14.10.
LEHMUSTOPENTTIH	EVL	26.k	10.11.
LYYTINEN ERKKI	MAJ	26.k	21.2.
MALMIVAARA MAUNO	MAJ	26.k	5.6.
MEHTONEN PENTTIH	MAJ	25.k	30.10.
MUSTOTEUVO	EVL	25.k	19.9.
NEUVO LEO	INSEVL	27.k	19.12.
NUUTILAINEN OTTO V	EVL	25.k	5.3.
ORMALA REINO	EVL	26.k	7.10.
POKELA VÄINÖ N	MAJ	25.k	27.11.
RAJATORA YRJÖ	EV	23.k	22.3.
RANTALA ONNI	MAJ	27.k	26.2.
RINNE REINO O	EV	25.k	7.4.
RUOKO JÄRVIMATTI	MAJ	26.k	1.12.
RUSAMA SAKARI	EV	22.k	4.4.
RUSANEN SEPPO	MAJ	25.k	16.3.
RYYNÄNEN BRUNO	KOM	17.mek	25.11.
SIPILÄRISTO	MAJ	26.k	10.1.
SIRKKANEN SIMO	EV	22.k	13.2.
STRÖMBERG GEORG	EV	23.k	19.8.
SUTELA LAURI	KENR	22.k	11.10.
SUVANTO KALEVI	MAJ	26.k	12.3.
TIMONEN ERKKI	YLJL	26.k	8.8.
TOIVIO HARRY	MAJ	25.k	2.6.
TUORMAA TAUNO	EVL	26.k	16.10.
UOLA KALLES	EVL	23.k	9.8.
USVASALO NILO	MAJ	38.k	24.12.
VAAALAMA ERKKI	EV	25.k	19.11.
WAGER THRON A	KAPT	15.mek	7.9.
VEURO REINO	YLJL	26.k	22.9.
VILJANEN K JUHANI	KAPT	26.k	24.12.
WINQVIST HOLGER	MAJ	24.k	4.4.
VIROLAINEN ESKO	EVL	26.k	10.1. matkoilla
VOITTISNILO	EVL	26.k	12.12.
WUORENHEIMO OSSIAN	EV	24.k	28.8.
VUORINEN TOIVO	MAJ	24.k	3.9.
YLIILKKA PENTTIJ	MAJ	25.k	15.6.
YLIRISKU OTTO	KENRL	22.k	29.4.

75-vuotta 1998

Nimi	Sotilasarvo	Kurssinro	Syntymäpäivä
EIRILÄ BIRGER	KAPT	32.k	4.9.
HAMMAREN EUGEN	MAJ	27.k	15.1. matkoilla
KARJALAINEN ALPO	EVL	27.k	1.3.
KORHONEN ASSER	EVL	31.k	23.10.
KÄYHKÖ P PENTTI P	MAJ	28.k	8.4.
PARTTI AARRE	EVL	28.k	28.1. matkoilla
PEKKOLA VEIKKO S	KAPT	28.k	10.11.
RAPELI PENTTI A	MAJ	17.mek	28.1. eivast.ottoa
SALMIA VEIKKO	MAJ	28.k	5.8. matkoilla
SILVAST PENTTI	EV	18.k	28.7.
SIPPOLA PEKKA	YLJL	20.mek	8.1. matkoilla
TIKKA OLLI	EV	28.k	3.10. matkoilla
VÄLIAHDE AIMO	EV	38.k	29.5. matkoilla

WIGREN HELGE	EVL	37.k	3.1.
VIITARAIMO	KENRL	29.k	8.1. matkoilla
VIRTALA LAURI	MAJ	27.mek	3.2.
YKI-JÄRVINEN OLLI	EV	35.k	16.7.

60-vuotta 1998

Nimi	Sotilasarvo	Kurssinro	Syntymäpäivä
AARNIO RISTO	MAJ	48.k	27.12.
AHTO SAMPO	EV	46.k	13.1.
ALANKO JUHA	EVL	46.k	5.6.
ARPONEN AARNO	MAJ	47.k	23.5.
AUVINEN EERO	KOM	31.mek	4.10.
BARCK KALEVI	KOM	32.mek	16.6.
DAHLBO KARI	KOMDRI	29.mek	13.2.
ESKOLA JOUKO	EV	46.k	14.8.
HALONEN ESKO	MAJ	46.k	3.5.
HEISKANEN OLLI	PRKENR	46.k	5.1.
HELASTERÄ HEIKKI K	MAJ	45.k	17.8.
HIRVONEN TUOMO	EVL	47.k	3.9.
HUHTANEN PERTTI	MAJ	31.mek	4.11. matkoilla
HYYPÄ ESA	EVL	46.k	18.1.
HÄGGLUND GUSTAV	KENR	45.k	6.9.
INKINEN JORMA	EVL	47.k	18.7.
INNANEN REIJO	MAJ	44.k	29.1.
ISKANIUS KALEVI	EVL	47.k	23.8.
JAAKONAHO MANU	EVL	48.k	6.7.
JOKIHAARA MARTTI	EVL	48.k	3.11.
JOUKAINEN ALPO	EVL	47.k	27.10.
KAUKONEN RAIMO	EV	47.k	17.8.
KAUSTO HEIKKI	EVL	48.k	27.1.
KAUTIAINEN ANTTI	MAJ	46.k	30.11. eivast.ottoa
KEKKONEN ILMO	EV	46.k	31.5.
KETTUNEN PAAVO	MAJ	47.k	8.5.
KIIRA KARI	MAJ	48.k	2.8.
KILPINEN ASKO	PRKENR	32.mek	6.9.
KIURU PENTTI	EVL	46.k	8.10.
KONTTINEN HEIKKI	EVL	46.k	10.12.
KOPPINEN RISTO	EV	45.k	20.3. matkoilla
KOPRA LASSI	EVL	45.k	29.3. matkoilla
KOTINURMI VELI	KAPT	47.k	27.1.
KUMMUNMÄKI MARTTI	EVL	47.k	16.3.
KUOSA TOIVO	EVL	47.k	16.10. matkoilla
KÄHKÖNEN MARTTI	MAJ	46.k	16.11. matkoilla
LAMPINEN PENTTI	MAJ	51.k	20.9.
LENKKERI PEKKA	EVL	45.k	4.2.
LIETTU SEPPO	MAJ	49.k	1.4.
LINDBERG ILKKA	EVL	45.k	30.3.
MALINEN URPO	EVL	47.k	6.1.
MARTTINEN ESKO	EVL	47.k	15.1.
MELKKO HANNU	MAJ	47.k	18.1. matkoilla
MENSONEN AARO	EVL	47.k	15.12.
MOHELLNILO	EVL	46.k	24.4. matkoilla
MUSTONEN JUHANI	MAJ	46.k	15.4.
MUSTONEN PEKKA	EVL	45.k	7.12.
MÄKITAISTO	EVL	57.k	31.8.
MÄKIPÄÄ SIMO	EV	45.k	12.1.

70-vuotta 1998

Nimi	Sotilasarvo	Kurssinro	Syntymäpäivä
AARNIO URHO	EVL	38.k	18.11.
AHONEN JOUKO	EVL	38.k	10.12.
ANNALA SAKARI	KENRL	32.k	2.5. matkoilla
BÄCKMAN LEIF	KAPT	37.k	17.7.
ENVALL PERTTI	EV	38.k	27.8. eivast.ottoa
FASTA ALPO	EVL	37.k	22.2. eivast.ottoa
HEVONOJA ESKO E	EV	33.k	6.6.
HÄNNINEN AARO	EV	34.k	23.11.
HÄTÖNEN KALEVI	MAJ	35.k	22.1.
JÄPPINEN KYÖSTI	MAJ	39.k	11.8.
KAARLONEN REIMA	EVL	34.k	13.2.
KAISALO JORMA	K-AMIR	25.mek	1.8.
KETOLA HEIKKI	MAJ	46.k	19.2.
KOHONEN NILO	EV	34.k	17.3.
KORHONEN AULIS	EVL	33.k	21.9. matkoilla
KORHONEN PENTTI O	EVL	35.k	19.4.
LAATIKAINEN ERKKI	KENRL	32.k	28.4. matkoilla
LINSURI PAAVO	EV	37.k	3.7.
LOPONEN ALVAR	MAJ	37.k	15.1.
MIKKONEN NILO	EVL	35.k	6.12.
MÄKI PENTTI	EVL	34.k	3.7.
NIEMELÄ PENTTI	KOM	23.mek	2.3.
PENTTILÄ TAPANI	MAJ	24.mek	13.6.
POHJANPALO HANNU	EV	33.k	21.3.
PRINKKILÄ PAULI	EVL	37.k	24.11.
SANDSTRÖM VMATIAS	LTN	34.k	6.4.
SILEN ÅKE	EVL	35.k	17.6.
STARK VEIKKO	EVL	42.k	3.7.
SYRJÄLÄ ERKKIO	KOMKAPT	23.mek	8.9.
TALVISTO KEIJO	MAJ	39.k	7.1.
TERVONEN ESA V	KAPT	36.k	18.8.
TIAINEN AIMO	EVL	37.k	23.1. matkoilla
TUOMINEN KEIJO	KENRL	33.k	30.4.
UOSUKAINEN ERKKI	KOMDRI	25.mek	2.5.
WAHL SETH	EVL	36.k	8.1. matkoilla
VAINTOLENNI	MAJ	37.k	22.11.
VALKAMA ANSSI	KAPT	29.k	6.3.
VANONEN MATTI	KENRM	32.k	15.6. eivast.ottoa

Työtä itsenäisen Suomen hyväksi

NIKUNEN MARTTI	MAJ	48.k	10.5.		KONTIAINEN HANNU	EVL	56.k	30.4.
NISSINEN JOUKO	MAJ	48.k	13.9.		KORKALA TUOMO	MAJ	55.k	21.7.
NÄREMAA HEIKKI	EVL	46.k	28.3.		KOSKI JUHA	MAJ	59.k	3.9.
PARTANEN TAPPIO	MAJ	47.k	22.8.		LAHTINEN PERTTI	MAJ	59.k	8.6.
PENTTILÄ RAIMO	EVL	45.k	5.6.	ei vastalottoa	LEHTONEN SEPPO	MAJ	58.k	12.11.
PIETIKÄINEN ESA	EVL	46.k	8.4.		LIIKKA MARKKU	MAJ	63.k	10.4.
PUUKKA ILKKA	EV	47.k	11.4.		MAJOINEN MATTI	MAJ	57.k	27.2.
RAINOLA PENTTI	EV	45.k	10.9.		MALILAJORMA	LTN	56.k	20.10.
RANTA ILKKA	KENRL	46.k	5.10.		MANNINEN MARKKU	EVL	58.k	10.12.
RAUTIO PAAVO	MAJ	50.k	14.2.		MULTAMÄKIOLLI	EV	55.k	18.4.
RISSANEN TOIVO	EV	46.k	10.4.	matkoilla	MUTANEN JORMA	MAJ	62.k	31.1.
ROIHA RISTO	EVL	48.k	8.1.		MYLLÖ HEIKKIO	KAPT	56.k	3.11.
RUOTSALAINEN KALEVI	EVL	49.k	2.3.		MÄKINEN MATTI	KOMDRI	40.mek	23.5.
SALOMATTI	EVL	46.k	24.2.		MÄKINEN MIKKO	EVL	57.k	5.3.
SALPAKARI SEPPO	MAJ	45.k	9.5.		NIEMINEN ANTTI	EVL	56.k	31.1.
SIROPÄÄ HEIKKI	MAJ	46.k	14.4.		NOOPILARISTO	EVL	58.k	27.8.
SOPALA PERTTI	MAJ	50.k	26.8.		NORRI JUHANI	MAJ	59.k	1.4.
SUOKASMATTI	KENL	46.k	2.11.		NUKKITEEMU	EVL	57.k	25.5.
SUURKARI TAPPIO	MAJ	46.k	8.6.		OKSANEN JAAKKO	EVL	58.k	17.5.
TAMMINEN REINO	MAJ	47.k	5.12.		PALENIUS ARI	YLJL	67.k	21.2.
TANSKANEN REIJO	MAJ	47.k	19.6.		PULKKINEN JOUNI	MAJ	55.k	24.2.
TAUSSI PEKKA	EVL	47.k	8.5.		PUONTIPERTTI	EV	56.k	12.8.
THODEN OLOF	EV	46.k	19.10.		RAUTOMAKALLE-K	KOMKAPT	41.mek	3.1.
TIITTANEN KIMMO	YLJL	49.k	25.5.		ROIHA JUKKA	EVL	55.k	18.5.
TOIVONEN PENTTI	EV	45.k	18.4.		RUUSKA JUHANI	MAJ	60.k	13.6.
TORRI SEPPÖ	MAJ	46.k	9.2.		TIKKANEN SEPPO	MAJ	59.k	23.11.
TUOMINEN JUKKA	EVL	48.k	26.4.		TOIVANEN LAURI	MAJ	61.k	21.10.
TUOVINEN SEPPO	MAJ	46.k	27.7.		TOSSAVAINEN KARI	MAJ	56.k	11.3.
VARTIAINEN ANTTI	EV	46.k	20.1.		TUKIA HANNU	MAJ	59.k	7.10.
VEHVILÄINEN EERO	MAJ	47.k	31.1.		WALA HEIKKI	KAPT	57.k	22.8.
WETTERSTRAND OLAVI	EVL	46.k	5.1.		WERNER ERIK	MAJ	60.k	15.10.
VISAMO JUHA	EV	44.k	19.12.		VON HERTZEN PERTTI	MAJ	59.k	29.2.
VONKONOW OLAVI	EVL	45.k	14.3.		YLINEN MATTI	MAJ	60.k	28.7.
YLÄNNETAUNO	EV	47.k	2.9.		ÖHMAN ILKKA	EVL	57.k	16.3.

50-vuotta 1998

Nimi	Sotilasarvo	Kurssinro	Syntymäpäivä
ALI-HUOKUNA HEIKKI	EVL	58.k	27.4.
AROLA MARKKU	EV	56.k	10.9.
FRIMANTAPANI	MAJ	56.k	28.6.
HANNIKAINEN RAINER	EVL	56.k	20.11.
HARVIAINEN JUHANI	MAJ	56.k	23.7.
HEINONEN KARI	EVL	58.k	12.6.
HESSO TIMO	MAJ	57.k	31.5.
HUOPAINEN PENTTI	MAJ	62.k	22.7.
HYÖTYLÄINEN OLAVI	EVL	56.k	27.4.
HÄKKINEN YRJÖ	KOM	41.mek	5.2.
INKINEN PERTTI	EVL	57.k	6.9.
ISKANIUS MARKKU	EV	55.k	12.7.
JANKA AARNO	KAPT	58.k	16.1.
JAUHIAINEN HANNU	MAJ	56.k	11.7.
JOKINEN REIJO	MAJ	55.k	8.6.
JUNTUNEN ANTTI	MAJ	59.k	6.12.
KALLIO ERKKIO	MAJ	58.k	28.5.
KARINSALO ERKKI	MAJ	58.k	4.8.
KETTUNEN ERKKI	MAJ	57.k	30.5.
KINNUNEN EERO	MAJ	59.k	7.3.

SISSI-
PUUKKO
M.95



370,-

PV:n henkilökunnalle 290,-

10470 FISKARS

J-P DELTONEN

FINLAND

019-237 255

jatkoa sivulta 29

Kokous valitsi yksimielisesti vuodeksi 1998 jatkamaan edelleen Kadettikunnan hallituksen jäsenenä kapteeniluutnantti Ari Rajamäen, majuri Matti Orlamon, majuri Pentti Lantan ja majuri Mikael Heinrichsin.

Tilintarkastajina jatkavat myös vanhat tutut, everstiluutnantti Martti Ericsson ja ekonomi, majuri Hannu Myllynen sekä varatilintarkastajina KTM, majuri Lasse Härkönen ja ekonomi, kapteeni Matti Krannila.

Perinnejäosto on suorittanut Kadettikunnan hallituksen

toimeksiannosta tällä hetkellä Maanpuolustuskorkeakoulussa opiskeleville kadeteille kyselyn siitä, pitävätkö he miekan palauttamista upseerin varustukseen tarpeellisenä ja olisivatko he itse valmiit maksamaan osan miekkansa hinnasta. Kyselyyn vastanneista 278 kadetista kaikki halusivat, että miekka palautettaisiin upseerin varustukseen. Maksamisen osalta pääosa olisi valmis maksamaan ainakin normaalin perushankintasuuden suuruisen rahamäärän.

Keskustelussa todettiin, että asiaa valmisteltaessa on halli-

tuksen pidettävä mielessä myös ne kadettikurssit, jotka ovat jo jääneet väliin miekan hankinnassa eli heille on myös taattava tasavertainen mahdollisuus hankkia upseerimiekka itselleen. Todettiin, että perinnejäosto jatkaa selvitystä siten, että ensin selvitetään pääesikunnasta asian taloudellinen nykytilanne sekä tutkitaan Upseeriliiton ja eri säätiöiden valmiutta osallistua miekan kustannuksiin sekä tuloksista riippuen laaditaan virallinen esitys pääesikunnalle.

Pääsihteeri Pekka Rapila

KADETTIKUNTARY:N TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 1998

1 Vuoden teema

Kadettikunta puolustusvoimien tukena

2 Toiminnan tarkoitus

-Osoittaa kadettiupseeriston asema maanpuolustuksemme tukipilarina, lujittaa kadettiupseeriston yhtenäisyyttä ja yhteenkuuluvuutta sekä kehittää kadettikunnan toimintaa sellaiseksi, että yhdistykseen kuulumisen koetaan tarpeelliseksi ja myönteiseksi.

-Selvittää yhteiskunnassamme ja maamme asemassa tapahtuvien muutosten vaikutuksia kadettiupseerihyveisiin ja tunnuslauseemme aatteellisen sanoman sisältöön.

-Kohottaa jäsenistön turvallisuuspolitiikan tietämystä ja opettamistaitoa sekä aktivoi osallistumista turvallisuuspoliittiseen keskusteluun.

-Lisätä turvallisuuspolitiikan tietämystä ja maanpuolustustahtoa muuttuvissa oloissa kaikkien kansalaisten

keskuudessa, edelleenkin nuorison ja naisten osuutta painottaen.

3. Järjestötoiminta

Pidetään Kadettikunnan kevätkokous Mikkelissä 28.3.1998 ja syyskokous Helsingissä 24.10.1998.

Järjestetään Kadettikunnan vuosipäivänä 27.1. yhdistyksen johdon sekä kadettiipiirien kunnianosoitukset sankarihaudoilla.

Järjestetään kadettiipiireittäin uusien upseerien juhlallinen vastaanottotilaisuus.

Jatketaan kadettiipiireissä kaikille Kadettikunnan jäsenille tarkoitettujen avointen tapahtumien, ns. piiritapahtumien järjestämistä, tavoitteena turvata nuorten ja evp-jäsenten sekä jäsenkunnan puolisoitten tiedon saanti muuttuvissa oloissa.

Jatketaan kadettiipiirien erityisaseman selvittämistä niiden toiminnan suuntaamiseksi alueellisesti tarkoituksenmukaisilla tavoilla.

Järjestetään pääasiassa nuorille jäsenille tarkoitettut kou-

lutusseminaarit syyskuussa Oulussa ja marraskuussa Lahdessa.

Järjestetään syyskokouksen yhteydessä 24.10. kadettiipiirin puheenjohtajille ja sihteerille koulutusilaisuus.

Tuetaan kadettiipiirejä mm. puolustusvoimien 80-vuotisjuhluvoiteen liittyvien tilaisuuksien järjestämisessä.

4. Maanpuolustusaatteellinen toiminta

Jatketaan yhteiskunnallisten muutosten vaikutusten selvittämistä kadettiupseerihyveisiin ja tunnuslauseemme aatteellisen sanoman sisältöön. Korostetaan kaikissa jäsentilaisuuksissa yhteiskunnan suurta luottamusta kadettiupseerin korkeaan moraaliin ja luotettavuuteen ja sen merkitystä kadettiupseerin sekä koko maanpuolustuksen arvostukseen maassamme.

Seurataan maassamme käytävää turvallisuuspoliittista keskustelua ja linjanvetoja jäsenistön turvallisuuspoliittisen tietouden ajan tasalla pitämiseksi.

Seurataan nuorison elämäntilannetta ja asenteita mm. pohjaksi ko. kohderyhmälle suuntautuvan turvallisuuspolitiikan opetuksen kehittämiseksi.

Jatketaan järjestelmällistä yhteydenpitoa valtakunnallisiin kouluviranomaisiin ja muihin yhteistoimintaosapuoliin jo luotujen yhteyksien säilyttämiseksi ja syventämiseksi.

Kadetti-piireittäin järjestetään nuorisolle ja naisille sekä omalle jäsenistölle turvallisuuspolitiikkaa ja maanpuolustusta käsitteleviä tilaisuuksia sekä paikallisten OAJ:n yhdistysten kanssa turvallisuuspolitiikan opetuksen neuvottelutilaisuuksia ja illanviettoja.

Järjestetään Etelä-Kymen ja Pohjanmaan kadetti-piireissä turvallisuuspolitiikan seminaarit, joita Kadettikunta varautuu tukemaan taloudellisesti.

Koulutusseminaareissa käsitellään myös maanpuolustusaatteellisen toiminnan aiheita.

5. Perinnetoiminta

Jatketaan kadettiupseeriperinteitä koskevaa selvitystyötä yhdessä kadetti-piirien kanssa tarkoituksena koota kadetti-piireissä eri aikakausina käytössä ollutta perinneaineistoa sekä mahdollisuuksien mukaan julkaista yleistä mielenkiintoa omaavaa perinnetietoutta.

Tuetaan kadettikurssien sisäistä yhteydenpitoa ja organisoitumista.

Järjestetään kadettikurssien yhteyshenkilöiden kokouskävätkaudella Helsingissä.

Jatketaan kadettiperinteiden

kokoamista yhteistoiminnassa Maanpuolustuskorkeakoulun, Merisotakoulun ja Ilmasotakoulun sekä aselajikoulujen kanssa.

Käynnistetään hanke pystyttää kadettipatsas Santahaminaan vuonna 2001.

Lahjoitetaan kesäkuussa valmistuville ylikuuntanteille upseerin tutkintomerkit ja kadettiupseerimatrikkelit yhdessä Upseeriliiton kanssa.

Tuetaan kadetti-piirien Suomen pöytälippujen hankintaa luovutettaviksi vaalittaviksi uusille upseereille.

Tuetaan kadetti-piirien lipu- ja historiikkihankkeita.

6. Tiedotustoiminta

Osallistutaan vuonna 2000 julkaistavan kadettiupseerimatrikkelin toimitustyöhön yhdessä Upseeriliiton kanssa.

Jatketaan Kadettikunnan 75-vuotishistoriateoksen "Kunniä kestävän palkka" markkinointia jäsenistölle kadetti-piirien toimenpitein sekä kirjan markkinointia maamme kirjastoihin.

Julkaistaan Kylkirauta Kadettikunnan jäsenlehtenä ja maanpuolustuksen erikoislehtenä neljä kertaa vuodessa. Jatketaan toimenpiteitä lehden arvostuksen lisäämiseksi kehittämällä siitä johtamisen eettisiä ja moraalisia arvoja käsittelevä ykköslehti maasamme.

Syvennetään kadetti-piireittäin yhteyksiä alue-, paikallisradio- ja kaapelitelevisioyhtiöihin tarkoituksena saada aikaan myönteistä julkisuutta Kadettikunnan toiminnalle.

Pidetään tiedotustilaisuus I ja IV vuosikurssin kadeteille Kadettikunnan ja kadetti-piirien toiminnasta.

Kaaderilaulajien laulutoimintaa pyritään hyödyntämään tarjoamalla sille esiintymisiä Kadettikunnan sekä kadetti-piirien juhla- ja yleisötilaisuuksissa.

7. Taloustoiminta

Järjestö- ja perinnetoiminta rahoitetaan ensisijaisesti jäsenmaksuilla ja sijoitusten tuotoilla. Piiritöimintään osoitettuja varoja pyritään lisäämään laaditun 10-vuotishjelman mukaisesti. Sisäisen toiminnan aktivoimiseen tarkoitettuja rahastotuottoja jaetaan hakemusten perusteella piirien käyttöön.

Maanpuolustusaatteellisen opetus-, tiedotus- ja julkaisu-toiminnan rahoittamiseen käytetään rahastojen tuottoja, apurahoja ja lahjoituksia.

Sijoitusten tuottoa pyritään parantamaan reagoimalla joustavasti sijoitusmarkkinoiden liikkeisiin riskit minimoiden ja verotuslainsäädäntö huomioon ottaen. Kylkiraudan julkaiseminen rahoitetaan ensisijaisesti ilmoitustuloilla. Kadettiupseerimatrikkeli 2000 toimitustyön käynnistämiseen varataan määräraha yhdessä Upseeriliiton kanssa.

8. Yhteistoiminta

Jatketaan yhteistoimintaa puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen kanssa kaikilla tasoilla.

Yhteistoiminnassa Upseeriliiton ja muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa pääpaino pannaan tarkoituksenmukaiseen työnjakoon sekä toimintoihin puolustusvoimien juhluvuoden merkeissä.

PÄÄSIHTEERINPALSTA

Olen innokkaasti, mutta nöyrin mielin ottanut vastaan Kadettikunnan pääsihteerin tehtävän. Mikko Virrankosken jälkeen siihen oli helppo tulla, sillä hän jätti minulle hyvän "yrityksen" hoidettavaksi. Kiitokset vain Mikolle ja hyviä eläkepäiviä – ja ennen kaikkea satoisia lakka-, sieni- ja muikkuretkiä Muoniossa.

Syyskuun alussa Kadettikunnan pääsihteeriksi siirtyi tietoyhteiskuntaan tietokoneineen ja internetteineen. Yksinkertaisin tapa lähestyä minua onkin sähköposti osoitteeseen pekka.rapila@pp.kolumbus.fi. Olen myös hankkinut puhelinvastaajan eli mikäli en pysty vastaamaan puhelimeen, voit jättää minulle viestin.

Kovat haasteet

Kadettikunnalla on edessään kovat haasteet käännyttäessä uudelle vuosituohannelle. Tilanne Suomessa muistuttaa tänään paljon sitä, jossa Kadettikunta aikanaan perustettiin. Kaikki on muuttumassa ja kansalaiset ovat epätietoisia tulevaisuudestaan. Tämä aiheuttaa valtavaa tiedonjanoa ja siinä meillä on markkinarako täytettävänämmä.

Matrikkeliyö käynnistyy

Everstilutnantti Tuomo Hirvonen on nimetty Kadettiupseerimatrikkeli 2000:n päätoimittajaksi. Työ ajoittuu karkeasti siten, että ensi vuonna tullaan kyselemään evp-upseerien tiedot, 1999 aktiivipalveluksessa olevien tiedot ja lopullisesti kirja valmistuu 4.6.2000. Kirjan lopullinen arvo mitataan sillä, miten täydellinen se tiedoiltaan on eli toimituskunta pyytää jokaista kadettiveljeä vastaamaan kyselyyn ja muis-



tuttamaan naapuriakin vastaimisen tärkeydestä.

Koulutusseminaarit

Syksyn seminaarisarja alkoi Tallinaan tehdyllä koulutusseminaarilla. Viisikymmentä osallistujaa antoi aktiivisen panoksensa Kadettikunnan turvallisuuspoliittisen työn kehittämiseen. Tutustuimme Matti Lukkarin asiantuntevalla ja innostavalla opastuksella myös Viron ja Tallinnan historiaan.

Ensimmäinen alueellinen turvallisuuspolitiikan seminaari pidettiin Turussa Paavo Salosen johtamana. Osallistujat poistui- vat tyytyväisinä seminaarista, sillä turkulaiset olivat saaneet paikalle maamme ykkösketjun asiantuntijat. Jalkaväenkenraali Adolf Ehrnrooth osallistui seminaariin koko ajan ja toi ajankohtaiseen turvallisuuskeskusteluun kokeneen sotaveteraanin näkökulman. Kiitos vielä kerran kunniajäsenellemme ja Turun kadetti- ja piirille.

Kadettikunnan jäsen

Kadettikunnan tärkein tehtävänä on maanpuolustustahdon lujittaminen. Kadettiveljeys on olennainen osa tämän tehtävän suorittamista. Meidän on osat-

tava puhua samaa kieltä, mikä kenraali Ehrnroothia lainatakseni tulee lähteä upseerin sydäimestä. Kadettikurssi on tämän työn alkusolu. Syyskokous hyväksyi yksimielisesti kadettikurssien toiminnan tiivistämisen Kadettikunnan lähivuosien päätavoitteeksi. Heti keväällä tulemmekin järjestämään kadettikurssien yhteysupseerien palaverin. Jos siis pidätte kurssitapaamisia lähiaikoina pohtikaa myös ketkä ovat oman kurssinne yhteyshenkilöt Kadettikuntaan päin ja ilmoittakaa heidän nimensä.

Asioihin perehtyessäni olen hämmennyneenä todennut, että aivan liian moni kadettiupseeri ei jostain syystä kuulu Kadettikuntaan. Eniten olen jäänyt pohtimaan eräiden hyvin tuntemieni ja suuresti arvostamieni vanhempien upseerien eroilmoituksia, joissa asiaa mitenkään perustelematta vain todetaan ero Kadettikunnasta. Kyseessä on kunkin upseerin henkilökohtainen ratkaisu, jota tietysti kunnioitan. Olisimmeko jotenkin toimintaamme kehittämällä voineet tarjota hänenkin toiveidensa mukaista toimintaa? Kadettikuntahan tekee juuri sitä mitä sen jäsenet haluavat. Jo jäsenmaksun maksamisella voidaan tunnustaa väriä ja osoittaa halua kuulua tähän perinteikkääseen veljesjoukkoomme. Toivoisinkin saavani Kadettikuntaan kuulomattomilta veljiltä palautetta kyseisestä asiasta, jotta voisimme katsoa onko mitään tehtävissä.

Näin vuoden viimeisessä numerossa Kadettikunnan toimisto haluaa toivottaa kadettiveljille perheineen rauhaisaa joulua ja onnellista uutta vuotta 1998.

PEKKA RAPILA



**SUOMEN JÄÄKÄRIMUSEO
KORTESJÄRVI**

SUOMEN JÄÄKÄRILIUKKEEN SYNNYSTÄ, TOIMINNASTA JA
HISTORIASTA KERTOVA NÄYTTELY ON AVOINNA 15.6.-15.8. KLO 11-18
MUUNA AIKANA SU KLO 11-14 JA ARKIPÄIVISIN
KUNNANVIRASTON AUKIOLOAIKAINA
Tiedustelut:
KORTESJÄRVEN KUNTA 06 - 483 2111



AUTOVUOKRAAMOJEN

**Puh. 0800-11 22 33
SOTAVÄEN
SOPIMUSTOIMITTAJA**

Teräskonttori Oy

**INSINÖÖRITOIMISTO
VEIKKO IIVONEN OY**

Harvialantie 7, 14200 TURENKI
puh. (03) 687 8160, fax (03) 687 8700
GSM 0400 485 260

- tykkien ja ohjuslustojen suuntausjärjestelmät
- hyrrästabiloituidut vakautusjärjestelmät
- kolmi- ja nelipistetuentaan perustuvat ajoneuvon automaattiset tasausjärjestelmät
- järjestelmäsuunnittelu ja -integrointi



Patria Vehicles



Laadusta tinkimättä

SIEMENS

STEN

steel is our business

ERIKOISTERÄKSET, PUTKET, TYÖKALUPRONSSIT
LÄMPÖKÄSITTELYPALVELUT
TEOLLISUUSTARVIKKEET

OY STEN & Co AB Sulantie 16 - 18
PL 124 04301 Hyrylä Puh. (09) 274 6030

Hydrauli-pumppujen, moottorien ja
Power-shift vaihteistojen
korjaus ja koeajot.

A Kuusisto-Hydrauli Ky

Keskusojantie 13, 33900 Tampere
Puh.(03) 265 6931

Finn-Gamec Oy Ab

- Kaasuvarusteet,
huollot ja korjaukset
- Kaasujakelulaitteet

Puh. (09) 591 6400
Fax (09) 595 339

Karapellontie 2, 02610 Espoo



PARASTA JOKA PALASTA LIHAKONTTORI OY

Vanha talvitie 8 A
00580 HELSINKI

Puh. (09) 730 973
Fax (09) 761 822

Kuntoutamme sekä sotainvalideja että
sotiemme veteraaneja

KYYHKYLÄN KUNTOUTUS- SAIRAALA

Kyyhkylä, 50100 Mikkeli
Puh. (015) 20 331

FINNSCREW Finland Ltd

PL 19, 14201 Turenki
puh. (03) 628 110
telefax (03) 628 1111



Lähetämme esitteen ja tarjouksen
pyydettyäessä.
Tiedustelkaa tarjouksiamme ja
toimitusaikojamme!



**Sepon
Ampumaratalaitteet Oy**



Kylätie 3 A, 13500 Hämeenlinna
Puh./fax 03-618 3146,
0400-480 822

Työtä itsenäisen Suomen hyväksi



**KAINUUN
MEIJERI**

Sotkamo



MASTSYSTEM

Teleskooppimastojen asiantuntija

Mastsystem Int'l Oy puh. (013) 717 790 +46 (8) 860 446
fax (013) 717 789 +46 (8) 860 447

orAsuste Atlas

Rajakatu 1 A 15100 LAHTI, (03) 782 6934



JOUSI PAITA

Parasta miehille v:sta 1916



FINAVITEC

MOOTTORIYKSIKKÖ

Peruskorjaamme ja huollamme
suihkumootoreita, meridieselmoottoreita,
meri- ja teollisuuskaasuturbiineita
sekä kaikkien näiden laitteita.

Yhteystiedot:

Finavitec Oy Moottoriyksikkö
PL 10, 37241 Linnavuori
Puhelin/telefax: (03) 3417666/3417660

**BENEFON. SUOMALAISEN
TYÖN ÄÄNI MAAILMALLA.**



Better phones from

BENEFON

PL 84 • 24101 SALO • PUH. (02) 77 400
FAX (02) 733 2633

**RIIHIMÄEN
I APTEEKKI**

Hämeenkatu 3, 11100 Riihimäki
Puh. (019) 732 413

ADRESSIT ja TEKSTAUKSET

- onnitteluihin ja suruvalitteluihin
- tekstaukset myös asiakkaan omaan materiaaliin

Puh. (09) 4785 0211 ja 4785 0213
Fax (09) 4785 0100

KUNNIAMERKIT KUNTOON.

- uudet nauhat ja merkkien asettelu oikeaan järjestykseen, ompelu
- pienoiskunniamerkkien, solkien ja kunniamerkinappien myynti

Puh. (09) 4785 0209 ja 4785 0207
Fax (09) 4785 0100



Sotainvalidien Veljesliitto

Kasarmikatu 34 A, 00130 Helsinki
Avoinna ma-pe 9.00-15.30

PUOLUSTUSVOIMIEN VAATETTAJA JO VUODESTA 1922

VPU PUKUTEHDAS OY

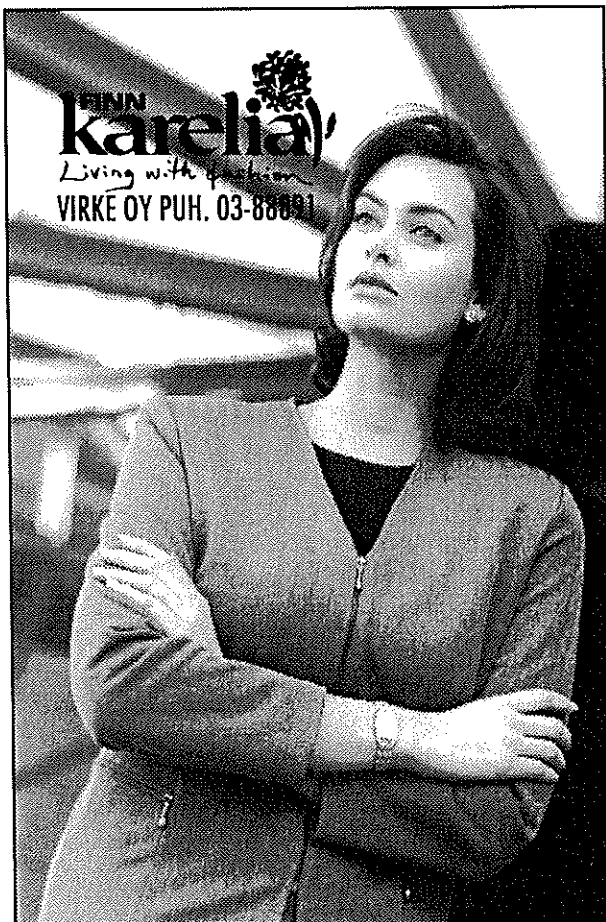
HÄMEENLINNA
PUH. 917-626 5200
FAX. 917-626 5300
MYYMÄLÄT: HÄMEENLINNA,
HELSINKI, TURKU,
ROVANIEMI, KOUVOLA, OULU
INTERNET <http://www.vpu.fi>

Voima!



**Uusi täyssynteettinen
Mobil 1 0W-40**

4/1997



KYLKIRAUTA/ 39

Työtä itsenäisen Suomen hyväksi



Västnylands Värmeservice

10300 Karjaa,
puh. (019) 230 764



OY ATLAS COPCO
KOMPRESS RIT AB

Masalantie 346, 02430 Masala
puh. (09) 296 441, Telefax (09) 296 4251

**METALLITEOLLISUUDEN
KESKUSLIITTO**

Eteläranta 10, 00130 Helsinki
Puh. (09) 19 231

ATMOSTECH OY

Atomitie 5 A
00370 HELSINKI
Puh. (09) 751 1220, Fax (09) 751 12300



VUORELAN LIIKENNE

PUH. (05) 347 8466
HAMINA • MIEHIKKÄLÄ • LAPPEENRANTA

LEICA NILOMARK Oy

Sinimäentie 10 C, 02630 Espoo
puh. 09-615 3555

MAAHANTUONTI JA MYYNTI

NORECOM OY

THE TELECOMMUNICATION COMPANY

Vallikallionkatu 1 Puh. (09) 512 0499
02600 ESPOO Fax (09) 512 0466



SECURITAS OY
Eimäenkatu 30
00520 Helsinki
puh. 0204911
fax 0204912210

Pa-Hu Oy

Vattuniemenkatu 25 00210 Helsinki
Puh. (09) 673 145 Fax (09) 674 818

**KADETTIKUNNAN TOIMISTO ON
MUUTTANUT UUSIIN TILOIHIN. UUSI
OSOITE ON**

**EINO LEINON KATU 12 E
64, 00250 HELSINKI**

**JOULU TULEE - TILAA NYT JOULUKORTIT
LAHJAKSI : MATRIKKELI TAI HISTORiateos**

TUE TOIMINTAA- TILAA KADETTIKUNNAN MYYNTIARTIKKELIT			
ADRESSIT			
Korutekstaus eri maksusta. Toimitus halutessanne suoraan vastaanottajalle.			
4-lehtinen valkoinen	30 mk	KIRJEENSULKIJAMERKIT(tarrat)	
Suruadressi	30 mk	Tunnus /kpl	4,00 mk
Mokkakantinen sin.	85 mk	arkki 25 kpl	100 mk
PIENOISADRESSIT		Joukkosi eessä/kpl (Kadettikunta ry 70v)	1,00 mk
Tunnuksella	2,50 mk	JOULUKORIT	
Kolme kadettia	2,50 mk	Klassikko (sk,rk)	2,50 mk
KORTIT		Poro	3,00 mk
Kiitoskortti (sk,rk)	1,00 mk	Kynttilä (sk,rk)	2,50 mk
Ilman tekstiä	1,50 mk		
Kutsukortti	1,00 mk	Talviaurinko	6,00 mk
Pöytäkortti	1,00 mk	Kuukkeli	6,00 mk
MERKIT		MUUT	
Jäsenmerkki	75 mk	Kadettipatsas	2.800 mk
STANDAARI	120 mk		
HISTORiateos	100 mk (kluutti)	HISTORiateos	150 mk (nahkas)
MATRIKKELI "KADETTIUPSEERIT 1920-1985"			180 MK
Tilaaja:			
Osoite:			
Kaikkiin kortteihin sisältyy kuoret.			
Palauta tilauslomake osoitteella: Kadettikunta ry, Eino Leinon katu 12 E 64, 00250 Helsinki			
Puh.(09) 490 759	Fax. (09) 446 262		
Hintoihin lisätään postikulut.			
			1.10.1997

VESA KANGASMÄKI

KOTKAN PESÄSSÄ BOSNIASSA

SUOMALAISENA UPSEERINA MONIKANSALLISEN DIVISIOONAN - TASK FORCE EAGLE'N - ESIKUNNASSA IFOR - OPERAATIOSSA

Majuri Vesa Kangasmäki osallistui erittäin vaativan rauhanturvatehtävän suunnitteluun ja johtamiseen Bosniassa kesä-marraskuussa 1996. Sijoituspaikkana oli monikansallisen amerikkalaisen raskaan divisioonan rungolle muodostetun divisioonan esikunnan operatiivinen osasto. Nykyisin hän palvelee Pääesikunnan operatiivisella osastolla. Vesa Kangasmäki on kadettikurssia 65.



Minkälainen prosessi voi johtaa suomalaisen upseerin työskentelmään muutoin täysin amerikkalaisen divisioonan esikunnassa? Mielenkiintoinen kysymys, johon ei suoraa vastausta ole antaa. Taustalla on ilmeisimmin monia keskusteluja suomalaisvieraiden ja divisioonan johdon kesken; suomalaista aloitteellisuutta, johon muut kansallisuudet eivät ole tohtineet ryhtyä; ehkä historiallisia siteitä suomen-amerikkalaisten upseereiden ajoilta - sattumaa. Niin tai näin keväällä 1996 syntyi sopimus, jonka mukaan yksi suomalainen majuri saa mahdollisuuden työskennellä esikunnan operatiivisella osastolla puolen vuoden ajan. Huhti-toukokuun vaihteessa puhelinsuoston jälkeen alkoi valmistautumiseni rauhanturvatehtävään Bosniassa IFOR:n Pohjoisen Divisioonan esikunnassa Tuz-

lan sotilaslentokentän laitamil-la.

Lento Unkarin kautta Bosniaan 10.6.1996 avaa pelin. Lyhyt perehdyttäminen ja varustautuminen suomalaisessa rakentajapataljoonassa Dobojsa ja siirtyminen pikimmiten Tuzlaan. "Tämä mies on sitten minun käytössäni" toteaa johnwaynemainen kenraalimajuri ulko-ovella ennenkuin eversti Kilpiä, pataljoonan komentaja, ehtii edes esittelemään tulo-kasta. Ilmapiiri laukeaa heti lep-poisaksi. Eikun työhön.

Divisioona oli monikansallinen. Kokoonpanoon kuului venäläinen, turkkilainen, pohjoismaalais-puolalainen ja kolme amerikkalaista operatiivista prikaatia sekä monipuolinen tukioorganisaatio. Tukevat prikaatit olivat pääasiassa amerikka-

laisia. Divisioonan kokonaisvahvuus oli noin 25 000.

Divisioonan esikunta rakentui pääsääntöisesti amerikkalaisen 1. Panssaridivisioonan esikunnan rungolle. Amerikkalaisen käytännön mukaisesti tälle kokonaisuudelle annettiin mahtipontinen nimi: Task Force Eagle. Operatiivinen osasto oli vahvuudeltaan n. 60 ja täysin amerikkalainen. Vastuullani oli siis tehdä osastosta monikansallinen. Toki esikunnassa työskenteli kaikkien prikaatien yhteysupseerit tiiviissä yhteistyössä operatiivisen ja muidenkin osastojen kanssa.

Operatiivinen osasto jakautui selkeästi toimistoihin, jotka vastasivat pitkän aikavälin suunnittelusta, lyhyen aikavälin suunnittelusta, tilannekukuksesta, koulutuksesta sekä ilma- ja helikopterioperaatioista. Oma toimistoni tuli olemaan lyhyen aikavälin suunnittelusta vastaava Future Operations (FOPS). Osastoa johti everstiluutnantti toimistopäälliköinä majurit. Osaston väkeen muutoin kuului upseereita majurista luutnanttiin, aliupseereita sekä miehistöön kuuluvia miehiä ja naisia. Kaikki ylemmässä, alemmissa ja naapuriesikunnissa toimivat amerikkalaiset yhteysupseerit kuuluivat osaston vahvuuteen.

Muista tärkeistä osastoista mainittakoon tiedusteluosasto, jonka vahvuus oli op-osastoon verrattuna kaksinkertainen;

JMC vastaten yhteyksistä osapuolten sotilasedustajiin; G5 osasto vastasi yhteyksistä paikallisiin sekä muihin alueella toimiviin siviilyhteisöihin; PAO lehdistöyhteyksineen; FSE joka oli tulitukea suunnitteleva osasto sekä kaikkiaan 32 muuta erillistä osastoa tai toimistoa. Esikunta oli jakautuneena kahdella Main ja Rear esikuntiin. Rear vastasi huollon ja henkilöstöhallinnon suunnittelusta ja johtamisesta.

tuutta yli 14 tuntia, monasti enemmänkin. Amerikkalaisilla oli sääntönä ettei lomaa saanut, jos palvelus toimialueella kesti alle kuusi kuukautta. Jos taas puoli vuotta ylittyi saattoi saada yhden kaksiviikkoisen loman.

Omat palvelussuhteen etuni olivat soveltaen samat kuin suomalaisen pataljoonan upseereillakin. Henkireikänä oli myös mahdollisuus käydä Do-

ta. Mahdollisuus houkutteli joskus divisioonan johdon itse johtamaan kyseistä operaatiota.

Joka päivä klo 18.00 oli Operaatiokeskuksen teltassa Battle Update Briefing (BUB) eli tilanneselostus, jonka johti esikuntapäällikkö. Tilaisuudessa esiintyivät periaatteessa kaikki esikunnan osastot sekä selustaesikunta, joka seurasi kokouksen videoneuvotteluna tilanne-

"Kansainvälinen sotilaallinen yhteistoiminta on kasvava osa Suomen turvallisuuspolitiikkaa. Osallistuminen kansainvälisiin kriisinhallintaoperaatioihin vahvistaa Suomen sotilaallista yhteistoimintakykyä ja parantaa siten puolustuskykyä."

Omiin tehtäviini kuului suunnitella, laatia ja viimeistellä divisioonan esikunnasta lähtevät operatiiviset käskyt yhdessä 3-5 muun upseerin kanssa. Käskyjä kutsuttiin Fragmentary Ordereiksi (Frago). Nimensä mukaan ne olivat lyhyitä päivittäisiä käskyjä, jotka täydensivät varsinaista operaatiokäskyä (Opord). Ylimalkaisen laskelman mukaan kirjoitin puolessa vuodessa 200 Fragoa alajohtoportaiden riemuksi. Pääasiassa käskyt olivat lyhyitä seuraavia päiviä koskevia toimintaohjeita. Tyypillisimmillään käskyt koskivat osapuolten kuljetusten seurantaan siirrettäessä aseita tai ampumatarvikkeita määrättyihin varastopaikkoihin prikaatien vastuualuerajojen yli.

Esikunta työskenteli 24 tuntia vuorokaudessa kaikkina viikonpäivinä. Työvuoroja oli kaksi, joista yövuoro oli kevyemmin miehitetty. Vuorot työskentelivät osan aikaa päällekkäin, joten työpäivälle tuli helposti pi-

bojssa sunnuntaisaunassa pataljoonan kuljetusavun turvin.

Aamuin ja illoin divisioonan komentaja kävi puhelinneuvottelun prikaatin komentajien kanssa. Näitä neuvotteluja kuuntelivat kovaäänisten kautta kaikki esikunnan osastopäälliköt, tärkeimmät toimistopäälliköt sekä yhteysupseerit. Main ja Rear esikunnan väliset sekä amerikkalaisiin prikaateihin suunnatut käskynjaot pidettiin usein videoneuvotteluna. Komentaja ja EP kävivät strategianeuvotteluja lähimpien alaistensa kanssa yön myöhäisinä tunteina linjaten divisioonan toimintaa. Samoin osastojen väliset WarGaming aivoriitit ennen jotain merkittävää tapahtumaa käytiin usein yön myöhäisinä tunteina.

Mielenkiintoista oli seurata suuren maan mahdollisuuksia valvoa yksittäistä mielenosoitusta tai muuta pientä tapahtumaa lennokin (Predator) välityksellä ajantasaisesti suoraan divisioonan tilannekeskukses-

selostusta. Selustaesikunta esiintyi itse vuorollaan videon välityksellä.

Selostus vedettiin lennokkaasti slideshowna Microsoft Powerpointilla. Kuvat olivat joka kerta samankaltaisia vain ajankohtainen tieto täydennettynä. Kuvia oli kaiken kaikkiaan n. 140, joskaan niitä ei näytetty kaikkia joka kerta. Eräät kuvat esitettiin viikottaisina teemoina tietyinä päivinä. Tilanneselostuksessa esitettiin hyvin yksityiskohtaisesti kaikkien toimialojen tilanne ja komentaja tuntui olevan hyvin perillä divisioonansa kaikista yksityiskohdista. Tosin selostus keskittyi pääosin amerikkalaisten toimintaan ja muut prikaatit sivuutettiin hyvin lyhyesti. Tapana oli, että komentajan puuttuessa johonkin yksityiskohtaan tai kokonaisuuteen, se poiki heti tehtävän alaiselle tai esikunnan osastolle. Nämä tehtävät kirjattiin päivittäiseen operatiiviseen käskyyn Daily Frago:on, joka oli toimistomme vastuulla.

Esikunnan kokoonpanoon kuului psykologisen sodan käynnin osasto, jonka nimenä tässä operaatiossa oli MCR (Military Civilian Relations). Osastolla oli tiimejä, joita voitiin suunnata kohdealueille ja heillä oli kaksi radioasemaa divisioonan alueella. Tiimien avulla pyrittiin välittämään oikeaa ja IFOR:n kannalta positiivista kuvaa tilanteesta tai jostakin erityisoperaatiosta. Divisioonaa painoi ja jakoi myös paikallisille tarkoitettua lehteä, jossa oli kirjoituksia paikallisilla kielillä. Psykologisen sodan käynnin saralla meidänkin puolustusvoimillamme voisi olla jotakin opittavaa.

Amerikkalaiset paneutuivat kiitettävällä tavalla tämän operaation suorittamisen onnistumiseen. Kaikki upseerit antoivat täyden panoksen komentajalleen. Komentaja oli kaikki kaikessa. Upseerit olivat todella velvollisuudentuntoisia ja tekivät pitkiä työpäiviä (usein 0730-2400). Vaikka toimintatavasta ei aina olisi ollut valmista mallia tai tietoa mitä tehdä niin he paneutuivat tarmolla asiaan.

Joskus myös epävarmuus osaamisestaan rauhanturvaimisen alalla oli näkyvää. Ehkä siksi he eivät halua ulkomaalaisia työskentelemään joukkoonsa. Kuitenkin mielikuvaksi jäi, että suomalaista upseeria arvostettiin, eikä pelkästään historiallisista syistä. Toki jouduin heti alussa osoittamaan osaamiseni ja aloitekykyni, jotta en olisi joutunut seinän vierustalle koristeeksi. Amerikkalaiset olettavat, että kun majuri tulee divisioonan esikuntaan hän myös osaa siellä työskennellä. Kun tämä kynnyks oli ylitetty olin yhteisön täysivaltaisen jäsen.

Johtaminen perustui paljolti muodolliseen arvovaltaan. Amerikkalainen ylennysjärjestelmä nojaa pitkälti työssä osoi-

tettuun kyvykkyyteen eikä niinkään opintomenestykseen. Näin ollen johtajan oli kyettävä jatkuvasti osoittamaan ylennyskelpoisuutensa, jolloin se usein työllisti alaisia koko johtamisketjussa.

Turvallisuus oli korostetussa asemassa kaikissa IFOR-johtoportaisissa. Niinpä se oli kirjattuna divisioonan tehtäväänkin. Turvallisuusohjeita noudatettiin ihailtavan hyvin - sanktiot olivat kovat. Sotilailla (US) oli jatkuvasti ulkona oltaessa kypärä päässä, tst-vyö yllä ja ase mukana. Asemien ulkopuolella käytettiin myös sirpaleliiviä. Ajoneuvosaattueet liikkuivat aina vähintään neljän ajoneuvon ryhmänä ja yhdessä ajoneuvossa tuli olla ryhmäase. Divisioonan komentajan alkuperäisenä tavoitteena olikin, että pienin toimiva yksikkö asemien ulkopuolella oli joukkue. Muut kansallisuudet joutivat soveltamaan em ohjeita vähäisempien resurssien takia.

Alkoholin käyttö oli täysin kiellettyä, mutta se ei näyttänyt olevan suurikaan ongelma. Esikunnan upseerit eivät nauttineet alkoholia, vaikka sitä olisi ollut tarjollakin. Rangaistukset kiinnijäämisestä olisivat olleet ankarat. Kaiken kaikkiaan määräyksiä noudatettiin ja kuri oli hyvä mikä kuulemani mukaan oli tärkeimpiä opittuja asioita Vietnamin ja muiden epäonnisten operaatioiden jälkeen.

Työt päättyivät 10.11.1996 Panssaridivisioonan luovutettua tehtävät 1. Jalkaväkidivisioonalle (US). Tuolloin divisioonan komentajan kanssa tehty sopimus päättyi. Panssaridivisioona palasi Saksaan ja minä Suomeen.

Johtopäätöksiä

Upseerin tai useampien aset-

taminen rauhanturvaoperaation kaikille johtotasoille on edullista jokaiselle osallistujamaalle. Jos operaatiossa on vaara joutua käyttämään voimaa itsepuolustukseksi, on tärkeää saada suoritusportaalalle ennakkovaroitus tulevista tapahtumista. Oman maan edustaja tekee sen varmasti nopeasti ja ymmärrettävästi pikatilanteesakin. Myös komentajan toiminta-ajatuksen ymmärtämisessä oma edustaja ylemmässä johtoportaisissa on eduksi. Toisaalta oman edustajan saaminen merkittävälle paikalle johtoesikunnassa edellyttää operatiivisen joukon (jääkäripataljoona) lähettämistä toimialueelle.

Interoperability on ollut avainsana jo pari vuotta PfP-harjoitusten ja IFOR/SFOR operaatioiden myötä. Pohjoismaiden tulisi mielestäni keskittyä luomaan yhteinen valmiusjoukon esikunta ja samalla yhteiset, yhteensopivat esikuntatyöskentelymenetelmät. Jos esikunnan henkilöstöllä on mahdollisuus harjoitella yhdessä niin kauan, että opitaan tuntemaan toisten aivoitukset, voidaan huoletta lähteä pienelläkin varoitusajalla uuteen operaatioon. Bosniassa pohjoismaalais-puolalainen prikaati ei saanut kiitosta esikuntatyöskentelystään. Toisaalta Nato-maidenkin tulisi kiinnittää huomiota toimintatapoihin. Tällä hetkellä ei voida puhua mistään NATO-standardista esikuntatyössä.

Suurvalta-armeijalla ja pienemmän maan puolustusvoimilla on erilaiset tarpeet asioiden hallintaan. Suuri pyrkii hallitsemaan massoja kun taas pieni koettaa soveltaa taitojaan kulloisenkin tilanteen mukaan rajallisilla resursseilla. Näin ollen meillä ei ole tarvetta omaksua suurvaltan menettelytapoja. Sen sijaan meidän tulee edelleenkin tutustua niihin voidaksemme tuntea

muiden tavat ja kyvyt sekä voidaksemme toimia tarvittaessa yhdessä heidän kanssaan.

Oman maan liiallinen puuttuminen rauhanturvajoukon toimintaan toimialueella saattaa aiheuttaa turhaa sanomista muiden osanottajavaltojen taholta sekä vaikeuksia itse rauhanturvajoukolle. Periaatteessa ehdot joukon käyttämiselle operaatioissa on lyötävä lukkoon siinä vaiheessa, kun joukko luovutetaan operaation komentajan käyttöön eikä siihen sen jälkeen puututa mikäli ehtoja noudatetaan. Toki tilannetta toimialueella on seurattava kiinteästi kotimaassakin.

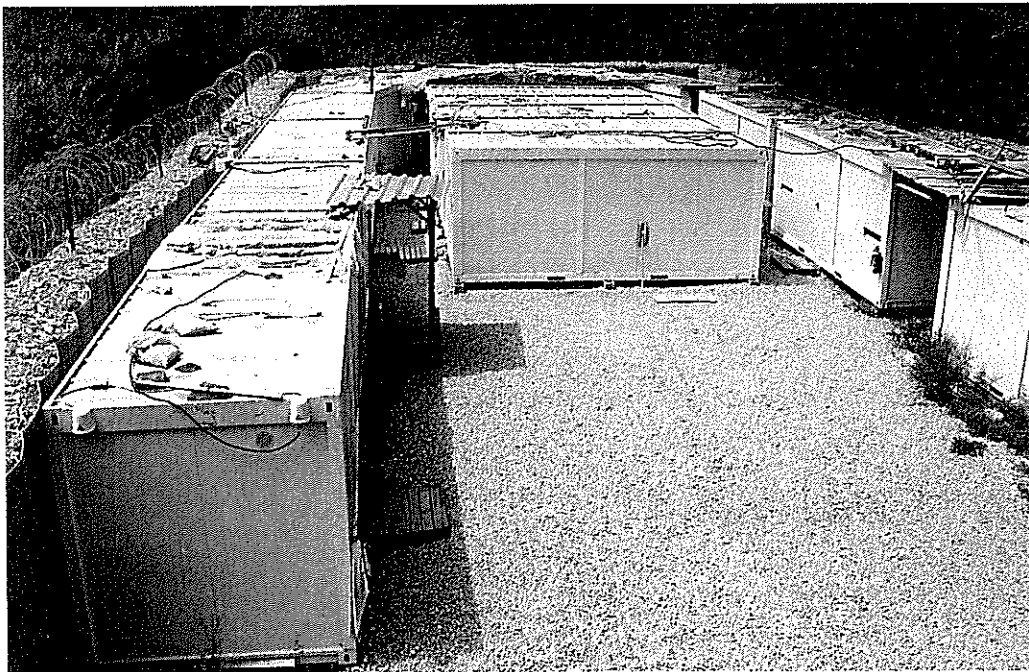
Muodostaessamme kansainvälistä valmiusjoukkoamme olisi ehkä hyvä muistaa, etteivät amerikkalaisetkaan tul-

tilaspoliisipataljoonilla, koska pyörääjoneuvot sekä vartiointiin ja valvontaan koulutetut sotilaspoliisit soveltuivat tähän operaatioon parhaiten. Niinpä meilläkin tulisi ajatella meidän oloihin koulutetun valmiuspataljoonan käyttämistä vain runkona, jota voidaan täydentää vapaaehtoisilla reserviläisillä. Näin tarvittavat "siviili"-ammattimiehetkin saadaan joukkoon mukaan. Toisaalta hyvin alkuvaiheessa olevaa kansainvälisen joukkomme koulutusta ei saa kevyin perustein torpedoida. Odottakaamme rauhassa ensimmäisten pataljoonien tuotannon valmistumista ja tehdään johtopäätökset vasta sen jälkeen.

Turvallisuus on asetettava erityisasemaan operaatioissa,

viin partioihin olivat kunnossa, joten tiedonvälitys eksymistapauksissa tai vaaratilanteissa toimi.

Lopuksi haluan todeta, että ulkomaanpalvelus rauhanturvajoukoissa palvelee todella hyvin päätehtäväämme maanpuolustusta. Toimimalla mallikkaasti monikansallisessa joukossa voimme kohottaa uskotavuuttamme paitsi muiden silmissä niin myös omissa silmissämme. Lisäksi reserviin perustuva armeijamme tarjoaa mahtavaa sotilaskoulutusta lähes kokonaisen vuoden ajan tuhansille reserviläiselle. Oma komennukseni oli tiedonhankinnan kannalta arvokas ei vain omalta kannaltani vaan, uskoisin myös puolustusvoimien kannalta. Jos perhesyistä



*Kotini
Bosniassa.
Rumaa ja
lujaa.*

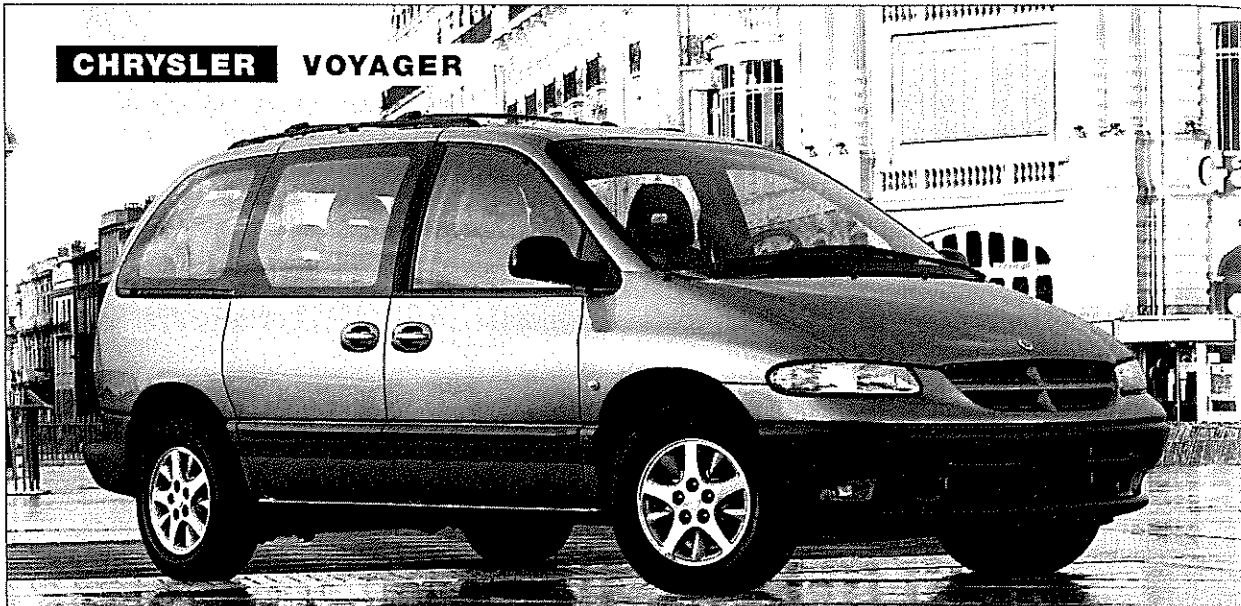
leet Bosniaan valmiilla rauhan ajan kokoonpanolla. Prikaateista muodostettiin "taisteluosastoja" (Task Force), jotka koostuivat prikaatien liikkuvimmista pataljoonista tehtävän ja tarpeen mukaan. Myöhemmin vaunupataljoonat korvattiin so-

joissa voidaan joutua käyttämään voimaa. Suomen pataljoonassa asiaan oli kiinnitetty huomiota kiitettävästi. Kaikesa koulutuksessa turvallisuus oli lähtökohtana ja kuri liikkumisen suhteen toimialueella oli hyvä. Lisäksi yhteydet liikku-

tai muusta syystä et voi olla vuotta pois kotoa on puolen vuoden komennuskin täysin riittävä kokemuksen saamiseksi.

Työtä itsenäisen Suomen hyväksi

CHRYSLER VOYAGER



Henkilöstön kuljetukseen – Chrysler Voyager

Chrysler Voyager on tilava ja monikäyttöinen vaihtoehto, joka pystyy entistä paremmin vastaamaan aktiivisten autollaliikkujien asettamiin haasteisiin. Vakiona mm: kaksi täysikokoista turvatyynyä • irrotettavat takaistuimet • keskuslukitus • ohjaustehostin • lämmitettävät sähköpeilit • sävylasit • tavaratilaa yli 4000 litraa...



Chrysler



Menu, koska armeija marssii vatsallaan!

KESKO 
TOIMITUSTUKKU



Maanpuolustusystävällinen kuljetusliike **MAIWEST TRANSPORT OY**

Nuoret tarmokkaat yrittäjät:
Tommi Savaste ja Jukka Holopainen
Kuljetukset kotimaassa ja Baltiaan
joka päivä, myös välivarastointipalvelut

Sulantie 19 04300 TUUSULA
Puh. (09) 258 61150 Fax (09) 258 61151

Asiakaslähtöistä kokonaisvaltaista kunnossa- ja käynnissäpitoa. Kellon ympäri, vuoden ympäri.



Ammattitaidolla. Joustavasti.
Laadukkaasti. Vastuullisesti.

- sähkökunnossapito
- mekaaninen kunnossapito
- käyttö- ja automaatiokunnossapito
- mittauspalvelut
- varaosapalvelut ja
- projektitoiminnat

ABB Service Oy

ABB

KESKUSTELUA

LAATUA VIELÄ
KERTAALLEEN

Kolumni Kylkiraudassa 3/1997:
Sampo Ahto - Laatu kerrakseen

Kolumnisti toteaa, että johtamisesta kiinnostuminen ja puhuminen ovat hyviä asioita. Juuri niin. Seuraavaksi on todettava, että organisaation laatuun kuuluu paljon muutakin kuin johtaminen. Mikäli rajataan keskustelu vain johtamisen alueelle, on puhuttava johtamisen laadusta, ei laatujohtamisesta. Saattaa hyvinkin olla, että laatujohtaminen pyyhkii Suomen armeijan yli myrskyn lailla - pysyväisempiä vaurioita jättämättä.

Ikuisuusaihe kuitenkin on ja pysyy, että sotilasjohtamisessa - kuten muissakin johtamiskulttuureissa - löytyy sekä huonoa että hyvää suoritusta.

Kesällä ilmestyneen Ruotuväen laatuliitteen alakulmahan paljastaa, että konsulttien atakista todella on kyse. Tuli on voimakasta ja hajonnassa löytyy. Mutta eipä ole kolumnissaakaan tähtäin ihan kohdallaan. Laatuliite ei ainakaan tullut tulkituksi parhain päin. Onko kyse perusniikeästä asenteesta vai positiivisesta provokaatiosta? Kummin vain, oikeista asioista on keskusteltava. Allekirjoittanut on tunnustuksellinen puoluskovainen, mutta silti laatuliite jäi lukematta. Vauriot puolustusvoimissa muutenkin lienevät pienemmät kuin kolumnisti pelkää. Liite ilmestyi keskellä kesälomia ja tällaisen hellesuven kantovesihän ei kaivossa pysy.

Suomen puolustusvoimien ja kansan ei todellakaan tarvitse hävetä laaduttoman menneisyytensä takia, mutta huolissaan tulevaisuudesta on hyvä olla. Niin taka- kuin eturivinkin nyökyttelijät ovat turhia kaiken sortisissa johtamiskulttuureissa, mutta sitä on koitettava miettiä, mitä laadukas ra-sotilasjohtaminen eri tapauksissa on. Mikäli trendeistä haetaan aidosti hyötyä, ei tule kompastua semantiikkaan ja innostuvaisempiakin ihmisiä on siedettävä. Historiastakin on otettava oppia - jos kyetään.

Goethe ja Kivi varmaan loivat suurteoksia yksilöinä, mutta kumpikaan ei muistaakseni ollut mainittavampi johtaja. Koskela ja Lammio olivat johtajahahmoja, joiden esiintuominen ei tässä loukkaa ketään. Suoritukset taisivat olla eripainoiset? Millainen sotilasjohtajan on sitten oltava tulevaisuuden esikuntapuuhissa - vai ovatko ne ylimalkaan mitään kunnon töitä? Joka tapauksessa mm MpKK:ssa harjoittelevat huomisen sotilasjohtajat tietokoneavusteista ryhmäpäättökseen tekoa. Kuka on huomisen esikuntasankari ja millainen johtaja voittaa tietosodan? Ennen ei tuleen saanut jäädä makamaan, nyt ei tietotulussa auta kytkeytyä verkosta.

Kukkulan valtaaminen vaati-nee edelleen eri tietoja ja taitoja kuin tst-hekojärjestelmähankinta ja varautuminen sotaan on erilaista kuin sodassa riehuminen. Ryhmän johtamisessa on maailman sivu ollut - ja tulee ehkä olemaan - kyse samoista perusasioista, tapahtui-

pa tämä missä asiayhteydessä tahansa. Kriisi johtamisessa kaivataan yksilöitä "ylitse muiden" ja aikaansaaminen on kiinni innostumisesta. Hyvään kokonaistulokseen sitten päästään järjestäytyneellä yhteispelillä - juuri niinkuin Rooman armeija.

Nykyihminen voi internetistä todeta, että tämän päivän Rooman armeija - USA:n puolustuskoneisto - satsaa laatuun suomipojalle käsittämättömässä määrin. Ehtaa "laatu"-sanaakin toistetaan sumeilemati. Raskas byrokratian ratas vaatii tosin kovempaa vääntöä kuin pienessä Suomessa on tarpeen.

Laadusta ei ole isännäksi, mutta hyvä renki se on. Viisas isäntä kyllä kuuntelee... ja harjoitsee. Historiakin on niin, kuin se kirjoitetaan.

Inskom Erkki Knuutila
MerivTL

KADETTIVELJEYTTÄ

Kadettiaikana meille opetettiin hyviä käytöstapoja.

Osa meistä on niitä oppinut ja ja toisille taas asiat ovat olleet yhtä vaikeita kuin "Lyhenteet ja taktilliset merkit". Tiedän miten pitäisi toimia, mutta teen kuitenkin juuri päinvastoin! Tunnen lyhenteen ja merkin, mutta käyt-

VASTINEET EDELLISESSÄ NUMEROSSA OLLEeseen KIRJOITUKSEEN

Kylkirauta-lehden numerossa 3/1997 sivuilla 48 - 49 otsikolla "Vuodet vierivät - arvot säilyvät" olleessa kirjoituksessa on kirjoitettu veljestäni kadettiupseeri Heikki Korttilasta tavalla, joka syvästi loukkaa sekä häntä että hänen läheisiään.

Kirjoituksessa hänestä esitetyt tiedot ovat täysin perättömiä. Veljeni täytti juuri 50-vuotta, elää itsellistä elämää eikä tietääkseni sairasta mitään kuolemaanjohtavaa tautia. Elä-

män pituuden ennustaminen tai määrääminen ei liene meidän vallassamme, eikä hyvien tapojen tai hyvän journalistisen tavan mukaista.

Toivon Kadettikunta r.y:n piirissä arvioitavan, onko tällainen kirjoittelu kadettiveljestä tai tulevaisuudessa -sisaresta kadettiupseerien arvostettujen ihanteiden mukaista.

Päivi Rossi

Kylkiraudan numerossa 3/97 oli kirjoitus kadettikurssi 56:n 25-vuotistapaamisesta otsikolla "Vuodet vierivät - arvot säilyvät".

Ymmärrän, ettei toimituksessa keritä kaikkia kirjoituksia ennakolta perinpohjin lukemaan - vastuuhan on kirjoittajan!

Mutta Sinä kadettiveli Antti Nieminen olit puheesi kohdassa "Äärlaidat", ajattelematon ja epäkorrekti!

On epähienoa mainita nimeltä kadettiveli, jolla on mennyt huonosti syystä tai toisesta! Elämässä on niin monia syitä, jotka meistä riippumattomista seikoista vievät ihmisen tielle, josta on vaikea päästä pois!

Mainittu kadettiveli on minulle vanha ystävä jo oppikouluajoista lähtien. Hän on ollut aina reilu "kaveri", hyvä urheilija ja jo poikavuosina hyvä ampuja, saaden sittemmin Kadettikoulussa kurssimme parhaana ampujana palkintona sotilaskiväärin!

Olen tavannut hänet hiljattain (syyskuussa) ja hän on päässyt "jaloilleen". Miltä hänestä tuntuu, jos hän näkee tai saa tietää tästä kirjoituksestasi?! Vanha sanonta "ei saa lyödä lyötyä" pitää paikkansa tänäänkin!

Valitettavasti minulla ei ollut tilaisuutta olla mukana kurssimme 25-vuotisjuhlassa (olin kouluttajana kertausharjoituksessa). Jos olisin ollut, olisin varmasti ärähtänyt tässä kohdassa puhettasi, hyvä kadettiveli! Olisin omalta osaltani pilannut illan.

Kurssiveljistämme on ainakin kaksi veljeä, jotka mainitset kirjoituksessasi saavuttaneen matkanpään! Tehkäämme kunniaa heidän muistoilleen!

Kaikella ystävyydellä!

Majuri Veikko-Olavi Eronen
56. Kadettikurssi

tän kuitenkin omaa lyhennettäni ja omaa merkkiäni!

Koska Kadettikoulu ei ehtinyt kaikkea opettamaan jatkui nuoren upseerin täydennyskoulutus joukko-osastoissa ja erilaisilla jatkokursseilla. Muistan erittäin hyvin, miten arvosta-

mani joukko-osaston komentaja korosti määräaikojen noudattamisen tärkeyttä. Jos minulta kysytään niin kysyjä odottaa vastausta. Jos minut jonnekin kutsutaan niin kutsuja yleensä odottaa vastausta kutsuunsa.

Nuorena upseerina, kolmekymmentä vuotta sitten, solmin avioliiton. En voi väittää, että kaikki olisi sujunut ihan sillä tavalla kuin kadettia ja nuorta upseeria oli kasvatettu ja neuvottu. Mutta upseeriveroille oli lähetetty kutsut

osallistua vihkimistilaisuuteen ja edelleen appivanhempieni kotona järjestettävään hääjuhlaan. Minulla oli bestman ja upseerotoverit olivat nuorelle parille järjestäneet myös miekkakujan kun tulimme ulos kirkosta. kaikki tuntui silloin ihan mukavalta ja meille jäi sellainen mielikuva, että myös ne ne upseeritoverit, jotka olivat kunnioittamassa merkipäiväämme viihtyivät tilaisuudessa. Se oli kadettiveljeyttä!

Nyt ollessamme edelleen onnellisia ja kolmekymmentä vuotta vanhempia päätimme vaimoni kanssa kutsua hääpäiväämme merkeissä silloisia häävieraita nauttimaan kanssamme lounasta ja muistelemaan vuoden 1967 kevään juhlapäivää. Lähestyin aluksi upseeritovereitani puhelimitse ja lupasin vahvistaa asian kirjallisesti. Lähetimme kirjallisen kutsun vajaat kuukautta ennen lounaspäivää. Odotimme jännittyneinä, ketkä kaikki ennätäsivät mukaan!

Yllätykseni oli suuri, kun niin moni kadettiveljistäni, erityisesti herrat everstit ja kenraalit, eivät vastanneet ollenkaan kutsumme. Ei tullut vahvistusta, mutta ei myöskään valittelua siitä, etteivät he tällä kertaa voisikaan osallistua. Onneksi sentään muutama kadettiveli ja siviilistävämme muistivat vastat ja ennättivät kanssamme 30-vuotishäällounaalle. Alustavasti lupasin uudistaa kutsun parinkymmenen vuoden päästä. Jokohan silloin vanhemmilla veljillä olisi aikaa tai voisitteko nähdä sen verran vaivaa, että lähettäisitte edes pyydetyn vastauksen. Sekin lämmittäisi kadettiveljen sydäntä!

Kunnioittaen
kadettiveli Lauri Väättänen

AVOINTAKESKUSTELUA KANSAINVÄLISESTÄ VALMIUSJOUKOSTA

Nordic Peace harjoitus käsiteli NATO:n terminologiassa kriisinhallintaoperaatioihin (PSO) kuuluvaa rauhanturvamista (PK) ja sen tehtävätyyppejä "Interposition Force". Pekka Majuri kirjoitti kokemuksistaan edellisessä Kylkironnan numerossa.

Nordic Peace harjoituksen kertomuksessa on todettu, ettei suomalainen komppania juurikaan eronnut taidoiltaan muista pohjoismaisista yksiköistä - ellei sitten parempaan suuntaan. Niin kauan kuin asiaa tarkastellaan puhtaasti perinteisenä rauhanturvaoperaationa Suomi ja muut pohjoismaat ovatkin hyvin samalla tasolla. Harjoitukseen osallistui tanskalaisen eliittiyksikön, Kuninkaallisen henkivartiokaartin komppania. Ruotsista osallistui kadeteista ja upseerioppilaista muodostettu joukko ja Norjasta tyypillinen puolustusliiton yksikkö. Suomesta mukana olivat sekä Porin prikaatin että Panssaririkaatin muodostama Suomen kansainvälisen valmiusjoukon komppania.

Suomalaisten saavutus kansainvälisen yhteistoimintakäytävyn ja yhteensopivuuden saralla asettuu oikeaan valoon kun muistaa, että sekä tanskalaiset että norjalaiset on koulutettu toimimaan monikansallisen organisaation osana jo alokasajan ensimmäisestä päivästä alkaen. Puolustusliiton toiminta on heillä läpäisevänä koko opetuksessa ja määrittelee oppimistasot ja osaamistavoitteet kaikessa koulutuksessa. NATO-joukkojen kansainvälinen toiminta on aivan jotain muuta kuin lyhyt rauhanturvakurssi. Jos suomalaiset todella ensi yrittämällä sulautuivat kikkoon, ovat kapteeni

Reijo Savioja (PorPr) ja kapteeni Jarmo Keskinen (PsPr) kouluttajineen tehneet sotilasansiomitalin arvoista työtä.

Kapteeni Saviojan pilottikomppania oli tehtävässään ainokaisena ja kehitti uutta koulutusjärjestelmää. On selvää että koulutus maali-toimintoinen ei ole voinut olla täysipainoinen. Yhtään ylityötuntia ei saanut tehdä ja koulutuksen toteuttamiseen sekä materiaaliin oli rahaa käytössä perin vähän. Jokainen harjoitus oli suunniteltava alkutekijöistään alkaen. Tyhjiä tynnyreiden hankkimisesta tarkastuspisteille oli tulla taloudellinen ongelma. Tilanne on jo vähän parempi, kun koulutus on päässyt vauhtiin ja kansainvälisen valmiusjoukon vahvuus Porin prikaatissa ylittää 550 henkilöä. Koulutusmateriaalin puute on tietysti jatkuvaa ja ainoastaan Saviojan komppanian kouluttajat ovat toista kierrosta pappia kyydissä.

Nykyään on muotia vanhoa koulutuksen lyhentämisen nimeen. Onkin varmasti niin, ettei osaamistaso heikkene täsmälleen samassa suhteessa koulusajan lyhentämisen kanssa: mutta se heikkenee. Kysymys onkin siitä mitä halutaan osattavan ja miten opetus järjestetään ja mitä halutaan mitata. Hyvin järjestetyssä opetuksessa puolet joukosta kokee käytetyn ajan turhan pitkäksi ja toinen puoli joutuu ponnistelemaan pysyäkseen mukana - tai sitten vain luulee osaavansa.

Everstiluutnantti Pekka Majuri toteaa, ettei Porin prikaatin henkilökunnan kielitaito ole kaikilta osin riittävä. Kielitaidon testaamiseen ja kielikoulutukseen tulee jatkossa panostaa. Kouluttajat on testattu ja heidät on jaettu kahteen kielitaitoryhmään: Niihin jotka kouluttavat kansainvälistä valmiusjoukkoa ja niihin jotka eivät kouluta. Väli-rajana on kuitenkin vedetty kou-

luttajatarpeen eikä kielitaitotarpeen mukaan. Niillä korteilla pelataan, joita kädessä on ja ne ovat vähintään yhtä hyvät kuin missä tahansa suomalaisessa joukko-osastossa. Edelliseen YK-kielikokeeseen osallistui koko valtakunnasta 109 henkilöä, joista Porin prikaatista oli 26. Syksyn aikana osallistutaan virallisiin kielitutkintoihin. Kielikouluttajia on käynyt ulkomaisilla kursseilla ja opetus on käynnissä. Kielitaitoa ei kuitenkaan voi kenellekään käskeä ja lähes huomautuksitta selviydytään vain suomenkielellä.

Suomen kansainvälinen valmiusjoukko saa jatkuvasti kuulla epäilyksiä siitä, että varusmiehet ovat liian nuoria kriisinhallintaoperaatioihin ja sitoutumaan joukkoon. Nuoruus on tietysti korjaantuva vika, joka ei estä henkilön sotaan lähtöä, naimisiin menoa tai osallistumista valtiollisiin vaaleihin. Asiassa on silti sikäli perää, että kansainväliseen valmiusjoukkoon haluttaisiin sijoittaa henkilöstöä myös siviiliammattitaidon perusteella. Esimerkiksi lääkintähenkilöstö on tyypillisesti tällaista. Varusmiehillä ei kuitenkaan usein ole valmista siviiliammattia - joskus kyllä.

Nuoruuden taivastelijoiden tulisi kuitenkin muistaa, että henkilöstön sitouttaminen nyt alkuvaiheessa heti varusmieskoulutuksen jälkeen johtuu pelkästään siitä, että Suomi on valtiona sitoutunut saamaan pataljoonan kokoon vuoden 1998 loppuun mennessä. Koulutettu henkilöstö voi tietysti sitoutua myös myöhemmin reservissä ollessaan. Kun reserviä on ensin muodostunut nousee myös sitoutuneen henkilöstön keski-ikä. Ei pitäisi tuomita järjestelmää ennen kuin se on valmis.

Kansainvälistä valmiusjoukkoa käytetään ensi sijassa aloittamaan uusi rauhanturva-

operaatio. Valmiusvaatimus on riviin astuminen 7 vuorokaudessa ja lähtö toimialueelle 30 vuorokaudessa. Sitoutunut ja kokeilukokoonpanoinen kansainvälisen valmiusjoukon pataljoona sopii tehtävään periaatteessa oikein hyvin. Joukon varustus - sitten kun sellainen on - muodostaa pienimmän yhteisen nimittäjän, joka kokemuksen perusteella kaikissa kriisinhallintaoperaatioissa tarvitaan. YK-koulutuskeskus täydentää joukon viimeistään kahden kuukauden kuluessa täydennys- ja lisäosalla, joka tuo mukaan operaatiokohtaiset vahvennukset sekä henkilöinä että materiaalina. Se on ensimmäinen räätälöity osa organisaatiota ja varustusta.

Uuden operaation vakiinnuttua on tarkoituksenmukaista jatkaa toimintaa perinteisen rauhanturvajoukkojen rotaatiojärjestelmän puitteissa ja tehdä silloin kokemuksen osoittamat lisätarkennukset sekä kokoonpanoihin että varustukseen. Räätälöintiä ei voi tehdä etukäteen, koska ei tiedetä mihin mennään ja silloin kun tiedetään on jo liian kiire. Siksi tulisi pitää alkuvaiheessa kiinni normaalisti organisaatiosta.

Kansainvälisen valmiusjoukon käyttöajatuksen tarkastelu tuo esille olennaisen suorituskykyvaatimuksen verrattuna normaaliin rauhanturvajoukkoon. Tavallisessa rauhanturvajoukossa YK-koulutuskeskus antaa reserviläisille 1+3 viikon koulutuksen kotimaassa. Sen jälkeen uusi kolmannes aloittaa palveluksen jääkäreinä. Kaksi vanhempaa rotaatioerää jo on toimialueella tehtäviinsä rutinoituneina, johtajiksi ylennettyinä ja valmiina seuraavan neljän kuukauden aikana kouluttamaan "hiutaleista" rauhanturvaajia. **Todellinen koulutusaika vanhassa järjestelmässä on siten noin 5 kuukautta, jolla ei ole vielä ta-**

voiteltu NATO:n pfp-yhteensopivuutta. Kansainvälisen valmiusjoukon koulutuksen tulee tuottaa sotatoimialueelle sellainen joukko, jonka ei tarvitse ensimmäiseksi alkaa opiskella ja joka selviytyy PARP-prosessin mitoittamasta tulotarkastuksesta myös materiaalisuosalta.

Periaatteessa avoin ja vilkas keskustelu Kansainvälisestä valmiusjoukosta olisi tullut käydä ennen kuin eduskunta päätti sen perustamisesta. Sen jälkeen olisi tullut tehdä sellaiset suunnitelmat, jotka olisi voitu toteuttaa. Ja viimein toteuttaa ne. Pr-arvon lisäksi paljon tuloksia on jo saavutettu - niinkuin valtakunnalliset ja maanpuolustusalueen leirit osoittavat. Itse asiassa kentällä ollaankin varsin pitkällä ja tiedetään mitä pitäisi tehdä: Hyvien neuvojen antajista ei ole ollut puutetta. Kansainvälinen valmiusjoukko pitäisi sijoittaa ja varustaa. Rerekrytoinnin ja koulutuksen edellytyksiä pitäisi parantaa. Muu onkin jo kunnossa.

Valitettavasti keskustelu kuitenkin edelleen jatkuu ja pitkitää ongelmien ratkaisua. Toisaalta eihän Kansainvälisestä valmiusjoukosta mitään tule, ellei organisaatio vihdoin pääse sisäiseen sovintoon sen tarpeesta perustamisesta ja tukemisesta. Niin että keskustellaan nyt sitten.

Kalle Liesinen
Satakunnan Jääkäripataljoonan
komentaja

NYLANDS BRIGAD OCH SJÖFÖRSVARET

Major Tomi Kivelä beskriver förtjänstfullt försvarets strukturförändring i sin artikel Strategisen iskun torjunta i senate nummer av Kylkirauta.

Artikelns andra uppslag täcks av texten STRUKTURFÖRÄNDRINGEN GER EN TROVÄRDIG FÖRSVARSFÖRMÅGA (skribentens övers.). Sådär långt allt väl. Det som väcker ont blod är utsagan om att Nylands Brigads kapacitet inte torde kunnas utnyttjas till fullo inom den nya organisationen, då det skulle kräva att alla svenskspråkiga beordras till tjänst i Dragsvik. Från Nylands Brigad vill vi framhålla följande fakta:

- Det är den finländska medborgarens lagstadgade rätt att göra sin militärtjänst på eget

modersmål, finska eller svenska. Denna rättighet gör oss finska militärer unika och Europa har med beundran observerat denna fungerande modell av demokrati. Vi i Nylands brigad ser detta som vår styrka.

- Att alla svenskspråkiga träder i tjänst i Nyland Brigad är militärlänens ansvar. I dagsläget "försvinner" ca 300 man till finskspråkiga förband. Nylands Brigads del av arbetet är att upprätthålla sin dragningsskraft genom att ge utbildning som håller hög klass och har statusvärde för beväringarna.

- Nylands Brigads inkvarteringskapacitet är idag sådan att man kan inkvartera hela den svenskspråkiga manliga årskullen, förstärkt med tvåspråkiga och finskspråkiga. Den undersökning som gjordes som-

maren -97 visar att av dagens 15% finskspråkiga manskap har endast 9% enbart "tvångssvenskan" att lita sig till. De övriga har praktiskt kunskande från hem eller skola.

- Den truppproduktion man planerat för Nylands Brigad, som sjöförsvarets landbaserade komponent, kan man klara med i föregående punkt nämnda manskap, så att rytmen i förnyandet av såväl mobilt kustartilleri som kustjäger- och pionierenheter ger trupperna rätt åldersstruktur.

Vi kadettofficerare vid Nylands Brigad, svensk likaväl som finskspråkiga, är ivriga att påbörja arbetet inom sjöförsvaret och fullt övertygade om att vårt arbete kommer att bidra till höjandet av försvarsförmågan

Majuri Tomi Kivelä on valoit-
tanut ansiokkaasti rakenne-
muutoksen vaikutuksia puo-
lustusvoimissa Kylkiraudan
numerossa 3/1997. Meitä Uu-
denmaan Prikaatin kadettiup-
seereja, ruotsin- ja suomenkie-
lisiä, hämmästyttää, että artik-
kelin perusteella uudistuksen
ainoa ongelma on väittämä,
että "Uudenmaan Prikaatin
koulutuskapasiteettia ei kyet-
täne käyttämään täysipainoi-
sesti, koska se edellyttäisi
kaikkien ruotsinkielisten kut-
sunnanalaisten määräämistä
Uudenmaan Prikaatiin vuosit-
tain." Uudenmaan Prikaati ha-
luu tuoda omana kantanaan
julki muun muassa seuraavaa:

- Suomen kansalaisella on
lain mukaan oikeus suorittaa
varusmiespalveluksensa äi-
dinkiellään, suomeksi tai ruot-
siksi.

- Pääesikunnan aikoinaan
antaman ohjeen mukaan ruot-
sinkieliset palvelukseen astu-
vat varusmiehet sijoitetaan Uu-
denmaan Prikaatiin. Sama asia
on painettu Pääesikunnan tie-
dotusosaston vuonna 1997 jul-
kaisemaan Varusmieheksi-97
lehteen "ruotsinkieliset sijoite-
taan ensisijassa Uudenmaan
Prikaatiin Dragsvikiin."

- Sotilasläänit vastaavat kut-
suntojen toteuttamisesta ja So-
tilasläänin komentaja varus-
miesten palvelukseen määrää-
misestä eri joukko-osastoihin.
Uudenmaan Prikaati on useis-
sa tilaisuuksissa esittänyt toi-
veensa sotilaslääneille, että
pääosa ruotsinkielisistä kut-
sunnanalaisista määrättäisiin
palvelukseen prikaatiin. Sen
sijaan prikaati ei millään muo-
doin vastusta esim Utin Jääkä-
rirykmenttiin, Sukeltajakurssil-

le tai laivapalvelukseen kelpaa-
vien palvelusta haluamissaan
joukoissa.

- Suurimmillaan noin 300 ruot-
sinkielisen varusmiehen palve-
leminen suomenkielisissä
joukko-osastoissa on vaikeut-
tanut Uudenmaan Prikaatin
tuotantotehtävien toteutusta,
mutta ei ole sitä estänyt.

Me Uudenmaan Prikaatin ka-
detti-, erikois- ja opistoupseerit,
sotilasammattihenkilö sekä sii-
viilityöntekijät olemme suorit-
tujen mielipidetutkimustenkin
mukaan lähes yksimielisesti
valmiita kohtaamaan ne haas-
teet, joita liittämismme meri-
voimiin 1.7.1998 tuo muka-
naan. Toivomme myös, ettei
Uudenmaan Prikaatin kykyä ja
mahdollisuuksia täyttää tule-
vaa tehtäväänsä arvioitaisi hy-
poteettisin perustein.

KADETTIPIIRIT

ETELÄ-KYMENKADETTIPIIRI
LAATOKANKARJALASSA 11.
- 12.10.1997

Retki Laatokan Karjalaan oli Kadettiپریمme kuudes yhteinen tapahtuma tänä vuonna. Aiemmin tänä vuonna olemme järjestäneet mm kaksi sotahistorian esitelmätilaisuutta, kaksi yritysvierailua, perheretken saaristoon ja tutustumisen rajanvalvontaan nuorille upseereille. Matka oli hyvää jatkoa esitelmille, joissa käytiin läpi Rajajoen ja Tienhaaran ratkaisutaisteluja.

Matkalle osallistui kolmetoista Kadettiveljeä, joista seitsemän puolisoineen. Kadettiveljistä kuusi oli palveluksessa olevia. Ilahduttavinta oli, että jälleen kerran saimme jäseniä liikkeelle Kadettikunta-aatteen mukaisesti yliluutnantista kenraaliin.

Oppaanamme toimi Ari Rautala. Paikallistuntemusta edustivat Paula ja Lauri Koho sekä Olavi Aspinjaakko. Matkan johtajana toimi Heikki Silvennoinen.

Matkalle lähdettiin Liikenne Vuorelan linja-autolla 11.10.1997 klo 07.00 RUK:n päärakennuksen edestä saateen saattelemana. Valtakunnan raja ylitettiin Vaalimaalla. Ennen rajan ylitystä täytimme tulliselvityksen ja vaihdoimme valuuttaa Rajahovissa. Rajamuodollisuudet eivät onneksemme hidastaneet matkaamme huomattavasti.

Viipurissa täydensimme Tax Free-parakista matkaeväitäm-



Retkiseuruetta kahvitauolla Nietjärvellä. Taustalla näkyy harjanne, missä käytiin U-aseman ratkaisutaistelut (Kuva: Vesa Laitonen, Maria-Sisko Suvanto)

me. Merkille pantavaa oli korkeahko hintataso, joka joidenkin tuotteiden osalta ylitti jopa oman maamme hintatason.

Viipurista jatkoimme matkaa Muolaan - Hotakan kautta Äyräpäähän, jossa oppaamme selvitti hyvinkin yksityiskohtaisesti JR 7:n ja JR 49:n sekä JR 57:n ja Panssaridivisioonan joukkojen taistelut aikavälillä 20.6. - 18.7.1944 Äyräpäässä ja Vuosalmella.

Äyräpäästä jatkoimme matkaa Kiviniemen kautta Käkisalmeen, jossa Rouva Koho kertoi mm tällä vuosikymmenellä kirkollisen työn avustamisesta ja työn kohtaamista vaikeuksista Käkisalmen hallinto alueella. Käkisalmissa tutustuimme Käkisalmen linnaan ja siellä olevaan museoon. Yritimme päästä myös Käkisalmen vanhalle kasarmialueelle, jossa täl-

lä hetkellä toimii sotilaiden sanatorium - emme päässeet sisälle, koska vartiopäällikkö oli päivälvolla.

Matkamme jatkui Laatokan länsirantaa luoteeseen. Hiitolassa ylitimme passintarkastuksen jälkeen Karjalan Neuvostotasavallan rajan.

Kurkijoella Lauri Koho kertoi nuoruuden aikaisia kokemuksiaan, näimme entisen Presidenttimme Lauri Relanderin kotitalon ja Kurkijokiseuran, 1991 tulipalossa tuhoutuneen, kirkon raunioille pystyttämän muistomerkin sekä sankarivainajien muistopatsaan, jota paikallinen väestö oli jo ehtinyt turmelemaan patsaan uudelleen pystyttämisen jälkeen kuluneen kesän aikana. Kurkijoella tutustuimme hautausmaahan, missä venäläiset hautaavat vainajansa Suomalaisten hau-

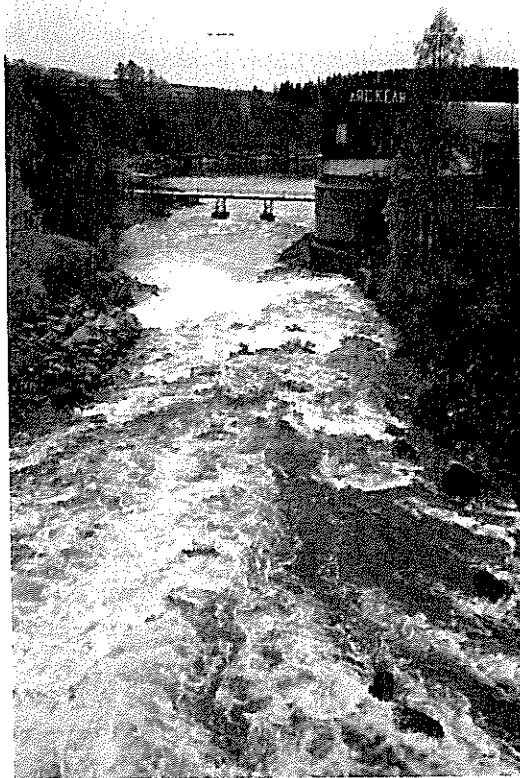
tojen päälle. Vastaavanlainen käytäntö lienee muualakin Venäjällä - maata pidetään pyhänä, mutta siellä lepääviä Suomalaisia ei. Alueelta löytyi muutamia Suomalaisten hautakiviä, joita oli kaadettu tai siirretty pois venäläisten omien rauta-aidalla rajattujen hautojensa tieltä kuva 1. Nostimme muutamia löytämiämme Suomalaisten hautakiviä pystyyn - toivotavasti niitä ei heti kaadeta uudestaan.

Seuraavan kerran pysähdyimme Lahdenpohjassa Jaakkiman kirkon mäellä, missä on edelleen jäljellä C L Engelin piirtämän 3000 henkeä vetävän punatiilisen kirkon ulkoseinät. Jaakkiman kirkon seinään on vuonna 1993 kiinnitetty Pro Patria- taulu, jossa on Jaakkiman sankarivainajien nimet.

Kirkko oli "ilmavasta" olemuksestaan huolimatta yksi komeimmista rakennuksista mitä matkan aikana näimme.

Illan pimetessä saavuimme Sortavalaan ja majoituimme entiseen Kiviniemen sahaan - Hotelli Piipun Pihaan. Hotelli on kaupungin tasokkain, joskaan sitä ei missään nimessä kannata vertailla oman maamme hotelleihin. Huoneet olivat yksinkertaisia, mutta siistejä ilman "kotieläimiä". Hintatasoltaan korkeahko ruoka oli hyvää.

Aamupimeässä 12.10.1997 klo 07.30 jatkoimme matkaa kohti Pitkärantaa ja Nietjärven taistelukenttää. Nietjärvellä tutustuimme U-asemaan ja siellä käytyihin kiivaisiin ratkaisutaisteluihin kesällä 1944, jossa Suomalaiset käyttivät menestyksekkäästi menetettyjen asemien taisin valtaamiseksi iskuosasto-taktiikkaa, joka siihen aikaan oli uut-



Läskelän tehdas Jäniskosken partaalla (Kuva:Vesa Laitonen, Maria-Sisko Suvanto)

ta näin laajassa mittakaavassa. Maastossa on edelleen selvästi nähtävissä harjanteella olevat Suomalaisten taisteluasemat ja erikoisuutena pansariestekaivannon sijaitseminen taisteluasemien takana. Taisteluasemista on löydetty edelleenkin sodan aikaisista "rautaromua"; löysimme mm sirpaleen läpäisemän pakin ja "Emman" lippaan ruostuneen kannen.

Paluumatkalla ihailimme Laatokan ruskan loistoisia maisemia ja pysähdyimme kuvaamaan Läskelän tehdasta Jäniskosken partaalla kuva 4.

Lounastettuamme tutustuimme Sortavalaan noin tunnin ajan, jonka jälkeen lähdimme

paluumatkalle. Sortavalassa yritimme päästä tutustumaan entisen Suomen Pankin rakennukseen, mutta rakennuksessa ollut vartija ei uskaltanut päästää meitä sisälle, koska hän ei voinut sunnuntaista johtuen ottaa yhteyttä esimieheensä. Pankki-rakennus on ainakin ulkoapäin edelleenkin upea kivinen taideteos. Kaiken kaikkiaan Sortavalasta löytyy vielä paljon Suomalaista rakennuskantaa. Ne vähäiset taistelut, joita Sortavalan alueella käytiin, Suomalaiset pyrkivät toteuttamaan niin, ettei kaupunkia turhaan tuhottaisi.

Paluumatkalla tutustuimme mm vanhoihin 1700-luvulta peräisin oleviin maalinnoituksen osiin sekä suoritimme Rouva Kohon opastamana Käkisalmen kiertoajelun.

Viipurin jälkeen Olavi Aspinjaakko kertoi mm koulupojan muistelmia Talvisodan syttymisestä. Vaalimaan rajan ylitys tapahtui poikkeuksellisen sujuvasti Venäjän rajalla ja Suomen rajastakin selvittiin lyhyen odottelun jälkeen.

Etelä-Kymen Kadettiipiiri toivottaa kaikille Kadettiveljille vaiherikasta syksyä ja onnea ja menestystä 80-vuotta täyttävälle Itsenäiselle Suomelle.

Juha Forsman
Heikki Silvennoinen

VIERAILUHAAPANIEMEN
KADETTIKOULUN
MUISTOMERKILLÄ 6.9.1997

**"Nauriita ne pojat
ullakolla paistoi kun
koulu syytyi"**

Noin 70 kilometriä Mikkelistä Kuopion suuntaan, käänös oikeaanpäin ja 14 kilometriä Rantasalmelle päin. Punaisen navetan takaa oikealle ja viisi kilometriä rohkeasti syvemmälle metsään. Ohi Porilaisten haudan ja työkoneiden kääntöpaikan takaa löytyy Suomen ensimmäisen sotakoulun muistomerkki: Kivipaasi palaneen koulun kivijalan sisällä, jossa lukee "Tällä paikalla toimi Suomen ensimmäinen sotakoulu Haapaniemi 1779 - 1819".

6.9. lähdimme everstiluutnantti Markku Riittisen johdolla pystyttämään muistomerkin maastoon opastaulua, jossa kerrotaan lyhyesti muistomerkin taustaa niin kotimaisille kuin ulkomaisille matkailijoille. Paikallistuntumusta pystytysmatkalla edusti Rantasalmen kunnaninsinööri Reino Kokkonen ja viereisen maatilan isäntä Seppo Kankkunen.

Muistomerkkiä ympäröi noin 10 neliömetrin alue, jonka omistaa Kadettikunta. Muistomerkki ja sen lähiympäristö ovat ränssityneet viime vuosina. Kivipaasi on sammaloitunut ja ympäristö on alkanut vesakoitua. Vanha kivijalka erottuu koko 41 metrin matkalta, jos ei aivan kivien muodossa niin viljapelloissa selvästi heikomman kasvun alueena. Muistomerkki ja sen lähialue saivat nuoren upseerialun ajatukset herkästi siirtymään vuosisatojen päähän ja muinaisten opiskelukavereiden päivittäiseen elämään.

Eversti Yrjö Maunu Sprengtportenin tullessa Savon Prikaatin komentajaksi 1775 maassa ei ollut lainkaan upseerikoulutusta. Hän pyrki vaikut-

tamaan asiaan aloittamalla upseerikoulutuksen omalla kustannuksellaan maatilallaan Kristiinan Brahelinnassa. Tämä oli kuitenkin niin kallista, että hän lähetti maaliskuun 20. päivänä 1779 Kustaa III:lle kirjallisen anomuksen pysyvän sotakoulun perustamiseksi Savon ja Karjalan upseeritarpeen tyydyttämiseksi. Heinäkuun 23. päivänä 1779 päivättyllä kirjeellä kuningas hyväksyi esityksen, ja näin sai Suomen ensimmäinen kadettikoulu "Haapaniemi Krigskola" alkunsa.

Muutostöiden takia varsinaisen toiminta alkoi Haapaniemessä vasta wappuna 1781. Koulun johtajaksi 1782 nimitetty kapteeni Samuel Möller aloitti varsinaisen määrätietoisesti upseerikoulutuksen Haapaniemessä. Kasvatuksen päämääränä oli kasvattaa kadetit paitsi ammattitaitoiseksi sotilaisiksi, myös kunnan kansalaisiksi. 13-15 vuotiailta, mieluiten syntyperäisiltä aatelisilta, vaadittiin katekismuksen tunteminen, hyvä lukutaito, välttävä kirjoitustaito sekä neljä laskutapaa. Opiskeluaika sai kestää korkeintaan kuusi vuotta. Aluksi kadettikoulussa opiskelu oli ilmaista, sisältäen terveydenhuollon, vaatetuksen ja varustuksen. Opetusaineina olivat muunmuassa linnoitusoppi, kaunokirjoitus, moraali, ratsastus ja miekkailu. Lisäksi ehkä mielenkiintoisempina oli fyysisen kasvatuksen ohella logiikka ja puhetaito.

Vuonna 1788 koulun toiminta keskeytyi Kustaa III:n sodan takia ja kadetit sekä upseerit komennettiin joukko-osastoihin. Koulun rakennuksesta tehtiin Savon joukkojen sairaala, joskin siihen tukeutuivat myös porilaiset sotilaat, joista epäonnekkaimmat lepäivät edelleen porilaisten haudassa lähellä Haapaniemen kadettikoulun aluetta.

Vaiherikkaiden vuosien jälkeen koulun toiminta keskeytyi jälleen sodanuhan takia 1808. Kapteeni Molanderin onnistui kuitenkin saada yksityisesti kenraali Tutschkovin kanssa suostumus koulun alueen julistamisesta puolueettomaksi ja koulu säilyi vahingoittumattomana. Tiensä päin Haapaniemen perinteikäs koulu sai 27. päivänä 1818, kun joukko arestissa olleita kadetteja oli ullakolla loimuttamassa nauriita. Tuo käristely koitui lähes 41 metrisen päärakennuksen tuhosiksi. Koulun toiminta jatkui lähi kyliin tukeutuen loppuen kokonaan toukokuun 27 päivä 1819. Tämän jälkeen upseerikoulutus siirtyi Haminaan.

Vierailu muistomerkillä pienten kunnostöiden ja opastaulun pystytyksen yhteydessä oli todella antoisa. Vaikka matka esimerkiksi Mikkelistä vie noin tunnin ei ajomatka ole turhasta ja alueella voi viettää vaikka pitemmänkin ajan pähkinäpensaassa ja mahtavien haapojen alla.

Kadetit Pauli Haatainen
Juri Haverinen

Lähteet:

Kadettikoulun perinnevihko
Reino Kokkonen ja Seppo
Kankkusen haastattelut.

TAIVALLAHTI-TALLINNA
27.-28.9.1997

"Siviilien pitäisi käydä ottamassa oppia näistä teidän esitelmistä", sanoi eräs Kadettikunnan koulutusseminaarimatkalta osallistuneista naisista. Tämä lausahdus kuvaa hyvin matkan virallista osuutta.

Ohjelma oli varmasti muidenkin mielestä tiivis ja mielenkiintoinen. Erityisesti Matti Lukka-

rin asiantunteva esitelmä sekä mukaansatempaava opastus matkan eri vaiheissa avasi silmät katsomaan asioita viroilaisesta näkökulmasta.

Seminaarin tarkoitus miehille oli antaa valmiuksia ja ideoita turvallisuuspolitiikan opetuksen eri kohderyhmille. Lisäksi saimme tietoisuutta Kadettikunnan järjestötoiminnasta, maanpuolustusaatteellisesta työstä ja tiedotustoiminnasta.

Ryhmätöinä laivalla mietittiin Itsenäisyyspäivän puhetta eri ikäisille oppilaille sekä turvallisuuspolitiikan opettamista opettajille ja oppilaille.

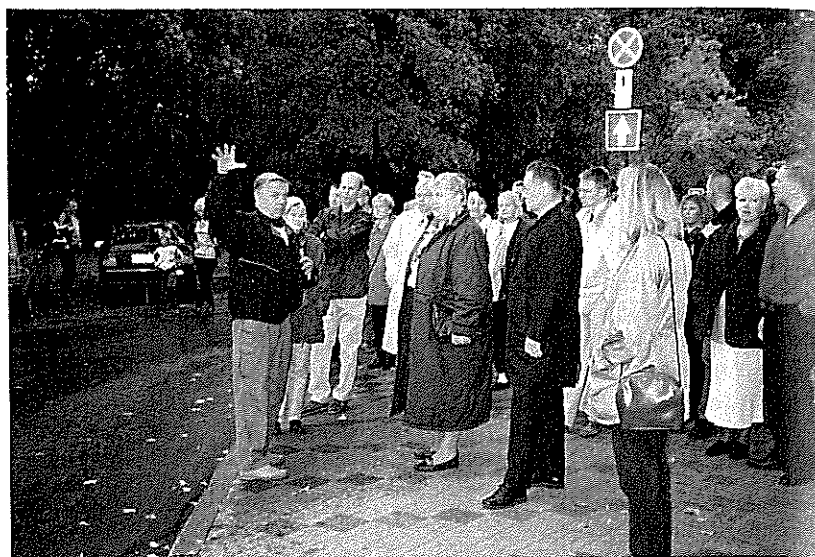
Naisetkaan eivät päässet vähällä. He laativat ryhmätöiden aiheesta: "Miten puolisona voisin olla mukana Kadettikunnan työssä?" Ideoita syntyi paljon. Naiset halusivat osallistua miesten mukana Kadettikunnan toimintaan esimerkiksi kulttuurin tai perheretkien muodossa.

Naiset pitivät tärkeänä saada tietoa turvallisuuspolitiikasta esimerkiksi tällaisilla risteilyillä. Puolisonsa työstä voisi saada jonkinlaisen kuvan vaikkapa varuskunnassa järjestettävän henkilökunnan omaistenpäivän avulla. Naisille kerrottiin yhteisten luentojen lisäksi sotilaskotityöstä ja tietenkin Kadettikunnasta. Lopuksi tiedot punnittiin sotaväen tapaan kirjallisuudella kokeella.

Virossa keskityttiin kiertoaajuun ja ostoksiin, mutta nähtävää jäi seuraavallekin kerralle. Toivottavasti myös ensi vuonna osallistujia on yhtä paljon.

Kadettikunta muisti Suomi-poikia sepeleellä.

Janne Rautiainen



MAAKUNNALLINEN TURPO- SEMINAARITURUSSA

Turun kadettiopiston aloitteesta järjestettiin lokakuussa Varsinais-Suomen koulutoimenjohtajille sekä yhteiskuntaopin ja historian opettajille tarkoitettu turvallisuuspolitiikan seminaari. Yhteistyökumppaneina olivat Turun ja Porin sotilasläänin esikunta, Länsi-Suomen lääninhallitus sekä paikallinen sotilaskotiyhdistys.

Järjestäjien pettymykseksi vain kourallinen 350 kutsutusta opettajasta oli vaivautunut paikalle. Heitä innokkaammin noudattivat kutsua alan ammattilaiset, kuten paikallinen esipuhe ja maanpuolustusjärjestöjen johtohenkilöt. Kuulijakunnan keulakuvaksi nousi itseoikeutetusti jalkaväenkenraali Adolf Ehrnroot. Kadettikunnan kunniajäsen toi erityisesti paneelikeskusteluun historiallisen näkökulman, jonka asiantunteva alustajakaartikin oli valmis ottamaan huomioon.

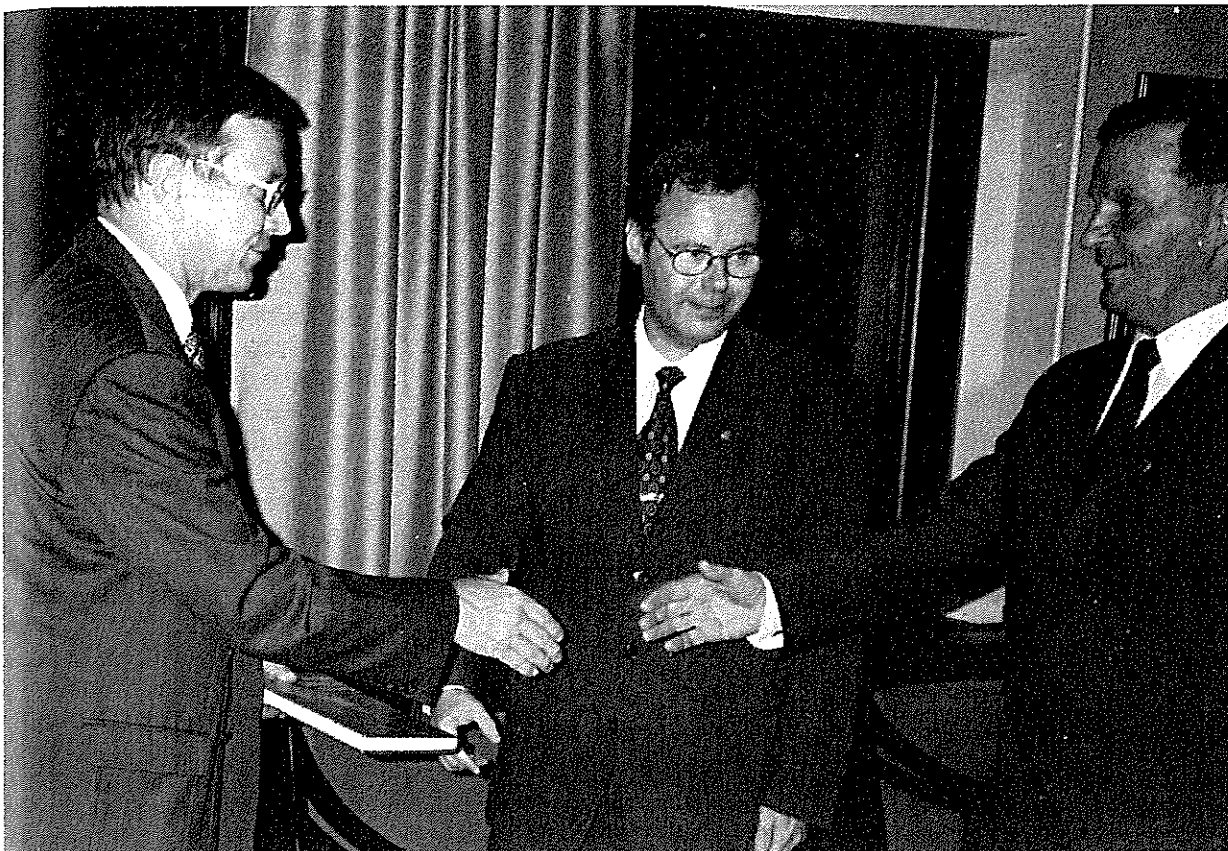
Avatessaan seminaarin Länsi-Suomen läänin maaherra Heikki Koski toivoi, että turvallisuuskysymyksiä tarkas-

teltaisiin laajemmasta kuin vain sotilaallisesta näkökulmasta. Hänen mielestään turvallisuuteen pitää nykypäivänä lukea myös ympäristönsuojelu sekä sosiaali- ja terveyspalvelut, jotka vaikuttavat yksilön elämän turvallisuuteen.

Arvovaltainen alustajakaarti, Seminaarin esitelmöitsijät, oli kuitenkin valittu valtakunnan tasolla liikkuvista asiantuntijoista. Niinpä heidän esityksissään pitäydettiinkin pääosin kansainvälisissä kysymyksissä ja niiden heijastusvaikutuksissa maamme turvallisuuspolitiikkaan.

Vt Markku Salomaa Ulkopoliittisesta instituutista aloitti esitelmäsarjan tehden selkoa Venäjän sotilaspoliittisesta tilanteesta ja sen tulevaisuuden näkymistä. Salomaan mukaan Venäjä on heikentynyt globaalina sotilasmahtina, mutta pysyy aina tietynlaisena vaaratekijänä Suomelle.

Puolustusasiainneuvos Pauli Järvenpään alustus käsitteli Natoa, jota meillä on perinteisesti pidetty pelottavana sotilasliittona. Järvenpään mu-



Paneelikeskustelun johtanut päätoimittaja Ari Valjakka, Kadettikunnan pääsihteeri Pekka Rapila ja Turun kadettiipiirin phj Paavo Salonen.

kaan Nato on sopeutunut muutuviin oloihin jopa paremmin kuin on osattu odottaakaan. Läntinen sotilasliitto on ottanut itselleen myös kriisinhallintatehtäviä, joiden humanitääriin luonne vastaa maaherra Heikki Kosken peräänkuuluttamaa yksilötason turvallisuutta.

Alivaltiosihteeri Jaakko Blombergin alustuksen aiheena olivat Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan linjaukset. Keskeisenä sanomana siinä todettiin osallistuminen kansainväliseen sotilaalliseen yhteistyöhön ja kriisinhallintaan. Kun me kannamme vastuuta kansainvälisestä turvallisuudesta, niin on odotettavissa, että myös meidän turvallisuusongelmistamme tulevat muut valtiot kantamaan huolta.

Turun ja Porin sotilasläänin komentaja, lippueamiraali Juhani Kaskeala toimi ennen ny-

kyistä virkatehtävänsä puolustusneuvoston sihteerinä. Hän ja edellä mainittu alivaltiosihteeri Jaakko Blomberg valmistelivat hallituksen viime keväänä jättämän puolustuspoliittisen selonteon eduskunnalle.

Alustuksessaan Kaskeala totesi kriisimallien muuttuneen viime vuosien aikana niin perusteellisesti, että myös Suomen tuli tehdä niistä omat johtopäätöksensä. Nopeasti kehittyvä suursota on nykyisin vähemmän todennäköinen vaihtoehto. Sen tilalle ovat tulleet alueellisesti rajoittuneet erimielisyydet, jotka puhkeavat aseelliseksi yhteenotoiksi.

Asevoimien vahvuudet pienyvät, mutta niiden tulivoima ja liikkeen nopeus kasvavat, sanoi Kaskeala. Siksi Suomenkin tulee hänen mielestään kehittää yllättävän startegisen iskun torjuntakykyä, mihin valmius-

prikaatien perustaminen tähtää.

Seminaariesitelmien jälkeen käydyin paneelikeskustelun johti Turun Sanomien päätoimittaja Ari Valjakka tunnetulla ammattitaidollaan. Sen seurauksena kuulijakunta tuli vakuuttuneeksi, että uskottava puolustus on Suomen kohdalla saavutettavissa ilman sotilaallista liittoutumistakin. Yhtä mieltä oltiin myös siitä, ettei meidän pidä koskaan luottaa ulkopuoliseen apuun. Todellisen hädän tullen Suomea puolustaa vain sen oma kansa, sanoi jalkaväenkenraali.

Tuomo Hirvonen

KADETTIKURSSIT

66.KADETTIKURSSIN 15-VUOTISKOKOONTUMINEN ELOKUUSSA 1997

66. kadettikurssi koontui Tampereella, Pirkkalassa ja Nokialla elokuun viimeisenä viikonloppuna -97. Kurssin valmistumisvahvuudesta (90) paikalla oli kolmasosa. Kaikkiaan osallistujia oli n 50 henkeä, kun lasketaan mukaan avecit ja kutsuvieraana ollut Martti Haavisto vaimoineen. Perjantai-iltana kokoonnuttiin 15 kurssiveljen voimin Materiaalilaitoksen esikuntaan, jossa Juha Vanhanen esitteli laitoksen toimintaa.

Lauantaipäivänä tutustuttiin Pirkkalassa Satakunnan Lennoton ja erityisesti Hornettiin, jotka meille esittelivät Jarmo Lindberg, Pekka Tikkanen ja Tomi Utriainen. Lauantai-ilta vietettiin Nokian kylpylä-hotelli Edenissä päivällisen, juhlapuheitten, diaesitysten ja tanssin merkeissä.

Sunnuntaina laskettiin seppele Marsalkka Mannerheimin patsaalle Vehmaisiiin. Oli kulunut runsaat 89 vuotta siitä, kun kenraali Mannerheim seurasi maaliskuussa 1918 Tampereen valtausta samalta paikalta.

Seuraavan kerran 66. kadettikurssi kokoontuu elokuun lopulla 2002 Kadettikoululla. Järjestelytoimikunnaksi valittiin Timo Kivinen, Juha Saastamoinen ja Esa Ponkilainen.

Juha Vanhanen

XIX Merikadettikurssi 50 vuotias

Paasikiven päiväkirjat 1944 - 1956 osa I:
"1947. 30.7. Helsinkiin. Kl. 2 i.p. Merikadettien ylennys."

Tosiaankin, 30.7.1947 klo 14.00 seisoivat linnan valtiosalissa yhdessä rivissä XIX Merikadettikurssin kaikki 14, eli kahdeksan laivaston ja kuusi rannikkotyökistön merikadettia vastaanottamassa Tasavallan Presidentiltä nimityksensä puolustuslaitoksen upseerin virkaan.

Kurssitapaamisessa muisteltiin 50-vuotista valmistumista tutustumalla nykyiseen Merisotakouluun, missä koulun johtajan apulainen, komentaja Erkki Pöyhiä, kertoi meille koulusta, koulutuksesta ja merivoimien tulevasta organisaatiomuutoksesta.

Tilaisuus jatkui Suomenlinnan upseerikerholla, jossa

kunnioitimme hetken hiljaisuudella viittä riveistä poistunutta kadettiveljeämme.

Paikalle oli saapunut kahdeksan entistä "ksiks"-kurssin merikadettia, osa rouvineen. Sairaalassa poissaolevaa veljeä muisteltiin kaikkien allekirjoittamalla kortilla.

Loppuaika sujuikin maukkaan lounaan ja vilkkaan muistelemisen merkeissä. Kylläpä muistelemista riitti! Palautuipa siinä mieleen simpun määritelmäkin: "Simppu on simpun simpun simpun... plantun taimen idun aavistuksen pirun pieni varjokuva heijastettuna ääretömyydessä olevalle imaginääritasolle ja sinnekin väärin päin."

Niinkuin aina tapaamisissa, paljon jää kertomatta, tuskinpa pääsee edes meheviin juttuihin ennekuin päivä päättyy.

Merikadetti 520



XIX Merikadettikurssi 30.7.1947.

26. KADETTIKURSSI

"Suurin ja kaunein" kadettikurssi 26 kokoontui (avec) vuosittaiseen tapaamiseensa 27.8.1997 Haikon kartanoon. Kurssimme vahvuus kyseisenä päivänä oli 160, joista mukana oli noin 60 henkeä. Osalustajien määrää ehkä vähensi helteinen sää ja myöskin kadettien ikääntyminen. Tänä vuonna viimeiset "nuorukaiset" ovat täytäneet tai täyttävät 75 vuotta. Heitä on kaikkiaan 14.

Kurssikokouksen ja kahvin jälkeen kurssimme edesmenneen kadetin Pauli Kaskealan poika lippueamiraali Juhani Kaskeala piti mielenkiinnolla kuullun esityksen "Suomen turvallisuus- ja sotilaspoliittisesta selonteosta".

Maittavan lounaan jälkeen kahvipöydässä muisteltiin menneitä ja suunniteltiin tulevia.



Kahvipöydässä vasemmalla Erkki Kiira, selin Maire Kiira. Oikealla puolella Ermei Kanninen, edesmenneen Jouko Pulkkasen poika ja hänen äitinsä K K Pulkkanen, Juhani Kaskeala ja viimeisenä Jokke Pinomaa.

Ensi vuonna tulee kuluneeksi 55 vuotta kurssimme valmistumisesta. Silloin vietämme tapusta vähän juhlallisemmin ehkä

touko-kesäkuun vaihteessa. Siitä sitten tiedotetaan aikanaan.

Olli Vuorio
Kadetti 2674

27. Kadettikurssin Syysmatka Saksaan

Syyskuun 17. päivänä alkanut matka suuntautui Saksan itäisiin osiin. Vaimot mukaanlukien matkalle lähti 30 henkilöä. Erinomaisena matkanjohtajana ja oppaana toimi Sampo Ahto.

Ensimmäinen tutustumiskohteemme oli Berliini. Kolme päivää on lyhyt aika suurkaupunkiin tutustumiseen. Hyvin valitut kohteet, kiertoajelut ja mielenkiintoiset selostukset antoivat meille kuitenkin selkeän kuvan Berliinin merkityksestä Saksan historiassa.

Yhden päivän aikana tutustimme Potsdamiin, jossa USA, Englanti ja Neuvostoliitto jakoivat Euroopan etupiireihin.

Neuvottelut pidettiin Cecilienhofin linnassa, joka on nyt museoitu. Museo kertoo havainnollisesti Stalinin saamasta työvoitosta neuvotteluissa. Kaupunki tunnetaan myös

Preussin kuninkaiden rakennuttamien linnojen johdosta. Kuuluisin ja arkkitehtonisesti merkittävin on Fredrik Suuren rakennuttama Sanssoucin linna.



27. Kurssi ryhmäkuvassa

Potsdamin jälkeen matka jatkui Wittenbergiin, jolla pienuudesta huolimatta on ollut suuri vaikutus myös suomalaisten elämään. Totesimme kaupungin elävän yhä Lutherin aikaa. Lyhyen visiitin jälkeen jatkoimme Torgaun ja Meissenin kautta Dresdeniin, jonka mielettömistä pommituksista olemme jokainen lukeneet. Vanhin osa, Altstadt, oli kuninkaanlinnoineen, oopperoineen ja taidegallerioineen entisöity alkuperäiseen tyyliin.

Seuraavana päivänä seurasimme paikan päällä Sampo Ahdon elävää kuvausta Breitenfeldin ja Lützenin taisteluista. Mielikuvituksissa saatoimme liikkua rintaman oikealla sivustalla hakkapeliittojen mukana. Taistelukuvausten päätyttyä hiljennyimme Kustaa II Adolfin muistoksi rakennetussa kappelissa. Kun Leipzigin liepeillä kuuntelimme vielä selostuksen 1813 elokuussa käydystä kansojen taistelusta ja tutustuimme Napoleonista saadun voiton kunniaksi pystytettyyn yli 90 metriä korkeaan, valtavaan muistomerkkiin, oli sotahistorian kurssimme loppusilausta vaille.

Useana päivänä kertyi kävelymatkaa 8 - 10 kilometriin, mikä oli terveellistä vaihtelua tiiviin ohjelman lomassa. Vaativa Kyffhäuserin huipulle nousu todisti, että valmennus oli onnistunut. Ruutiukot naisineen näyttivät, että vielä löytyy särmää.

Matkan tulopuolelle voidaan merkitä Saksan tuntemuksen lisääntyminen ja koko ajan valinnut miellyttävä ilmapiiri. Olimme kuin suurperhe, joka toinen toistan tukien selvitti ongelmat.

Parhaat kiitokset Sampo Ahdolle miellyttävästä opastuksesta! Kiitämme myös Mauri Mäkelää ja monitoimimiestä Heikki Leinosta! Ilman teidän panostanne ei tämä matka olisi toteutunut.

Kadetti 2786

41. Kadettikurssi ja 27. Merikadettikurssi 40-vuotta

Kesäkuun ensimmäisenä perjantaiamuna kokoonnuimme puolisoinemme 76 osallistujan joukolla Kuoreveden Hallissa Finatevic Oy:n tiloihin kurssimme valmistumisen 40-vuotisjuhlatapaamiseen. Saimme seikkaperäisen kuvan siitä minkälaisella kalustolla meidän ilmatilaamme vastaisuudessa valvotaan ja suojataan.

IlmavTeknK:n esittelyssä koulun johtajan ja häntä avustaneiden esityksistä kuului vahva motivaatio ja korkea ammattitaito.

Kuoreveden Hallissa tapahtuneen erittäin mielenkiintoisen vaiheen jälkeen siirryimme Mänttään, jossa Matti Autio ja Pekka Myllyniemi laskivat kurssimme seppeleen sankarihaudalle.

Gösta Serlachiuksen Taide-museoon tutustumisen jälkeen sirryimme Keurusselkään viettämään varsinaista juhlaa illallisen ja yhdessäolon merkeissä. Seppo Jylhä, joka oli ansioitunut ohjelman ohjaajana jo sankarihaudoilla, junaili Veijo Nurmen avustamana myös iltajuhlan niin, että jokai-

nen löysi oman paikkansa salista. Niin ikään hän piti huolen siitä, että perinteiden isä Tuomo Tuominen sai aikanaan puheenvuoron lisätäkseen kaaderihenkeä vastaanottavaiseen kuulijakuntaan. Wedekin sai myöhäistunteina vihdoin tilaisuuden pitää 39 vuotta sitten laatimansa puheen naiselle. Sattuneesta syystä se jäi silloin pitämättä.

Ilta jatkui myöhään yöhön vaikkei sen tuloa juuri huomannut, sillä olimmehan suviyössä ja kaaderien yhdessäolon hyväolo antoi kuusikymppisille kummasti puhtia.

Seuraavana aamuna vietyyn kurssikokouksen jälkeen olikin kiire joutua siipirataslaiva Elias Lönnrotiin, joka oli tilattu ihan meitä varten kuljettamaan meidät Mänttään. Sää suosi edelleen niin, että risteilystä kauniilla Keurusselällä jäi meille kaikille tosi mukava muisto.

Olemme jälleen kokemusta rikkaampina ja vakaasti päätäneinä, että viiden vuoden kulluttua tapaamme jälleen.

PS. Tapaamisemme oli vielä tuoreessa muistissa, kun saimme tiedon Seppo Jylhän lopullisesta poismenosta 25.7. Lepää rauhassa, Seppo.

Matti Kinnari



KOLUMNI

HÄRÄSTÄ JA JUPPITERISTA

Paljon käytetyn sanonnan mukaan ei saisi koskaan sanoa ei koskaan. Silti uskon, että niin sanottujen sotarikollisten tasapuolisesta kohtelusta ei tule koskaan mitään.

Käsitykseni on vain vahvistunut tuoreista kannanotoista muun muassa suomalaisissa tiedotusvälineissä. Esimerkiksi seuraavat ydinkohdat Sture Gaddin pääkirjoituksessa Hufvudstadsbladetissa loka-kuussa saivat kaiken toivon luhistumaan minussa. Lainaukset ovat muuten vain sattumalta Hufvudstadsbladetista. Samansuuntaisia ovat olleet muutkin julkisuudessa näkyneet mielipiteet.

Ensi näkemältä tuntuu epäinhimilliseltä asettaa 87-vuotias sydänpotilas oikeuden eteen vanhoista nuoruudensynneistään. Mutta oikeudenkäynti entistä virkamiestä vastaan sodan ajan Bordeauxissa on silti välttämätön. Rikos inhimillisyyttä vastaan ei saa vanheta. Kukaan ei saa milloinkaan uskoa, että hän voi lähettää lapsia ja syyttömiä siviilihenkilöitä kuolemaan joutumatta vastuuseen... Oikeudenkäynnit Paponia, Priebkeä ja kroatialaisia sotarikollisia vastaan eivät ole vain tilintekoa historian kanssa ja varoitus tulevaisuudelle. Ne ovat myös signaaleja tämän ajan murhaille, jotka ovat jo tehneet rikoksensa ihmiskuntaa vastaan mutta joita ei vielä ole asetettu oikeuden eteen."

Miksi Sture Gaddin kirjoitus saa minut niin synkkiin tuntoihin? Kirjoituksenhan pitäisi päinvastoin vahvistaa luottamusta siihen, että sotarikoksia ei hyväksytä.

Niin pääkirjoitus ei kuitenkaan tee. Sen sijaan se vahvistaa käsitystä, että "väärän" puolen rikoksia ei hyväksytä. Toisen osapuolen rikoksien suhteen julkinen mielipide on absoluuttisen välinpitämätön.

Siten Gadd on kiinnostunut vain 1690 juutalaista luovuttaneesta Paponista. Mutta rans-



kalaiset luovuttivat myös 150 000 venäläistä, tosin "vain" Neuvostoliittoon. Kai näidenkin ihmisparkojen luovuttajista joku vielä löytyisi jostain vanhainkodista. Entä ne ruotsalaiset, jotka sodan jälkeen luovuttivat maahansa paennutta väkeä itään?

Gadd mainitsee myös Priebken, joka käskettynä oli ammuttamassa panttivankeja suhteessa kymmenen yhteen jokaista surmatua saksalaista kohden. Mutta näiden saksalaisten surmaajat? He elelevät tyytyväisinä eläkeläisinä. Kunniamerkkejäkin on rinta täynnä, vaikka ohessa tuli tapettua joukko sivullisia

italialaisiakin.

Gadd ei ehkä tiedä, että esimerkiksi ranskalaisilla surmattujen panttivankien suhteeksi käskettiin 50:1 tapettua ranskalaisoturia kohti. Tosin Indokiinassa pistettiin marraskuussa 1946 hengiltä noin 6000 asukasta kahdesta surmatusta ranskalaisesta. Algeriassa vastaanvanlaisessa kostossa toukokuussa 1945 tapettiin muutamia kymmeniä tuhansia ihmisiä.

Mutta siitä Gadd on varmaan kuullut, että Stalinin aikana Neuvostoliitossa toimitettiin ennen aikaiseen hautaan yleisen arvion mukaan ainakin 40 miljoonaa kansalaista. Ei Stalinin tekojaan yksin tehnyt. Minkälaisia signaaleja Stalinin auttajille on annettu?

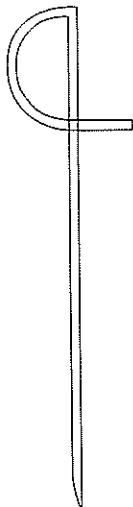
Minä ainakin olen saanut sellaisen signaalin, että niskan päällä olevaa varten ovat olemassa eri säännöt kuin mitkä koskevat alakynteen joutunutta. Quod licet Iovi, non licet bovi, sanoivat jo entiset roomalaiset. Mikä sopii Juppiterille, ei sovi härälle.

Gaddin mukaan pahojen ihmisten menestys rakentuu sille, että aina löytyy välinpitämättömiä ja mukautuvaisia pelkureita, jotka noudattavat vallanpitäjien tahtoa. Niinpä niin!

Sampo Ahto

KYLKIRAUTA/ 63

IN MEMORIAM



Wind Thor-Ulf Hugo

Majuri
s. 8.3.1913
k. 18.7.1997
Kad.n:o 1552
21.kurssi

Töllikkö Leo Alvar

Majuri
s. 22.11.1918
k. 13.9.1997
Kad.n:o 2650
26.kurssi

Kumpula Väinö

Everstiluutnantti
s. 10.8.1913
k. 29.9.1997
Kad.n:o 1858
24.kurssi

Pohjanpää Heikki Johannes Immanuel

Majuri
s. 10.9.1923
k. 5.10.1997
Kad.n:o 2994
28.kurssi

Hytti Yrjö Allan

Komentaja
s. 7.2.1922
k.7.10.1997
Kad.n:o 511
19.merikurssi

Kokkonen Vilho (Vili)

Kapteeni
s. 12.5.1913
k. 9.10.1997
Kad.n:o 1714
23.kurssi

VAMMAS

PUOLUSTUS- VOIMAA

Vammass valmistaa 120, 81 ja 60 mm kranaatinheittimiä, jotka ovat kevyitä, helppoja kuljettaa ja koota.



Tarkkoja ja luotettavia puolustusvälineitä ammuksista suurimpiin kenttätykkeihin. Vammaksen asejärjestelmät on suunniteltu ja valmistettu luotettaviksi, tarkkoiksi, kestäviksi ja helppokäyttöisiksi.

Vammass valmistaa:

- Kranaatinheittimiä
- Kenttätykkejä
- Rannikotykkejä
- Ammuksia kenttä- ja rannikotykistölle, kranaatinheittimille ja singoille
- Ilmatorjuntatykkien ammuksia
- Tykki-, kranaatinheitin- ja ilmatorjuntatykkien ammusten sytyttimiä

Koko tuotevalikoiman luotettavuus on testattu äärimmäisen kovissa olosuhteissa.



Vammaksen 155 mm kenttätykit sekä 130 ja 155 mm rannikotykkit voidaan varustaa 39, 45 tai 52 kaliperisillä putkilla. Kenttätykit ovat hinattavia tai apumootorilla varustettuja.



Vammass valmistaa sytyttimiä myös tykkistön ammuksille.

VAMMAS

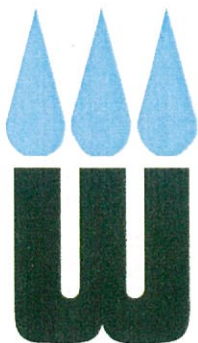
Vammalan tehdas,
PL 18, 38201 Vammala
puh. (03) 51 971,
fax (03) 519 7466

Tourulan tehdas,
PL 60, 40101 Jyväskylä
puh. (014) 693 211,
fax (014) 693 212

Kadettikunta
Eino Leinon katu 12 E 64
00250 HELSINKI



**HITSAUSKAASUT
LÄÄKKEELLISET KAASUT
ERIKOISKAASUT
KAASUTARVIKKEET**



WOIKOSKI

Kotimainen kaasualan uranuurtaja

PL 1, 47901 VUOHIJÄRVI, puh. 015 - 686 701, fax 015 - 686 670

- VOIKOSKI ● TAMPERE ● IMATRA ● VARKAUS ● ESPOO
● KOTKA ● OULU ● TURKU ● LAHTI